ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 26. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1779

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
29
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.23'. Δύσις ἡλίου 5.4'.
ΠΑΡΑΜΟΝΟΥ-ΦΙΛΟΜΕΝΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.9, ἐλαχ. 11.8. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 769.8

ΤΕΡΙΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ
ΑΙ ΦΕΤΧΗ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΠΟΥ ΕΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΤΗΝ ΡΗΞΙΝ

ΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 25 ρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του ωνσταντινούπολιν ὁ Φετχῆ βέ- τέως ἡγέτης τοῦ τέως Φιλε- ου κόμματος, ὁμιλεῖ διὰ νὰ ἐ- καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν σίν του περὶ διαλύσεως τοῦ τος, τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν. Ἐξη- ίσης τὰς σχέσεις του μὲ τὸν ταφᾶ Κεμὰλ καὶ τὰς τελευταί- νομιλίας των, αἵτινες ἐπροκά- τὴν ἀπόφασίν του.

ὕτω φαίνεται σήμερον βέβαιον Φετχῆ βέης ἠπατήθη πλήρως τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγματι- προθέσεων τοῦ φίλου του καὶ δρου τῆς Δημοκρατίας, ὅταν ὁ αῖος οὗτος τὸν ἐνεθάρρυνε, τὸν παρελθόντα Αὔγουστον, νὰ εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ νέου κόμ-ς. Ὁ Φετχῆ βέης ἐπίστευσεν Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἤθελε νὰ ξε-οθῇ τὸν Ἰσμὲτ πασᾶν καὶ τὴν ργησίν του ἀλλὰ διὰ νὰ δυνη- τὸ ἐπιτύχῃ χωρὶς κίνδυνον αυτὸν καὶ διὰ τὴν χώραν, ἠθέ- νὰ δημιουργήσῃ προηγουμένως πολιτικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον θὰ είχετο τρόπον τινὰ τὸ Λαϊκὸν α καὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνελάμβα- ὁ ἴδιος τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὴν λληλον στιγμήν.

Ὁ Φετχῆ βέης δηλοῖ τώρα ὅτι ὁ σταφᾶ Κεμὰλ τὸν ἠπάτησεν. ὁ ἴδιος, εἰς τὰς δηλώσεις του ιον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἤ-θη, οὕτως εἰπεῖν, τὸ πολιτικὸν γραμμα τῶν ἀντιπάλων του, ἀ-θεὶς τὸ ὅλως ἀντίθετον πρό-μμα τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκθέσει ἐν ρῃ, δὲν τὸ ἔκαμε παρὰ διὰ νὰ τρέψῃ εἰς τοὺς βουλευτὰς τοῦ πάλου κόμματος νὰ μεταπηδή-ν εὐκολώτερον εἰς τὸ στρατόπε-του, εἰς δὲ τὸν Μουσταφᾶ Κε-ὰ δυνηθῇ νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ Ἰ-ὴ πασᾶ χωρὶς νὰ θιγῇ τὸ καθε-ς καὶ τὸ γενικώτερον πολιτικὸν όγραμμα τῆς χώρας.

Ὅταν ὅμως ὁ Φετχῆ βέης ἐνόη- ὅτι ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ οὐδόλως ιθέετο νὰ ἀποσπασθῇ τοῦ Λαϊ- κόμματος, ἐπρότεινεν εἰς αὐτὸν ιμφάστως τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς δη-κρατικοῦ συγκροτήματος, τοῦ πε-ου ἐκείνου συγκροτήματος πε-ὶ τοῦ ὁποίου ἔγραψαν αἱ ἐφημερί-ς κατὰ τὰς τελευταίας πρὸ τῆς λύσεως ἡμέρας. Κατὰ τὸν τρό- τὸν αὐτὸν ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ θὰ ὑ-εχετο νὰ ὑποδείξῃ καὶ τοὺς Φι-λευθέρους ὑποψηφίους κατὰ τὰς οσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, οὐ- δὲ τὸ κόμμα τοῦ Φετχῆ βέη θὰ πογυμνώνετο. Ὁ Μουσταφᾶ Κε-λ, ὅταν ἤκουσε τὴν πρότασιν τοῦ Φετχῆ, ἐζήτησε καιρὸν διὰ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων του τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον, ὁ πρῶτος ἀπήντησεν εἰς τὸν δεύτερον ὅτι οἱ ἰθύνοντες τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν ἐδέχοντο τὴν σύστασιν τοῦ δημοκρατικοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον οὗτος εἶχε προτείνει. Ὁ Φετχῆ βέης ἐκατάλαβεν ὅτι τὸ παιγνίδι ἦτο χαμένον δι' αὐτόν. Εἶχεν ἤδη καθ' ἑαυτὸν λάβει τὴν ἀπόφασιν τῆς διαλύσεως. Ὅταν, μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἡ ἀπόφασις αὐτή, υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τῶν συνεργατῶν του, κατέστη γεγονὸς τετελεσμένον, μετέβη τὴν ἀνακοινώσῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, εἰς τὸ Τσανκαγιά, μὲ τὸν Νουρῆ βέην, γενικὸν γραμματέα τοῦ κόμματος.

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐπεχείρησε νὰ τὸν ἀποτρέψῃ. Παρετήρησεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ διάλυσις τοῦ νεοσυσταθέντος κόμματος θὰ ἤσκει δυσάρεστον ἀντίκτυπον τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ Φετχῆ βέης ἀπήντησεν—ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ—ὅτι δὲν ἠδύνατο καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἔλθῃ ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Ἀντιπαρετήρησεν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἶχεν ἐπιφορτίσει αὐτὸν (τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ) νὰ ὑποδείξῃ αὐτοπροσώπως καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τοὺς ὑποψηφίους τοῦ κόμματος κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ἑπομένως θὰ τὸν εἶχε, τρόπον τινά, ἀντίπαλον εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, αἵτινες θὰ διεξαχθοῦν μετὰ δέκα μῆνας. Καὶ προσέθεσεν ὁ Φετχῆ βέης ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀπόφασίν του περὶ διαλύσεως τοῦ κόμματος παρὰ ὅταν καὶ ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐγκατέλειπε τὴν προεδρίαν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, περιοριζόμενος εἰς τὸ λειτούργημα τοῦ ἐντελῶς οὐδετέρου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἠρνήθη κατηγορηματικῶς. Ὁ Φετχῆ βέης ἐπανῆλθε τότε εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ὅπου τὸν ἀνέμενον οἱ ἄλλοι Φιλελεύθεροι βουλευταί, καὶ, ἀνακοινώσας εἰς αὐτοὺς τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἀνήγγειλεν ὅτι καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ διαλύσεως τοῦ κόμματος καθίστατο οὕτω ὁριστική.

Οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τοῦ Φετχῆ δὲν ἀντιτείνουν ὅτι ἡ ὑπὸ τοιαύτην μορφὴν ἐμφάνισις τῆς τελευταίας πολιτικῆς κινήσεως προδίδει ἀρχετὴν ἀφέλειαν ἐκ μέρους τοῦ Φετχῆ βέη. Πῶς εἶνε δυνατόν, λέγουν, νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἡ σκέψις περὶ ἐγκαταλείψεως τοῦ κόμματός του, τοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ἵδρυσε, διὰ νὰ μεταπηδήσῃ εἰς τὸ κόμμα τοῦ Φετχῆ βέη; Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, τοῦ ὁποίου ἡ προσωπικότης καὶ τὸ κῦρος εἶνε τόσον ἰσχυρά, ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ, θὰ ἐπωφελεῖτο μιᾶς οἱασδήποτε διαφωνίας διὰ νὰ ἐξαναγκάσῃ τοῦτον εἰς παραίτησιν. Τότε θὰ ἠδύνατο νὰ καλέσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν Φετχῆ βέην, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε εἶχε χρηματίσει πρωθυπουργὸς μέχρι τοῦ 1925. Ἀλλὰ ἦτο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς σαφὲς ὅτι ἡ σκέψις τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ οὐδέποτε ὑπῆρξε τοιαύτη. Ἤθελεν οὗτος ἁπλῶς νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν σύστασιν ἑνὸς κόμματος ἀντιπολιτευτικοῦ, δυναμένου νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, συμφώνως πρὸς τὴν κανονικὴν ἄσκησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀπαντοῦν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Φετχῆ, εἶνε δύσκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι, μετὰ τὴν λῆψιν μιᾶς τοιαύτης ἀποφάσεως, ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ θὰ ἔκρινεν ὀρθὸν νὰ ἐξακολουθῇ ἀρχηγεύων μιᾶς πολιτικῆς μερίδος, ἀφίνων ἔκθετον τὴν ἄλλην τῆς ὁποίας προεκάλεσε τὴν σύστασιν. Καὶ καταλήγουν μὲ τὸν ὑπαινιγμὸν ὅτι ἄλλαι ἦσαν αἱ ἀρχικαὶ προθέσεις τοῦ Κεμὰλ καὶ ἄλλοιαν τροπὴν ἠναγκάσθη οὗτος νὰ δώσῃ εἰς τὰς ἐνεργείας του. Ἠναγκάσθη; Ἀσφαλῶς, λέγουν, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑπέστη πιέσεις ἐκ μέρους τῶν παλαιῶν συνεργατῶν του, τὰς ὁποίας δὲν ἐθεώρησε πρέπον νὰ παραβλέψῃ.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

Ἡ «Πρωΐα» ἔχει τὴν ἀρχὴν νὰ μὴ δημοσιεύῃ ξένα ἄρθρα ἀνυπόγραφα ἐπὶ ζητημάτων — ὡς τὸ πολιτειακὸν — θεμελιώδους σημασίας, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν βαρύνει μόνον ἡ διατυπουμένη γνώμη, ἀλλὰ καὶ τὸ κῦρος τοῦ διατυποῦντος αὐτήν. Τὸ κατωτέρω ὅμως ἄρθρον ἀποτελεῖ περίπτωσιν μοναδικῶς ἐξαιρετικήν, λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ συγγραφέως, ὅστις εἶνε ἴσως ὁ μόνος μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων μὴ δυνάμενος νὰ τὸ ὑπογράψῃ. Τοῦτο ὑποχρεοῖ καὶ τὴν «Πρωΐαν» νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ τὸ ἰνκόγκνιτο τοῦ ἀρθρογράφου.

Αἱ τελευταῖαι δηλώσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἱκανήν, φαίνεται, προεκάλεσαν συγκίνησιν τόσον παρὰ τῇ δημοκρατικῇ μερίδι τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης, ὅσον καὶ παρὰ τῇ βασιλικῇ τοιαύτῃ. Θὰ ἦτο, ἐν τούτοις, μάταιον νὰ ἐπανέλθῃ τις ἐπ' αὐτῶν, ἐὰν αἱ διατυπωθεῖσαι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀπόψεις δὲν ἔθετον ὡρισμένα ζητήματα κατευθύνσεως τῆς βασιλικῆς πολιτικῆς, ἅτινα οὐσιωδῶς ἐνδιαφέρουσι τόσον τὴν μέλλουσαν θέσιν τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι, ὅσον καὶ τὴν ἀκολουθουμένην ὑπὸ τῶν βασιλοφρόνων κομμάτων πολιτικὴν πορείαν.

Αἱ δηλώσεις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐκρίθησαν ἀπὸ δύο κυρίως ἀπόψεων: α) ἐκείνων οἵτινες εὗρον αὐτὰς παρακαίρους, ὡς μὴ συμφερούσης σήμερον τῆς ἀνακινήσεως τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος καὶ β) ἐκείνων, οἵτινες εὗρον αὐτὰς ἐπικινδύνως διαλλακτικὰς πρὸς τὸν κυβερνῶντα βενιζελικὸν κόσμον. Δὲν γνωρίζω ποῖαι ἐκ τῶν δύο αἱ ἀπόψεις εἶναι πλέον ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν τύχην τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φρονοῦσιν ὅτι δὲν συμφέρει σήμερον ἡ ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν ἀνακίνησις τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος, πλανῶνται προφανῶς ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν σημασίαν ἣν ἔχει τοιαύτη τις ἀνακίνησις συζητήσεων ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ. Ἡ δημοσία ἐμφάνισις ἀπὸ τοῦδε τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ παλινόρθωσις ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῖ τὴν ἀναγκαίαν διέξοδον τῆς σημερινῆς καταστάσεως, οὔτε ὡς ὑπόλοιπον παλαιῶν προκαταλήψεων καὶ πείσματος δέον νὰ ἐκληφθῇ, οὔτε ὡς ἀπαρχὴ νέων ἀναστατώσεων. Πολὺ πλέον τούτου, οἱ εἰλικρινῶς καὶ ἐντίμως βασιλόφρονες τῆς Ἑλλάδος, ἀκολουθοῦντες τὸ ζωντανὸν παράδειγμα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, εὔχονται, ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐτυχήσῃ καὶ νὰ ἡσυχάσῃ ἡ Ἑλλάς, νὰ εὐτυχήσῃ καὶ ἄνευ τῆς παλινορθώσεως. Καὶ ἐργάζονται πρὸς τοῦτο. Ὅταν θὰ γραφῇ ἡ ἄγνωστος ἱστορία τῆς ἐν ἐξορίᾳ βασιλείας τοῦ Γεωργίου τοῦ Β' θὰ συμπληρωθῇ ἓν ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα κεφάλαια τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ὅταν ἡ πάροδος τῆς σημερινῆς καταιγίδος τῶν παθῶν ἐπιτρέψῃ περισσοτέραν μεταξὺ Ἑλλήνων δικαιοσύνην, δὲν θὰ ὑπάρξουν πολλοὶ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι νὰ μὴ μείνουν ἔκθαμβοι πρὸ τοῦ Βασιλέως ἐκείνου, ὅστις, δοκιμάσας ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους πικρίας μιᾶς χαμηλῆς ἐποχῆς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, δὲν ἔπαυσεν ἐργαζόμενος διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, ἐπηρεάζων τοὺς ἀνωτάτους πολιτικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης, μεθ' ὧν ἦτο εἰς ἐπαφήν, διὰ τὸ καλὸν τῆς μακρυνῆς πατρίδος, μετριάζων τὰς ἐπικινδύνους ἀκρότητας ἀνυπομόνων φίλων, ὑφιστάμενος χωρὶς μίαν λέξιν πικρίας ἢ νευρικότητος τὴν ρυπαρὰν ἐμπάθειαν τῶν ἐχθρῶν του, ἢ τὰς ὑλικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἡ γενναιοφροσύνη τῶν ἐπικρατησάντων ἀντιπάλων του νομίζει σκόπιμον καὶ εὐγενὲς ἐπακόλουθον τῆς κατισχύσεως αὐτῶν.

Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ἡ τοιαύτη πολιτεία νὰ ἐγκαταλειφθῇ ποτέ καὶ περὶ τούτου ἱκανήν, νομίζω, ἐγγύησιν παρέχει τόσον τὸ πρόσωπον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὅσον καὶ ἡ ἐν πολλοῖς θλιβερὰ διαπίστωσις ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν εἰσηγουμένων ἐνεργοτέραν τινὰ πορείαν ἔσχε ἢ πέπρωται νὰ ἔχῃ τὸ πολιτικὸν καὶ προσωπικὸν θάρρος, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀνάληψιν τοιαύτης τινὸς πολιτικῆς. Κίνδυνοι ἑπομένως ἀναστατώσεων δὲν ὑπάρχουσιν εἰμὴ εἰς τὰ πονηρὰ τεχνάσματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προβάλλουσιν αὐτὰς ὡς φόβητρον ὅπως ἐνταφιάσωσιν ἐν τῇ σιγῇ τοῦ φόβου τὸ πολιτειακὸν ζήτημα, ἢ εἰς τὰς καρδίας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι προβάλλουσι τοὺς κινδύνους αὐτοὺς ὡς πρόχειρον πρόσχημα τῆς κοπώσεως ἢ τῆς μεταστροφῆς των πρὸς τὰς δημοκρατικὰς τάξεις.

Ἀλλ' ἂν αἱ ἀπειλαὶ τῶν ἀναστατώσεων δὲν ἔχωσι σοβαρότητά τινα, ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ κακίσῃ τοὺς βασιλόφρονας τῆς Ἑλλάδος, ἐάν, βλέποντες τὴν βαθμιαίαν ἀποσύνθεσιν τοῦ σημερινοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος, γνωρίζοντες καλῶς τὸ χάος τὸ ὁποῖον θὰ προέλθῃ ὅταν ὁ Ἐλευθ. Βενιζέλος πέσῃ ὑπὸ τὴν συνδυασμένην ἀντίδρασιν ἐχθρῶν καὶ φίλων καὶ ἡ ἄπειρος κατανομὴ τῶν κομμάτων ἢ οἱ τολμηταὶ τοῦ στρατοῦ ἢ τῆς κοινωνικῆς ἀναρχίας ἀναλάβωσι τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς μεγάλης αὐτοῦ κληρονομίας, ὑποδεικνύωσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν «λαϊκούς», «βενιζελικούς», «σοσιαλιστὰς» κ.λ. εἰς ὅσους ἐξ αὐτῶν ἀγαπῶσι τὴν Ἑλλάδα, ὅτι μόνον ἡ ἔγκαιρος παλινόρθωσις δύναται νὰ δώσῃ ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος, ὅτι ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν εἶναι αἱ ἑκάστοτε καταβαλλόμεναι προσπάθειαι τῶν κυβερνώντων, τίποτε τὸ μέγα καὶ τὸ ὁριστικὸν δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν δὲν ἀποτελέσῃ ἔμβλημα καὶ σκοπὸν τῆς ζωῆς οὐχὶ ἑνὸς μόνου κυβερνήτου, ἀλλ' ἑνὸς βασιλεύοντος οἴκου, ὁ ὁποῖος μόνος δύναται ἀνὰ μέσον τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν νὰ ἐπηρεάζῃ διὰ τοῦ ἠθικοῦ αὐτοῦ κύρους τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα πρὸς τὰς μεγάλας τοῦ ἔθνους κατευθύνσεις; Ἀποτελεῖ ἀπαρχὴν ἀνωμαλιῶν, κίνδυνον τῆς δημοσίας τάξεως, ἡ ὑπόδειξις ὅτι ὅλα τὰ μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος, ἡ βαθμιαία συγκρότησις τοῦ γαλλικοῦ κράτους, ἡ συνένωσις τῆς Ἰταλίας, ἡ γερμανικὴ αὐτοκρατορία, ἡ νεωτέρα ἀνάπτυξις τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ κράτους δὲν κατέστησαν δυνατὰ εἰμὴ διὰ τῆς συνεχοῦς καὶ ἐπιμόνου ἐπιδράσεως μεγάλων βασιλικῶν οἴκων, οἵτινες κατέστησαν αὐτὰ ἀντικείμενον οἰκογενειακῆς παραδόσεως καὶ ἐπέτρεψαν εἰς τὰ ἔργα τῶν κατὰ καιροὺς μεγάλων αὐτῶν συμβούλων νὰ μὴ συντριβῶσι καὶ ἐκλίπωσιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ πρώτου αὐτῶν διαδόχου; Ἀποτελεῖ ἐπικίνδυνον ἀνασάλευσιν παθῶν ἡ ὑπόδειξις τῶν ἀναστατώσεων, εἰς ἃς προδήλως θὰ φθάσῃ ἡ Ἑλλὰς ὅταν ἡ κυρίαρχος φυσιογνωμία τοῦ σημερινοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως φεύγουσα ἀφήσῃ ἀνοικτὴν διέξοδον εἰς ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναρχίας, ἅτινα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σήμερον συγκρατεῖ, καὶ δημιουργεῖ κινδύνους ἡ συστηματικὴ προσπάθεια ὅπως καταπεισθῶσιν οἱ πράγματι ὑπεύθυνοι Ἕλληνες πολιτικοὶ ὅτι μόνον ἡ ἀπὸ τοῦδε ἐπίλυσις τοῦ πολιτειακοῦ δύναται νὰ μετριάσῃ ὁπωσδήποτε τοὺς κινδύνους αὐτοὺς καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος τοῦ μέλλοντος τὴν ἀπειλὴν τοῦ χάους, ἥτις ἀποθαρρύνει καὶ παραλύει τόσας πρωτοβουλίας καὶ τόσας δυνάμεις, ὧν τὸ ἔθνος ἔχει ἀνάγκην διὰ νὰ ἀνορθωθῇ;

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ πρὸς τοιαύτας τείνουσα κατευθύνσεις, ἡ προπαρασκευὴ τῆς δημοσίας γνώμης διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ πολιτειακοῦ, δὲν ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὴν χώραν. Θέτει ἐν μέσῳ τοῦ διαρκῶς πλέον συνταρασσομένου ὠκεανοῦ τῶν ἀμφιβολιῶν, τῶν ἀνησυχιῶν, τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν κινδύνων, μίαν ἥσυχον ἀκτὴν ἐλπίδος, πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ πρέπῃ νὰ γνωρίσῃ νὰ στραφῇ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία πρὶν ἄλλαι δυνάμεις καὶ ἄλλοι τολμηταὶ ἀναλάβωσι τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἐπερχομένου πολιτικοῦ χάους.

Ἀλλ' οἱ φόβοι τῶν ἀπευχομένων τὴν ἀνακίνησιν τοῦ πολιτειακοῦ βασιλοφρόνων, ἔχουσι πρὸ παντὸς ἄλλης φύσεως δικαιολογίαν. Ἡ ἐπὶ τοῦ καθεστωτικοῦ συζήτησις, φρονοῦσι, θὰ ταράξῃ τοὺς ἀντιπάλους μας, θὰ ἀνησυχήσῃ τὰς φιλησύχους τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ θὰ καταστήσῃ δυσκολωτέραν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ εἰς τὰς ἐκλογάς. Ἂς ἐπικρατήσωμεν εἰς τὰς ἐκλογάς, λέγουσι, καὶ ἔχομεν ἔπειτα τὸν καιρὸν νὰ φέρωμεν τὴν Βασιλείαν. Τὸ πολιτικῶς ἀβάσιμον τοῦ συλλογισμοῦ τούτου, ὅμως, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ καταδειχθῇ. Ἐπιστοποιήθη ἐμπράκτως, ὅταν ἓν μέγα ἀντιβενιζελικὸν κόμμα διαθέτον τὰ μαχητικώτερα στελέχη τῆς βασιλικῆς παρατάξεως καὶ ἀσυγκρίτως ἀνώτερα τῶν σήμερον διαθεσίμων προσωπικὰ καὶ ὑλικὰ στοιχεῖα, τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων, συνετρίβη ἀκριβῶς διότι τοιαύτην τινὰ πολιτικὴν ἐζήτησε νὰ ἐφαρμόσῃ. Ἀποτελεῖ δὲ τοὐλάχιστον πολιτικὴν ἀνακολουθίαν ἡ ἐμφάνισις ἀναλόγων πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐπιχειρημάτων ἐκ μέρους πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες κατεκεραύνωνον ἄλλοτε τὸν κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν διότι αὐτὰς ἀκριβῶς τὰς κατευθύνσεις ἠκολούθει. Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἡγέται τῆς ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως φρονοῦντες ὅτι ἔχουσί τι νὰ κερδίσωσι τακτικῶς, μετατοπίζοντες τὸν κατὰ τοῦ κυβερνῶντος συγκροτήματος ἀγῶνα ἐπὶ ἄλλων προβλημάτων τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας, ἀγνοοῦσι προδήλως τὸν μηχανισμὸν τῆς λαϊκῆς ψυχολογίας καὶ παραγνωρίζουσιν ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Διὰ τὰς κοινὰς κυβερνητικὰς ἐνεργείας, ὁ κ. Βενιζέλος διαθέτει ἱκανὴν κοινοβουλευτικὴν δεξιοτεχνίαν καὶ ἄπειρα στοιχεῖα τῶν κυβερνητικῶν ὑπηρεσιῶν, ἱκανὰ νὰ σαλεύσωσι πᾶσαν ἐντύπωσιν σημαντικὴν ἐκ τῆς κριτικῆς τῶν ἀντιπάλων του. Ἡ δὲ βαθεῖα ἀδιαφορία τῆς κοινῆς γνώμης, ἀποτελοῦσα τὴν πλέον ζωντανὴν ἐκδήλωσιν τῆς μεταπολεμικῆς κρίσεως τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ταχέως σκεπάζει ὑπὸ βαθὺν πέπλον λήθης καὶ τὰς πλέον εὐστόχους κατακρίσεις. Ἔχουσι δὲ οἱ ἐνδεχομένως ἐν τῷ κυβερνητικῷ κόσμῳ δυσαρεστούμενοι, πολὺ ὀλίγους λόγους νὰ προτιμήσωσι τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς ἡγέτας, τῶν ἄλλων βενιζελικῶν ἀποφυάδων —Ζαβιτσιάνου, Καφαντάρη, Παπαναστασίου. Ἐνῷ ἑπομένως ἐκ τοιαύτης τακτικῆς ἐλάχιστα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναμείνῃ τις ἐκ νέων προσχωρήσεων, ἡ ἐγκατάλειψις εἰς τὴν λήθην τῆς «προσκαίρου» σιωπῆς, τῆς πλέον ζωντανῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀντιβενιζελικῆς ἰδεολογίας, δηλαδὴ τῆς πίστεως ἐπὶ τὸν βασιλικὸν θεσμόν, θὰ ἐνέτεινεν ἐν μέσῳ ἡμῶν τὰς διαθέσεις τῆς ἀδιαφορίας πρὸς ὅ,τι μᾶς συνέδεεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ θὰ ἐνίσχυεν ἠθικῶς τὴν τάσιν τῆς προσωπικῆς ἑκάστου ἐξοικονομήσεως ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς προστασίας τοῦ πρώτου νέου φίλου. Ὅταν ἀρχίσωμεν διδάσκοντες μεταξὺ ἡμῶν τὴν λήθην, πῶς θέλομεν νὰ σταματήσωσιν εἰς τὰς βαθμίδας τῆς ἐγκαταλείψεως ἡ πειθαρχία καὶ ἡ ἀφοσίωσις ὅσων μᾶς ἐνεπιστεύθησαν τὰ ἰδανικὰ καὶ τὰς ἐλπίδας των;

Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν ἓν πολιτικὸν κόμμα ἀφωσιωμένον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς νὰ ἐγκαταλείψῃ προσκαίρως, δηλαδὴ διὰ παντός, διὰ λόγους σκοπιμότητος ἢ ἐκλογικῆς τακτικῆς, μίαν μεγάλην ἰδέαν, ἥτις ἐνσαρκώνει μίαν ὁλόκληρον κατεύθυνσιν τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς καὶ μεθ' ἧς τόσον συνεδέθη δι' ἀμοιβαίων θυσιῶν κατὰ τὸ παρελθὸν χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ εἰς τοὺς δισταγμοὺς ἢ τὴν περιφρόνησιν ἐκείνων, οἵτινες ἀκόμη πιστεύουσιν εἰς τὸ δυνατὸν καὶ τὴν ὡραιότητα τῶν μεγάλων καὶ εὐγενῶν πεποιθήσεων; Μόνον μεγάλαι ἰδέαι, ἀνώταται ψυχικαὶ καὶ πνευματικαὶ ῥοπαὶ δύνανται —ὅταν ὅπως σήμερον δὲν ὑπάρχωσι ζωηραὶ προσωπικαὶ ἀφοσιώσεις πρὸς παλαιοὺς ἀρχηγούς— νὰ ἀνασαλεύσωσι τὰ βάθη τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ νὰ ἀφυπνίσωσι τὰς μεγάλας ἐκείνας συγκινήσεις, αἵτινες ὀγκώνουσι τὰ πλήθη, παρασύρουσι καὶ ῥυμουλκοῦσιν ἀμφιβάλλοντας καὶ ἐχθρούς. Δὲν θὰ φοβίσῃ ἡ θαρραλέα, μεμετρημένη, οὐχὶ εἰς τὸ παρελθὸν καθηλωμένη ἀνακίνησις τοῦ πολιτειακοῦ ὡς ἀνάγκης τοῦ μέλλοντος, μοιραίου ὅλων καταφυγίου. Ἐὰν ἐπιμόνως, μελετημένως μὲ ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν τὴν ἐπιδιώξωμεν, θὰ ἐπιβάλωμεν εἰς τοὺς ἀντιπάλους μας μετὰ τοῦ σεβασμοῦ, ὃν πάντοτε ἐμπνέει τὸ θάρρος καὶ ἡ πεποίθησις, τὴν δύναμιν νὰ μᾶς ἐννοήσωσι καὶ ὅταν αἱ περιστάσεις τοὺς ὁδηγήσωσιν εἰς τὴν ἀπόγνωσιν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν, τὴν ἀναγκαίαν τῶν πραγμάτων διέξοδον. Λησμονοῦντες ὅ,τι εὐγενέστερον ὑπῆρχε μεταξὺ ἡμῶν, ὠθοῦμεν εἰς τὴν διασπορὰν τὰς δυνάμεις μας καὶ ἐπισύρομεν τὴν περιφρόνησιν ἐχθρῶν καὶ φίλων. Ἐκεῖνοι ἐκ τῶν παλαιῶν ἀρχηγῶν μας, οἵτινες διὰ νὰ μείνωσι πιστοὶ εἰς τὰς ἰδέας των κατῆλθον εἰς τὸ μνῆμα, θὰ εἶχον δι' ἡμᾶς μορφασμὸν οἴκτου, ἐὰν ἐγνώριζον ὅτι διὰ νὰ κερδίσωμεν ἢ νὰ χάσωμεν μίαν ἐκλογήν, ἐλησμονήσαμεν τὰ ὡραιότερα στοιχεῖα τῆς πολιτικῆς ἰδεολογίας μας.

Δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνοι ἐκεῖνοι οἵτινες, μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὴν λελογισμένην ἐκδήλωσιν τῶν βασιλικῶν προθέσεων, διαβλέπουσιν εἰς αὐτὰς μυστηριώδεις τάσεις συνδιαλλαγῆς καὶ ζητοῦσι νὰ μονοπωλήσωσιν ὑπὲρ τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ τὴν βασιλικὴν ἰδέαν.

Ὅτι οὐδεμία ἐνέργεια προσεγγίσεως πρὸς τὸ κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα κόμμα ἐγένετο, οὐδὲ κἂν διαψεύσεως ἔχρῃζεν. Ἀλλ' ὅσοι νομίζουσιν ὅτι εἶναι δυνατὸν καὶ εὐκταῖον ἡ Βασιλεία νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν Ἑλλάδι, ἔχουσα ἀντιμέτωπον μίαν μεγάλην μερίδα τοῦ λαοῦ, παραγνωρίζουσιν, ἀναμφιβόλως, τὴν κατάστασιν καὶ τὴν φυσικὴν λειτουργίαν τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ. Ἡ Βασιλεία δὲν ἔχει ἄλλην τινὰ ἔννοιαν ἢ ὡς θεσμὸς λήθης τῶν πικριῶν τοῦ παρελθόντος, συνενώσεως ὅλων διὰ τὴν κοινὴν ἐργασίαν τοῦ μέλλοντος. Πολὺ μεγάλοι βασιλεῖς ἔφθασαν ἕως τοῦ νὰ ἀπαρνηθῶσι τὴν θρησκείαν των διὰ νὰ συνενώσωσιν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν των ὅλους τοὺς ὑπηκόους των καὶ νὰ θέσωσιν ὁριστικὸν τέρμα εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς πολέμους. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητηθῶσι τόσα πολλὰ παρὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ἀλλ' εἶναι ἆρά γε πολὺ μεγάλη συγκατάβασις ἡ ψύχραιμος καὶ εὐρεῖα συνείδησις μεθ' ἧς εἶναι ἕτοιμος νὰ δεχθῇ τὸ δύσκολον ἔργον τῆς συνενώσεως ὅλων τῶν Ἑλλήνων; Ἢ μήπως τοιοῦτον ἔργον θὰ εἶναι δυνατὸν μόνον μετὰ τὴν παλινόρθωσιν ἔπειτα ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὰς προστριβάς, ἃς θὰ εἶχε δημιουργήσει περὶ Αὐτόν, μία πολιτικὴ οἵαν τὴν φαντάζονται οἱ ἀδιάλλακτοι φίλοι του; Ἐὰν ὑπάρχουσί τινες ζητοῦντες τὴν γενικὴν τῆς Ἑλλάδος ἠθικὴν κάθαρσιν ὡς προϋπόθεσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Βασιλείας, ὤφειλον νὰ εἶχον δημιουργήσει τὰ ὑλικὰ καὶ πολιτικὰ ἐκεῖνα δεδομένα ἐν Ἑλλάδι, ἅτινα θὰ ἔδιδον ἔστω καὶ ὀλίγας ἐλπίδας ἐπιτεύξεως τοῦ ἔργου τούτου, πρὶν ἢ ζητήσωσιν ἀπὸ ἕνα ἐξόριστον Βασιλέα, κοινὸν στόχον τῆς ἀγνοίας τῶν ἀντιπάλων του καὶ τῆς μεμψιμοιρίας τινῶν τῶν φίλων, νὰ ἀναλάβῃ τοιαύτην ἐπικίνδυνον πορείαν. Διότι τὸ βασιλικὸν ζήτημα, ὡς ζήτημα οὐχὶ προσώπων ἀλλὰ μεγάλων ἐθνικῶν συμφερόντων, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ καὶ δὴ τῶν Ἑλλήνων πολιτευομένων ἔχει πρὸ παντὸς ἀποτεθῇ. Ὅταν δὲ ἐκεῖθεν δὲν ἀναπηδῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς γενικὴν πολιτικὴν ἐκκαθάρισιν πρωτοβουλίαι, ἀποτελεῖ εὐτράπελον ἐλαφρότητα ἡ εἰσήγησις στάσεως ἀναγκαστικῶς προκλητικῆς πρὸς ἀντιπάλους οἵτινες ἐν τούτοις αὔριον θὰ εἶναι, καὶ θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι, κοινοὶ πιστοὶ ὑπήκοοι τοῦ Βασιλέως.

Ὅπως ἔχει σήμερον ἡ ἑλληνικὴ πραγματικότης, ἡ γενικὴ πολιτικὴ κάθαρσις δὲν θὰ προέλθῃ ἐκ ταρταρινικῶν ἐκδηλώσεων, ἀσυμβιβάστων, ἄλλωστε, πρὸς τὴν βασιλικὴν ἀξιοπρέπειαν, οὔτε ἀτυχῶς ἀπὸ τὸν διεξαγόμενον κομματικὸν μεταξὺ βενιζελικῶν—λαϊκῶν κ.λ. ἀγῶνα. Θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν φυσιολογικὴν συνένωσιν ὅλων τῶν ἐντίμων καὶ εὐγενῶν στοιχείων περὶ τὸν ἁγνὸν καὶ ἀπέριττον ἡγεμόνα, ὅστις θὰ βασιλεύσῃ καὶ πάλιν, καὶ ἥτις θὰ δώσῃ εἰς τὴν κυβερνητικήν μας μηχανὴν τὸν τόνον τῆς ἀνανεώσεως καὶ τοῦ ἐξαγνισμοῦ, ὅστις ἐχάθη ἀνάμεσα εἰς τὰ πυκνὰ νέφη τῆς ἐμπαθείας καὶ τοῦ κομματισμοῦ, καὶ ὃν διψᾷ μέχρι πόνου ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία. Θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν ἠθικὴν μορφὴν τοῦ Βασιλέως, ὅστις θὰ γνωρίσῃ νὰ δώσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν τὸν ρυθμὸν τῆς ἀρετῆς, τὸν ὁποῖον ζητεῖ διὰ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ παραδείγματος. Δι' αὐτὸ ἡ Βασιλεία ἀποτελεῖ ὄχι ἐπανόρθωσιν ἁπλῆν μιᾶς γενομένης ἀδικίας, ἀλλὰ τὴν ἀπαρχὴν καὶ τὴν ἐλπίδα μιᾶς νέας καταστάσεως, τὴν ὁποίαν διστάζουσα καὶ ψηλαφῶσα ἀπὸ πολλοῦ ζητεῖ ἡ Ἑλλάς.

Θρησκευτικὰ πένθη

Ὁ μεταστὰς ἱεράρχης

Ὁ ἀποθανὼν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος ὁ 6ος, τὸ γένος Ἀράπογλου, ἐκ τῆς κώμης Σιγῆς τῆς Προποντίδος, ἐγεννήθη τῷ 1860. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης καὶ ὑπῆρξεν ἐπί τινα χρόνον διδάσκαλος. Προαχθεὶς εἰς βοηθὸν ἐπισκόπου Ῥοδοστόλου, ἐχρημάτισεν εἶτα διαδοχικῶς Μητροπολίτης Βελᾶς καὶ Κονίτσης, Τραπεζοῦντος, Κυζίκου, καὶ τέλος Δέρκων, ὁπόθεν, ἀποθανόντος τῷ 1924 τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ 6ου, ἀνῆλθεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον. Ἡ βραχεῖα πατριαρχία του, κατὰ τὴν δυσχερεστέραν διὰ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν περίοδον, τὸν ἀνέδειξεν ἱεράρχην εὐθαρσῆ, σώφρονα καὶ ἀντάξιον κατὰ πάντα τῶν περιστάσεων.

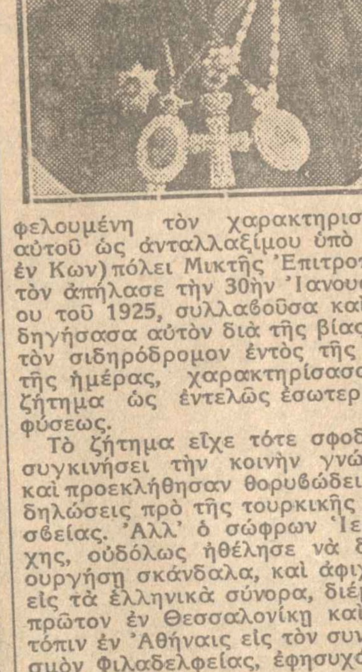

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἐπωφελουμένη τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ ὡς ἀνταλλαξίμου ὑπὸ τῆς ἐν Κων)πόλει Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, τὸν ἀπήλασε τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου τοῦ 1925, συλλαβοῦσα καὶ ὁδηγήσασα αὐτὸν διὰ τῆς βίας εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, χαρακτηρίσασα τὸ ζήτημα ὡς ἐντελῶς ἐσωτερικῆς φύσεως.

Τὸ ζήτημα εἶχε τότε σφοδρῶς συγκινήσει τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ προεκλήθησαν θορυβώδεις ἐκδηλώσεις πρὸ τῆς τουρκικῆς πρεσβείας. Ἀλλ' ὁ σώφρων Ἱεράρχης, οὐδόλως ἠθέλησε νὰ δημιουργήσῃ σκάνδαλα, καὶ ἀφιχθεὶς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σύνορα, διέμεινε πρῶτον ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ κατόπιν ἐν Ἀθήναις εἰς τὸν συνοικισμὸν Φιλαδελφείας, ἐφησυχάζων.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΝ

ΣΟΦΙΑ, 26 Νοεμβρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ σημαντικὸς ἀντίκτυπος, τὸν ὁποῖον ἔσχεν ἡ σύναψις τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐνισχύθη ἐκ τῆς συγκρίσεως εἰς ἣν προέβησαν οἱ πολιτικοὶ κύκλοι μεταξὺ τῆς εὐκολίας καὶ τῆς ταχύτητος τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς βραδύτητος καὶ τῆς δυσχερείας τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν ζητημάτων. Καὶ τοῦτο διότι αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ διαφοραὶ ἐπετείνοντο ὑπὸ μιᾶς παλαιᾶς καὶ βαθέως ριζωμένης ἐχθρότητος, ἐνῷ τὰ ἑλληνοβουλγαρικὰ ζητήματα δὲν εἶνε παρὰ μία χρηματικὴ διαφορά.

Διὰ τοῦτο ἠκούσθη μὲ πραγματικὴν ἀνακούφισιν ἐνταῦθα ὅτι, ἀντὶ νὰ σκεφθοῦν ὅπως ἐκμεταλλευθοῦν τὴν συνεννόησίν των ἐναντίον τῆς Βουλγαρίας, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία δὲν ἐπιθυμοῦν, ἀντιθέτως, παρὰ νὰ ἐπεκτείνουν αὐτὴν πρὸς τὴν κοινήν των γείτονα διὰ τὸν σχηματισμὸν ἑνὸς συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον, χωρὶς νὰ στρέφεται ἐναντίον κανενός, θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὰς τρεῖς χώρας νὰ συνασπισθοῦν ἐν τῇ ἀμύνῃ τῶν συμφερόντων των, ἰδίως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου ὅπου ἠμποροῦν νὰ ἀλληλοβοηθηθοῦν ἀποτελεσματικώτατα.

Οὕτω βεβαιοῦται ὅτι προκαταρκτικαὶ προτάσεις ἐγένοντο σχετικῶς καὶ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σόφιας. Συγκεκριμένως δὲ ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης, κατὰ τὴν τελευταίαν συνάντησίν του μὲ τὸν κ. Μπούρωφ εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Σόφιας, ὡμίλησεν ἀπροκαλύπτως περὶ Ἑλληνοτουρκοβουλγαρικῆς συνεννοήσεως καὶ προσεφέρθη ὅπως διὰ φιλικῆς μεσολαβήσεως τῆς Τουρκίας διευκολύνῃ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας. Ἡ οὕτω ἐπιτευχθησομένη βελτίωσις τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν σχέσεων θὰ καθίστα δυνατὴν τὴν σύναψιν συνθήκης φιλίας μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀμοιβαίων ἀπαιτήσεων των.

Δεδομένου δὲ ὅτι εἶνε ἐμφανὴς ὁ σκοπὸς τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως αὐτὴ ἐπιτύχῃ τὴν πλήρη καὶ οὐσιαστικὴν συνδιαλλαγὴν μὲ τοὺς δύο ἐχθροὺς τῆς χθὲς καὶ τὴν ἔναρξιν μιᾶς καρποφόρου συνεργασίας μεταξὺ τῶν τριῶν συμφιλιωμένων λαῶν, τὸ πρᾶγμα δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄκρως δυσχερές. Εἶνε, ἄλλως τε, ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ ἰδέα τῆς τριμεροῦς αὐτῆς συνεννοήσεως Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας εἶχεν ἀνέκαθεν πολλοὺς θιασώτας μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ. Μία ἐφημερὶς μάλιστα ἐκ τῶν σοβαρωτέρων, ἡ «Μὶρ», ἀνέλαβε τὴν διάδοσίν της μὲ πολὺν καὶ εἰλικρινῆ ζῆλον. Διὰ τοῦτο αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας ταύτης ἐχαιρετίσθησαν μὲ ζωηρὰν ἱκανοποίησιν ὑφ' ὅλων τῶν πολιτικῶν κύκλων, οἵτινες θεωροῦν αὐτὴν ὡς μέσον ἐνισχύσεως τῆς θέσεως τῆς Βουλγαρίας εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρηνικῆς ἀναπτύξεώς της.

Δεδομένων τῶν εὐνοϊκῶν αὐτῶν διαθέσεων τῶν τριῶν κυβερνήσεων, ἡ κοινὴ γνώμη ἀναμένει προσεχῆ τὴν ἔναρξιν τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν συνεννοήσεων, εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἑλλάδος, εἴτε κατόπιν προτάσεως τῆς Βουλγαρίας. Ἐφ' ὅσον — λέγουν οἱ θιασῶται τῆς ταχείας συνεννοήσεως— οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν κατορθώνουν νὰ συνεννοηθοῦν διὰ νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὰς ὑλικὰς διαφοράς των, ὑποβάλλοντες αὐτὰς εἴτε εἰς συνολικὴν διαιτησίαν, ὅπως ζητοῦν οἱ ἐν Ἀθήναις, εἴτε εἰς μερικὴν διαιτησίαν, ὅπως δέχονται οἱ ἐν Σοφίᾳ, μία μόνη λύσις ἐνδείκνυται: Νὰ μιμηθῶμεν τὸ ἑλληνοτουρκικὸν προηγούμενον. Νὰ συνεννοηθοῦν, δηλαδή, αἱ δύο κυβερνήσεις ὅπως προβοῦν εἰς ἕνα συνολικὸν διακανονισμόν, ὅστις θὰ ἦτο δυνατὸ νὰ ἐκτελεσθῇ ταχέως καὶ νὰ γίνῃ εὐκόλως δεκτὸς ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης τῶν δύο χωρῶν. Αὐτὸς—λέγουν — εἶνε ὁ μόνος τρόπος διὰ τὴν ταχεῖαν ἔναρξιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν συναλλαγῶν, ὑπογραφομένης τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως καὶ τῆς συνθήκης φιλίας. Οὕτω θὰ ἐνετείνετο ἡ παντοειδὴς ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν δύο λαῶν καὶ θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ προστασία καὶ ἡ ἐλευθέρα ἀνάπτυξις τῶν εὐαρίθμων ἑλληνικῶν καὶ βουλγαρικῶν μειονοτήτων.

Μία ἔρευνα εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια

Ὁ ἀνθρώπινος μόχθος

Ὅταν ἕνα βουνὸ μετακινῆται

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη

Σχέδια τοῦ ζωγράφου κ. Μ. Παπαδημητρίου

Σιγά-σιγά τὸ βουνὸ αὐτὸ χάνεται. Ἀνατινάζονται οἱ ὀγκόλιθοι καὶ μεταβάλλεται ἡ ἀγριωπή του γραμμή, καθὼς ξεκολλοῦν ἀπὸ τὶς πλαγιές τους, τεράστιοι βράχοι, ποὺ κατρακυλοῦν μὲ πάταγον καὶ μὲ σύννεφα σκόνης. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποὺ ἐμφανίζονται στὴν κορυφή, μόλις ἀρχίσῃ τὸ κατρακύλισμα τῶν βράχων, δίνουν μιὰ ἀληθινὴ κυκλώπειον εἰκόνα, καθὼς ξεπροβάλλει ἡ σιλουέττα των ἐπάνω στὸ καταγάλανο φόντο τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καθὼς ὑψώνεται μέχρις ἐκεῖ πάνω, τὸ σύννεφο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν πληγὴ τοῦ βουνοῦ.

Καθὼς σκαρφαλώνομεν ἀπὸ ἀπὸ βράχο σὲ βράχο, ἀνάμεσα στὶς μυρουδιὲς ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὶς φρεσκοσπασμένες πέτρες, μιὰ φωνὴ μᾶς ἀπομακρύνει:

—Πίσω! Πίσω! Φωτιά!

Κατρακυλοῦμε ἕως τὴ ρίζα τοῦ βράχου καὶ ξεσπᾷ σὲ λίγο ἀπὸ πάνω μας ἡ δυναμῖτις, σὰν ἡφαίστειο. Μιὰ νέα πληγὴ ἔγινε στὸ βουνό. Κομμάτι μὲ κομμάτι σωριάζεται καὶ συγκεντρώνεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Γυναῖκες κουβαλοῦν μὲ κοφίνια τοὺς βράχους καὶ γεμίζουν ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τὰ κάρρα ποὺ περιμένουν γιὰ νὰ τροφοδοτήσουν τὶς νέες οἰκοδομές. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ οἱ βράχοι τοποθετοῦνται σὲ μικρὰ βαγονάκια τὰ ὁποῖα τραβάει τὸ συρμάτινο σχοινὶ μιᾶς μηχανῆς. Μιὰ γυναῖκα διευθύνει ἕνα θορυβῶδες μηχάνημα ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὸ φαντασθῇ κανεὶς σὰν γιγάντια μηχανὴ τοῦ κιμᾶ. Μόνο ποὺ ἀντὶ κρέατος τροφοδοτεῖται μὲ τοὺς ὀγκολίθους ποὺ κατρακυλοῦν ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ τοὺς τσακίζει, τοὺς συντρίβει, τοὺς ἀλέθει καὶ παράγει ἄμμον καὶ ψιλὸ χαλίκι ποὺ ἀνακατέβεται μὲ τὸ τσιμέντο εἰς τὴν νέαν οἰκοδομικὴν τοῦ μπετὸν ἀρμέ. Εἶναι τὸ ἴδιο περίπου σύστημα ποὺ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ Μαραθῶνος, ὅπου ἡ ἄμμος γίνεται ἀπὸ μάρμαρο.

Καὶ μαντηλωμένη στὰ κάτασπρα ἡ γυναῖκα, δός του καὶ ρίχνει τὶς κοτρῶνες στὸ τρομερὸ στόμα τῆς μηχανῆς ποὺ ἀχόρταγη συντρίβει καὶ καταλύει τὸν ὄγκο τῆς πέτρας. Τὰ βαγονάκια πηγαινοέρχονται, φορτώνονται καὶ ἀδειάζονται καὶ ἡ ἄμμος σωριάζεται σὲ πυραμίδα.

Ἐπάνω στὸ βουνὸ ἄλλοι ἄνθρωποι τρυποῦν τὴν πέτρα μὲ τοὺς λοστούς. Εἶνε αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ βράχου. Αὐτοὶ τὸν πληγώνουν καὶ τοῦ ἀφαιροῦν σιγά-σιγὰ ἀπὸ τὰ πλευρά του τοὺς ὀγκολίθους ἐκείνους ποὺ κατρακυλοῦν. Αὐτοὶ λιγοστεύουν τὴν ἐπιβλητικότητα τοῦ βουνοῦ, τοῦ χαμηλώνουν τὴν ὑπερήφανη κορυφή, τοὺς βαθουλώνουν τὶς πλαγιὲς καὶ τὸ συντρίβουν ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές.

Ὁ ἀντίλαλος τοῦ γδούπου κατεβαίνει ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ἴδια ἱερότητα τοῦ ἀντιλάλου τῶν Φαιδρυάδων. Καὶ παράξενο! Μοιάζει σὰν ἀνθρώπινο βογγητὸ καὶ σὰν πόνος ποὺ βγαίνει ἀπὸ ζωντανὰ σπλάχνα. Καὶ βέβαια ἔτσι εἶναι. Καθὼς πέφτει ἐπάνω του ὁ ἀσήκωτος λοστός, βογγᾷ τὸ βουνὸ καὶ ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὸ πληγώνει ἀντιβογγᾷ γιὰ νὰ τὸ παρηγορῇ. Τί δύσκολο ποὺ εἶναι νὰ τρυπήσῃ ὁ βράχος! Νομίζει κανεὶς πὼς ἔχει ψυχὴν τὸ ἄψυχον καὶ πὼς ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὴν αἰχμὴ τοῦ λοστοῦ μαζεύεται ὅλη ἡ ἀντίστασις καὶ ὅλη ἡ δύναμις γιὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν ἀνθρώπινο μόχθο ποὺ ξεσπᾷ ἐπάνω του καὶ τὸ νικᾷ. Τί μόχθος ἀλήθεια. Ἐκεῖνο τὸ τεράστιο σίδερο ποὺ λέγεται λοστὸς εἶνε πραγματικὰ ἀσήκωτο.

Χρειάζεται ἀθλητικὴ ἐξάσκησις τῶν μπράτσων γιὰ νὰ τὸ σηκώσῃ κανεὶς καὶ νὰ τὸ χειρισθῇ. Πῶς τὸ δουλεύει αὐτὸς ὁ ξερακιανὸς ἀνθρωπάκος; Μὲ βοηθάει ἄθελα τὸ βουνό, μοῦ λέει. Παράξενο πρᾶμμα. Τὸ βουνὸ ποὺ δείχνει ὅλη τὴ σκληρότητά του κάτω ἀπὸ τὸ κτύπημα τοῦ σιδήρου, βοηθάει τὴν ἴδια καταστροφή του; Ὁ βράχος διώχνει τὸ λοστὸ καὶ τὸν χοροπηδᾷ ἔξω ἀπὸ τὴν πληγὴ ποὺ τοῦ ἀνοίγει. Καὶ ὅσο δυνατώτερα τὸν διώχνει τόσο ξαναπέφτει αὐτὸς βαρύτερος καὶ βαθύτερος στὴν ἀνοιγμένη πληγή. Καὶ τὸ διπλὸ βογγητὸ κατεβαίνει ἀντίλαλος ἕως κάτω ἐκεῖ ποὺ ἡ φαγάνα ἡ μηχανὴ τρέφεται μὲ τὶς πέτρινες σάρκες ποὺ κόβονται ἀπὸ τὰ πλευρὰ τοῦ βουνοῦ.

Ὅταν ὁ λοστὸς ἀποτελειώσῃ τὴν τρύπα μέσα στὸ σκληρότερο μέρος τοῦ βράχου, στριμώχνεται ἡ δυναμῖτις καὶ ἀνάβει τὸ φυτίλι, καὶ ὅπου φύγει, φύγει. Χάνονται οἱ ἄνθρωποι καὶ κρύβονται. Καὶ ὅλα μαζὶ τὰ βογγητὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν βράχων ξεσποῦν στὸν ἀέρα ὡσὰν ὀργὴ τῆς γῆς ποὺ ὁρμᾷ ἀπὸ τὰ ἔγκατά της πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ἡ γυναικοῦλες ξετρυπώνουν ἀπὸ τὶς κρύπτες των καὶ ἀρχίζουν νὰ γεμίζουν τὰ κοφίνια των, μὲ τὰ θραύσματα τοῦ βράχου. Σηκώνουν τὰ κοφίνια καὶ τ' ἀκουμποῦν στὴ μέση τους, ἡ ὁποία στηρίζει ὅλο τὸ βάρος. Καϋμένη μέση, ποὺ ἦταν κάποτε δακτυλιδένια καὶ τώρα ἔχει ἀναπτύξει ἀθλητικὰ τοὺς μῦς της γιὰ ν' ἀντέχουν στὴν πίεσι τοῦ κοφινιοῦ μὲ τοὺς βράχους. Πόσο θἄθελα νὰ ἤξερα ἂν ἦλθαν ποτὲ ἕως ἐδῶ, στὸ νταμάρι, αἱ καλαὶ ἐκεῖναι Ἑλληνίδες, ποὺ ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς κοινωνικῆς των θέσεως θέλουν νὰ ρυθμίσουν τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας τῶν πολλῶν γυναικῶν. Ἡ γυναῖκα μὲ τὸ κοφίνι κουβαλᾷ πέτρα ὀκτὼ ὧρες τὴν ἡμέρα, δουλεύει τὸ φτιάρι, σπρώχνει τὸ βαγονάκι, τροφοδοτεῖ τὴ μηχανὴ μὲ βράχους, καὶ κερδίζει 35 δραχμὲς τὴν ἡμέρα. Γι' αὐτὴν τὴ γυναῖκα ἀγωνίζονται αἱ συνάδελφοί της νὰ τῆς ἐξασφαλίσουν τὸ δικαίωμα ψήφου; Νὰ σᾶς πῶ λοιπὸν τὴ μεγάλη καὶ φωτεινὴ ἀλήθεια ποὺ ἄκουσα ἀπὸ τὰ χείλη μιᾶς ἐργατικῆς τέτοιας γυναικός; Ψῆφο; μοῦ εἶπε. Τί νὰ τὴν κάμω. Ἐκεῖνες ποὺ τὰ γυρεύουν τέτοια πράγματα, θὰ ἡσυχάσουν, ἂν σεῖς οἱ ἄντρες τοὺς δῶστε τὸ δικαίωμα νὰ βγαίνουν βουλευτίνες, κι' ἂς βγαίνουν ἀπὸ τοὺς ἄνδρες. Ἐμᾶς τί μᾶς μέλει. Τὸ βουνὸ νὰ μὴ σωθῇ.

Καὶ τὸ βουνὸ ποὺ μετακινεῖται καὶ χάνεται, δὲν ἔχει σωθῇ εἴκοσι τώρα χρόνια ποὺ τρυπιέται καὶ πληγώνεται ἀπὸ τὸ λοστὸ καὶ γκρεμίζεται κομμάτια κομμάτια ἀπὸ τὰ φυσέκια τῆς δυναμίτιδος.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπλοΐας κ. Λωράν Ἐϋνὰκ ἐνεκαινίασε σήμερον τὴν πρωΐαν τὸ 12ον σαλὸν τῆς ἀεροπλοΐας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. — Τὸ βραβεῖον Λαζὰρ τῆς Φιλολογίας ἀπενεμήθη εἰς τὸν μυθιστοριογράφον Λουὶ Ρομπέρ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. —Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἔκρινεν ἀνωφελὲς νὰ ζητήσῃ τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε., ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐκλογικὰ ἐπεισόδια τῆς Ἄνω Σιλεσίας καὶ περιωρίσθη νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Γενεύην διακοίνωσιν διαμαρτυρίας, ἥτις θὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. — Ἡ Εἰσαγγελία τοῦ Σηκουάνα παρέπεμψε εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον τὸν Φίλιππον ντὲ Λαμπάρ, βουλευτὴν τοῦ διαμερίσματος Σηκουάνα - Μάρνη, κατηγορούμενον δι' ἀπόπειραν ὑπεξαιρέσεως χρημάτων διὰ ψευδῶν συναλλαγματικῶν.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 28. — Ἀφοῦ ἐξεμηδένισε τὴν ἀντιπολίτευσιν ὁ στρατάρχης Πιλσοῦδσκι, πιθανῶς ἀπεφάσισε νὰ παραχωρήσῃ τὴν κυβέρνησιν εἰς νέας χεῖρας καὶ πρόκειται νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Σλάβεκ. Ὁ Πιλσοῦδσκι θὰ διατηρήσῃ μόνον τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν καὶ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία πενθεῖ διὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώην Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου, τοῦ ἀπὸ πενταετίας περίπου διαμένοντος εἰς τὰς Ἀθήνας, συνεπείᾳ τῶν δραματικῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα, μετὰ βραχυτάτην πατριαρχείαν, τὸν ἀπεμάκρυναν τοῦ πρώτου θρόνου τῆς Ὀρθοδοξίας. Διότι ὁ Πατριάρχης Κωνσταντῖνος δὲν ἐπρόφθασε νὰ ποιμάνῃ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν. Ἐξωρίσθη ἀπὸ τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς τῆς Πόλεως, εἰς ἐποχὴν βαρειῶν δοκιμασιῶν διὰ τὴν ἐκεῖ Ἑλληνικὴν μειονότητα, ὡς ἀνταλλάξιμος, παραγνωρισθείσης τῆς ὑψηλοτάτης αὐτοῦ θέσεως ἀκριβῶς διὰ νὰ θιχθῇ, ὡς ἐπιστεύετο, ὁ θεσμὸς καθ' ἑαυτόν. Ἀλλ' ὁ πρῶτος Θρόνος τῆς Ὀρθοδοξίας εἶνε θεσμὸς αἰωνόβιος, ἀντιστὰς εἰς φοβερωτέρας λαίλαπας. Καὶ ἡ θυσία τοῦ κατέχοντος αὐτὸν κατὰ τὴν ἐπώδυνον ἐκείνην στιγμὴν τὸν ἐνίσχυσεν ἀκόμη περισσότερον, διὰ τοῦ κύματος τῆς εὐλαβοῦς ἀφοσιώσεως, τὸ ὁποῖον ἡ πρᾶξις ἐκείνη εἶχεν ἐξεγείρει. Καὶ ὁ ἐκτοπισθεὶς ὑπὸ τῆς πολιτικῆς βίας ὑπέρτιμος ἱεράρχης ἐνεκαρτέρησεν ἔκτοτε εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ συνείδησις τῆς γονίμου θυσίας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε τὸ τίμιον θῦμα. Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ἀποτίουσα τὰς ὀφειλομένας ὑστάτας τιμὰς εἰς τὸ φθαρτὸν λείψανόν του, τιμᾷ τὸν καλὸν Ποιμένα, ἀλλὰ γεραίρει συγχρόνως ἐν τῷ προσώπῳ του τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, σκέπην καὶ σέμνωμα τοῦ Γένους ἐπὶ αἰῶνας μακρούς.

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ

Ἡ εἰς Ρώμην μετάβασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη τροφοδοτεῖ καὶ πάλιν τὰς ἀνησύχους καχυποψίας ὡρισμένων Εὐρωπαϊκῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι διαβλέπουν παντοῦ συνωμοσίας μὲ κεφαλὴν τὴν Ἰταλίαν καὶ μέλη τὴν Τουρκίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα — χωρὶς ν' ἀποκλείουν ἐντελῶς καὶ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν. Δι' αὐτοὺς εἶναι ἀκατανόητον πῶς εἶνε δυνατὸν κράτη ὡς ἡ Ἰταλία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς, ἔχοντα κοινὰ συμφέροντα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, νὰ συνεννοοῦνται καὶ νὰ συνάπτουν σύμφωνα φιλίας χωρὶς νὰ ἔχουν ταῦτα αἰχμήν τινα κατὰ τρίτων. Καὶ θὰ ἦσαν ἕτοιμοι, ὡς ἐκ τούτου, νὰ παρεξηγήσουν κάθε ἐπίσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τῶν χωρῶν αὐτῶν εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν κρατῶν, μετὰ τῶν ὁποίων αἱ χῶραί των συνεφώνησαν ἐπὶ βασικῶν τινων ζητημάτων, ὡς καὶ κάθε συνομιλίαν των. Εἶνε, ἐν τούτοις, τόσον ἁπλᾶ μερικὰ πράγματα καὶ τόσον διαυγὴς ἡ αἰτία τῶν τοιούτων ἐπικοινωνιῶν, ὥστε ν' ἀπομένῃ μοιραίως τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ πανταχοῦ διαβλέποντες ὑπούλους προθέσεις προεκβάλλουν ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἄλλων τὴν ἰδίαν των διανοητικότητα.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΟΥΛΕΝ

Ὁ ἐπαγγελματικὸς καὶ βιοτεχνικὸς κόσμος, ζητῶν τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τῆς Οὔλεν ἑρμηνεύει τὴν γενικὴν ἀξίωσιν ὅλων τῶν φορολογουμένων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἔτη τώρα καταβάλλουν βαρυτάτην φορολογίαν διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ χρηματοδοσία τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων ὑδρεύσεως. Ἡ κρατοῦσα γενικὴ οἰκονομικὴ κρίσις πιέζει ἤδη τοὺς πολίτας καὶ ὁ φόρος αὐτός, ὁ ἐξωκρατικὸς καὶ πρωτοφανής, ἀποβαίνει τόσον ἐπαχθὴς ὅσον ἦτο πάντοτε ἀπεχθής. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ σοβαρώτατα ὑπ' ὄψει τὴν γενικὴν αὐτὴν ἀξίωσιν.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΟΓΜΑ

Ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους ἔχει, βεβαίως, τὸ δικαίωμα καὶ ν' ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Βουλῆς, δι' ἀποχρῶντα λόγον, καὶ ν' ἀποχωρήσῃ, ὅταν τὸ νομίσῃ σκόπιμον, διαρκούσης μιᾶς συζητήσεως. Ἀλλά, συζητουμένου τοῦ σπουδαιοτάτου διὰ τὸν λαὸν ζητήματος τοῦ ἄρτου, ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε, νομίζομεν, τὸ καθῆκον νὰ ὁμιλήσῃ καὶ αὐτὸς ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας. Εἶχε, πρὸ παντός, τὸ καθῆκον νὰ μὴ περιφρονήσῃ ταύτην καθ' ὃν τρόπον τὴν περιεφρόνησε δηλῶν ὅτι «θ' ἀπαντήσῃ ἐκ Θεσσαλονίκης» κατὰ τὸ δοθησόμενον ἐκεῖ πρὸς τιμήν του αὐριανὸν γεῦμα κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου. Εἰς τὰ γεύματα δίδονται ἀπαντήσεις μεταξὺ δύο κυπέλλων καμπανίτου, πρὸς τὸν προσφωνοῦντα ἀμφιτρύωνα ἢ τὸν παρακαθήμενον εὐτράπελον φίλον. Δὲν δίδονται ἀπαντήσεις, ἀπὸ ξένης αἰθούσης καὶ τραπέζης, πρὸς τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἔθνους. Τὸ νέον δόγμα, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ θεσπίσῃ ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους δι' αὐτήν, δὲν τιμᾷ τὴν Βουλήν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς δὲν τιμᾷ τὸν ἴδιον.

ΕΠΙΖΗΜΙΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Εἰς τὴν Βουλγαρίαν διενηργήθησαν συλλαλητήρια διαμαρτυρίας διὰ τὴν συνθήκην τοῦ Νεϊγὺ ἐπὶ τῇ ἐνδεκάτῃ ἐπετείῳ τῆς ὑπογραφῆς της. Ἕως ἐδῶ τὸ γεγονὸς εἶναι εὐεξήγητον, ἀσχέτως πρὸς τὸ ἐὰν εἶναι καὶ συμφέρον γενικῶς διὰ τὴν Βουλγαρίαν. Ὁ λαός της, ἔχων τὴν γνώμην ὅτι ἠδικήθη καὶ μὴ ἀναπολῶν ὑπὸ ποίας συνθήκας ἀπεδύθη εἰς τὴν πολεμικὴν περιπέτειαν, διαμαρτύρεται. Ἀλλ' εἰς τὰ ὀργανωθέντα συλλαλητήρια ἐγένετο δεκτὸν καὶ ἓν ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν Βουλγαρίαν τῆς νοτίου Δοβρουτσᾶς καὶ τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας —ἢ ἡ αὐτονόμησις τῆς τελευταίας. Ἡ Δοβρουτσᾶ, ὅμως, δὲν ἀπεσπάσθη

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ, οὔτε ἡ Μακεδονία ἀνῆκε ποτὲ εἰς τὴν Βουλγαρίαν διὰ ν' ἀποδοθῇ εἰς αὐτήν, ἡ δὲ κατανομή της, ὡς ἔχει σήμερον, ἐγένετο δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου, συνεπείᾳ τῆς ἥττης τῆς Βουλγαρίας, ἐπιτεθείσης αἰφνιδιαστικῶς, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1913, κατὰ τῶν συμμάχων της. Ὥστε ὄχι μόνον κατὰ τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ διαμαρτύρονται οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον ὅλων τῶν συνθηκῶν. Κυριολεκτικῶς δὲ ζητοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τοῦ 1878, ἡ ὁποία ὑπῆρξε τὸ ἀπαύγασμα τῶν τότε πανσλαυϊστικῶν ροπῶν τῆς ρωσσικῆς πολιτικῆς. Τοιαῦται ἐκδηλώσεις δὲν εἶναι σοβαραί. Πάντως, ὅμως, εἶναι ἐπιζήμιαι διὰ τοὺς ἐκδηλοῦντας τόσην παραγνώρισιν πραγματικοτήτων καὶ τόσην ἐμμονὴν εἰς ἀπόψεις, αἱ ὁποῖαι τόσον ἀκριβὰ τοῖς ἐστοίχισαν.

-----□-----

ΟΥΤΕ ΝΑ ΓΕΛΑΣΗ Ὁ κ. πρωθυπουργός, χολωθεὶς κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ ἐκ τῆς δευτερολογίας τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ἐπανέλαβε τὴν παλαιὰν ἀπειλὴν τῆς θεατρικῆς ἐκ τῆς αἰθούσης ἀποχωρήσεως, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας. Ἀλλ' ὁ χιουμορίστης Κερκυραῖος πολιτικὸς δὲν ἐπτοήθη ἐκ τοῦ γεγονότος. Ἀντιθέτως, εἶχε τὴν ἔμπνευσιν καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τρόπον ἱλαρώτατον: «Καλὰ κάνει, ὁ κ. πρόεδρος καὶ φεύγει» ἔσπευσε νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦ βήματος. «Δὲν ἀντέχει εἰς... πικρίας. Καὶ ἡ ὑγεία του εἶνε πολύτιμος ὥστε νὰ τὴν προφυλάττῃ...» Ἡ βενιζελικὴ Βουλὴ δὲν εἶχε τὸ θάρρος οὔτε νὰ ...γελάσῃ.

------□------

ΣΚΟΠΙΜΟΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ *Εἰς τὰ ἀνακριτικὰ γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Σάντα ρ ό ζ α συμβαίνουν καθημερινῶς ἐπεισόδια μεταξὺ μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων ἀφ' ἑνὸς καὶ ὑπαλλήλων τῶν ἀνακριτικῶν γραφείων ἀφ' ἑτέρου, λόγῳ τῆς καθυστερήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλονται ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἄνθρωποι. Ἕνας ἀνακριτὴς καλεῖ ἡμερησίως τόσους ὅσοι δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀπολογηθοῦν ἢ νὰ καταθέσουν ἐντὸς μιᾶς πρωΐας ἢ ἑνὸς ἀπογεύματος. Καὶ ὁ κόσμος αὐτὸς συνωστίζεται, διαμαρτύρεται, ζημιοῦται, χάνει ἀδίκως τὸν καιρόν του δίχως νὰ τολμᾷ νὰ ἀπουσιάσῃ. Εἶνε σκόπιμον, νομίζομεν, ἀναλόγως τῶν ὑποθέσεων νὰ ὡρίζετο ὥρα καὶ ὁ ἀνακριτὴς νὰ ἐγνώριζε ποῖον θὰ ἐδέχετο εἰς τὰς ἐννέα καὶ ποῖον εἰς τὰς ἕνδεκα. Διαφορετικὰ ἡ ἀνωμαλία θὰ ἐξακολουθήσῃ εἰς βάρος τῶν συμφερόντων τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος δὲν χρεωστᾷ τίποτε νὰ ἐγκαταλείπῃ ἐπὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας τὰς ἐργασίας του διὰ ν' ἀπαντήσῃ εἰς δύο ἢ τρία ἐρωτήματα.*

------□------

ΑΤΤΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ Ὁ διάσημος Βαυαρὸς Βυζαντινολόγος Χάϊζεμπεργκ ἀπεβίωσεν ἐκ τύφου, τὸν ὁποῖον ἀπεκόμισεν ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὸ βυζαντινολογικὸν συνέδριον τοῦ παρελθόντος μηνός. Εἶναι γνωστὴ ἡ εὐπάθεια τῶν ξένων εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Μία σαλάτα ὠμῶν λαχανικῶν ἢ ἕνα ποτῆρι νεροῦ ἔχουν συχνὰ δι' αὐτοὺς ἐπικινδύνους συνεπείας, ἐνῷ οἱ ἐντόπιοι ἔχομεν ἓν εἶδος σωτηρίου ἀνοσίας, ἐθισθέντος, φαίνεται, τοῦ ὀργανισμοῦ μας ν' ἀντιδρᾷ κατὰ τοῦ μολύσματος. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πόσιμον νερό, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἀπὸ καιροῦ ἤδη οἱ ἐξ αὐτοῦ κίνδυνοι ἔχουν ἐλαττωθῇ σημαντικώτατα, μὲ κάποιαν κατάχρησιν, μάλιστα, χλωρίου εἰς τὰς δεξαμενάς. Ἀλλὰ τὸ πότισμα τῶν λαχανικῶν μὲ νερὰ ὑπονόμων δὲν ἐσταμάτησε, δυστυχῶς. Καὶ εἰς τοῦτον τὸν κίνδυνον πρέπει νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τῶν ἁρμοδίων.

------□------

Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ Συζητουμένου τοῦ ζητήματος τῶν ὑπονόμων, ὁ εἰδικὸς ξένος ὑγειονολόγος κ. Ράϊτ ἐγνωμάτευσεν ὅτι ἡ ἀποχέτευσις δὲν πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν Πειραϊκὴν Χερσόνησον, ὡς ἀρχικῶς ἐκράτησε σκέψις, ἀλλ' εἰς τὸ Φάληρον. Δηλαδή, ἐνῷ γίνεται τόσος λόγος — δυστυχῶς μόνον λόγος — διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ Φαλήρου ἀπὸ τὴν παλαιὰν σοῦδαν, ξένος ὑ γ ε ι ο ν ο λ ό γ ο ς συμβουλεύει νὰ δημιουργηθῇ μία νέα σοῦδα, ἀπείρως βρωμερωτέρα τῆς πρεσβυγενοῦς. Ἦτο ἀνάγκη νὰ μετακληθῇ ξένος εἰδικὸς ὑγειονολόγος διὰ νὰ διατυπώσῃ τὴν σοφὴν αὐτὴν γνώμην....

Μίκη-Μάους

Πανωλεθρία εἰς τοὺς κινηματογραφικοὺς ἀστέρας λοιπόν... Ὁ κόσμος δὲν ἐνδιαφέρεται πιὰ οὔτε διὰ τὴν Μπίλλυ Ντόβ, οὔτε διὰ τὴν Μπρίγκιττα Χέλμ, οὔτε διὰ τὸν Ντούγκ, τὸν συμπαθητικώτατον Φαιρμπάνκς, οὔτε διὰ τὸν κολοσσὸν τὸν Γιάννιγκς, οὔτε διὰ τοὺς γλυκασμοὺς τῶν Ἀμερικανίδων παρθένων τῶν ἠχητικῶν ταινιῶν μὲ «ἄππλ-σώς» ἠθικοπλαστικῆς, οὔτε κἂν διὰ τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ. Ἐνδιαφέρεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν Μίστερ Μίκη Μάους καὶ τὴν χαριτωμένην σύζυγόν του, τὴν Μίσσες Μίννη Μάους. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια δὲν ἔχει ἄδικο.

Οἱ δύο αὐτοὶ σκιώδεις ἥρωες, εἶνε ἀναμφισβητήτως χαριτωμένοι. Ἔχουν τελείως συγχρονισμένας κινήσεις, ἔχουν εὐκαμψίαν, ἔχουν ἀκρίβειαν, ἔχουν μουσικότητα, καὶ ἔχουν πρὸ παντὸς χιοῦμορ καὶ ζωήν. Καὶ τὸ πιὸ σουφρωμένο στόμα διανοίγεται σὲ γέλιο...

—Ἔχει Μίκη Μάους; Ἔ!... Τότε πᾶμε...

Ποιὸς θὰ τὸ ἐπίστευεν αὐτό, ὦ σκιὰ τοῦ Βαλεντίνο, ποὺ ἔκαμες τόσα μάτια νὰ κοκκινίσουν πρὸς χάριν σου, ὅτι τὴν αὐτοκρατορίαν σου θὰ κατέκτα ὁ κύριος Μιχαλάκης Ποντικός, ὅπως θὰ μποροῦσεν ἀξιόλογα νὰ μεταφρασθῇ τὸ ἐγγλέζικο ὄνομά του. Ὁ κόσμος θέλει νὰ γελάσῃ, θέλει νὰ εὐθυμήσῃ, δὲν θέλει νὰ ξαναυρῇ ὅλες τὶς δυστυχίες τῆς ζωῆς ἐπάνω εἰς τὸ ἄσπρο πανί, συντροφευμένες μὲ γουργουρητὰ ἠχητικοῦ. Τοῦ φθάνουν τὰ δράματα τῆς ζωῆς, ἡ ξελιγωμάρες τῶν ζωντανῶν γοησσῶν, οἱ ναρκισισμοὶ τῶν κομψευομένων. Καὶ ὁ Μίκη Μάους δὲν ἔχει τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἔχει μίαν στρουθοκάμηλον ποὺ κομποδένει τὸν λαιμό της, ἕνα πιάνο ποὺ ἀνταποδίδει τὴν κακομεταχείρισί του εἰς τὸν ἄθλιον βιρτουόζον, φαλτσάρει μὲ τὸν πιὸ χαριτωμένον τρόπον, καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἐπιζεῖ ὅλων τῶν καταστροφῶν. Φεύγει κανεὶς ἀπὸ τὸ σκοτάδι μὲ τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι ὁ ἥρως του εἶνε σπουδαῖος καταφερτζῆς καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους αὐτὰ τὰ πράγματα ὄχι μόνον εἶνε ψεύτικα, ἀλλὰ καὶ ποτὲ δὲν μποροῦν νὰ συμβοῦν. Καὶ ἐπὶ τέλους, εἶνε προτιμότερο, ὅταν πηγαίνῃ κανεὶς νὰ διασκεδάσῃ νὰ φεύγῃ μὲ τὴν ἐντύπωσι μιᾶς εὔθυμης ψευτιᾶς, παρὰ μὲ τὴν ἀπογοήτευσιν μιᾶς πιθανῆς θλιβερᾶς πραγματικότητος.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Συναυλίαι

Ἐὰν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τῶν δοκιμῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν διὰ τὴν Βαν Συνδρομητῶν τῆς προσεχοῦς Τρίτης εἰς τὰ «Ὀλύμπια», ἡ Συναυλία αὐτὴ θὰ εἶνε μία ἀληθινὴ καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυσις. Ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἔργα διὰ πρώτην φορὰν ἐκτελούμενα παρ' ἡμῖν, μετέχει δὲ αὐτῆς ὁ μεγάλος Ἰταλὸς καλλιτέχνης Ἀλφρέδο Καζέλλα, ἐμφανιζόμενος ὑπὸ τὴν τριπλῆν αὐτοῦ ἰδιότητα, τόσον ὡς συνθέτης καὶ πιανίστας εἰς τὴν περίφημον «Σκαρλαττιάναν» του, συνοδείᾳ τῆς Ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου, ὅσον καὶ ὡς διευθυντὴς Ὀρχήστρας, διευθύνων ὁ ἴδιος μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας συνθέσεις του, τὴν Τζιάρα-Σουΐταν διὰ μεγάλην ὀρχήστραν.

— Σήμερον ὥραν 7 μ.μ. θὰ δοθῇ εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς Συναυλία τῆς μικρᾶς ὀρχήστρας τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Νέων, τῇ συμπράξει τῆς δ. Σαμίου καὶ τοῦ κ. Β. Μπλαβούκου. Θὰ ἐκτελεσθοῦν ἔργα Μόζαρτ, Μποκερίνι, Μασκάνι, Βιενιάβσκυ, Μπετόβεν, Ποντσιέλλι, Σοῦμαν καὶ Μικέλλι. Ἡ συναυλία δίδεται ὑπὲρ τῶν σχολῶν τοῦ Συνδέσμου.

— Τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον ρεσιτὰλ τοῦ μεγάλου πιανίστα κ. Ἀλφρέδου Κορτὸ θὰ δοθῇ εἰς τὸ «Κεντρικὸν» αὔριον ὥραν 11 π.μ. Ὁ διαπρεπὴς καλλιτέχνης θὰ ἐκτελέσῃ συνθέσεις τοῦ Φράνκ, Σοπὲν, Ντεμπυσὺ, καὶ Σοῦμαν.

Ἐκλιποῦσαι φυσιογνωμίαι

Ὁ Βυζαντινολόγος August Heisenberg

Ἐκ Μονάχου ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Μονάχῳ Γερμανικοῦ Πανεπιστημίου καὶ διαπρεποῦς Βυζαντινολόγου Αὐγούστου Χάϊζενμπεργκ.

Εἰς πάντα Ἕλληνα ἐπισκεπτόμενον τὴν πόλιν τοῦ Μονάχου καὶ δὴ παραμένοντα ἐπὶ πολὺ ἐν αὐτῇ, ἦτο γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦ διαδόχου τοῦ μεγάλου Krumbacher ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Βυζαντινολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, ἡ ἱκανότης δὲ αὐτοῦ ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ὁ περὶ τὴν Βυζαντινολογίαν ζῆλος του, καθὼς καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν ἐν γένει ζητημάτων αὐθεντία του, κατέστησαν τὸν ἄνδρα ἄξιον σεβασμοῦ καὶ θαυμασμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐπιστημόνων καὶ μαθητῶν αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ὁ χαράσσων τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς.

Ὁ Χάϊζενμπεργκ ἦτο ἀνὴρ ἀκαταπόνητος καὶ συγγραφεὺς φιλόπονος, πλεῖστα ὅσα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ἄξια λόγου δημοσιεύσας, ἰδίᾳ εἰς τὴν «Βυζαντινὴν Ἐπιθεώρησιν», ἔνθα κατοπτρίζεται ἅπασα ἡ Βυζαντινολογικὴ κίνησις καὶ ἡ περὶ τὴν Βυζαντινολογίαν σπουδὴ καὶ δρᾶσις αὐτοῦ τε καὶ τῶν πολλῶν ὀπαδῶν του Βυζαντινολόγων.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἰδίᾳ οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἐξάρωμεν καὶ ἐπαινέσωμεν, εἶνε τοῦ ἀνδρὸς τούτου ὁ ἀκράτητος καὶ εἰλικρινὴς φιλελληνισμός, ἕνεκα τοῦ ὁποίου οὗτος πολὺ ἐβοήθησε καὶ ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητός του συνέδραμε τοὺς ἐν Γερμανίᾳ Ἕλληνας καὶ ἰδίᾳ τοὺς σπουδαστάς, πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὑποστηρίξας αὐτοὺς καθ' ὅλας τὰς δυσκόλους αὐτῶν περιστάσεις καὶ καιρούς.

Εἰ καὶ Γερμανὸς τὴν ἐθνικότητα, ὅμως, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Ἑλλὰς ἐπολέμει κατὰ τῶν Τούρκων, τῆς Γερμανίας οὔσης συμμάχου μὲ τὴν Τουρκίαν, δὲν ἐδίστασεν ὁ ἀκραιφνὴς οὗτος φιλέλλην νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ἐξάρῃ τοὺς ἀγῶνας τῆς ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὑποδούλων τέκνων της ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος.

Ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ τε ἀρχαίου καὶ νεωτέρου, ὡμίλει μετὰ δυνάμεως οὗ τῆς τυχούσης καὶ μετ' ἀπείρου θαυμασμοῦ ἐν διαλέξεσι καὶ ὁμιλίαις αὐτοῦ, ἐν τῷ τύπῳ καὶ ἐν ταῖς συναναστροφαῖς αὐτοῦ μετ' ἐπιλέκτων προσώπων καὶ ἐν οἱαδήποτε παρουσιαζομένῃ εἰς αὐτὸν εὐθέτῳ εὐκαιρίᾳ.

Ἡ περὶ τὴν Βυζαντινολογίαν μέριμνα αὐτοῦ καὶ στοργὴ καὶ ἡ πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν ἄδολος ἀγάπη του συνέτεινον, ὥστε νὰ ἐπαινῇ καὶ θαυμάζῃ ὅ,τιδήποτε ἦτο Ἑλληνικόν.

Εἰς τὴν διαμαρτυρομένην ἀνήκων Ἐκκλησίαν, ὡμίλει μετ' εὐλαβείας περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὡς διατηρησάσης διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὸν ἀρχέτυπον χριστιανικὸν χαρακτῆρα. Εἴς τινα ἐπίσημον διάλεξιν αὐτοῦ εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν, γενομένην ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου, περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν μετ' ἄλλων Ἑλλήνων καὶ ἐγὼ τῷ 1922 φοιτητὴς ὢν παρηκολούθησα, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον ταύτης καὶ ἐπήνεσε τοὺς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων πατέρων.

Πρὸ μηνὸς δὲ κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ σοφὸς Βυζαντινολόγος διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις συγκροτηθὲν 3ον Βυζαντινολογικὸν Συνέδριον, ὁμιλήσας εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου τῇ 16 Ὀκτωβρίου περὶ τοῦ μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον Βυζαντινισμοῦ, τῆς ἐξελίξεως καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, καταχειροκροτηθεὶς ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου του.

Μὲ τὸν θάνατόν του ἡ ἐπιστήμη ἀπώλεσεν ἕνα τῶν σοφῶν μυστῶν καὶ ἐρευνητῶν της, ἡ δὲ Ἑλλὰς πολύτιμον καὶ εἰλικρινῆ φίλον.

Ἂς εὐχηθῶμεν δὲ ὅπως ὁ διάδοχός του ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Βυζαντινολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου καταστῇ κατὰ πάντα ἀντάξιος τοῦ προκατόχου του μεγάλου νεκροῦ.

Ἀρχιμανδρίτης
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Διδάκτωρ τῆς Θεολογίας τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ ἐν Μονάχῳ Γερμ. Πανεπιστημίου.

Ὀλίγα λόγια μὲ τὸν κ. Κορτὸ

Ἡ ἐντύπωσίς του ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιον τῆς Θεσσαλονίκης

Ὁ κ. Ἀλφρέδος Κορτό, ὁ διάσημος Γάλλος πιανίστας, ἕνας ἀπὸ τοὺς «Τρεῖς Σωματοφύλακας» ὅπως ἀποκαλοῦν χαριεντιζόμενοι οἱ Παρισινοὶ τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν περίφημον Τρίο Τιμπώ, Κορτὸ καὶ Καζάλς, μᾶς ἐπισκέπτεται διὰ τετάρτην φορὰν ἀπὸ τοῦ 1926, ὅτε καὶ πρῶτον ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ πιστοποιεῖ ὅτι εἶναι εἰλικρινὲς ἐκεῖνο ποὺ μᾶς λέγουν οἱ ξένοι ὅτι γίνονται αἰχμάλωτοι τοῦ τόπου μας ὅταν μιὰ φορὰ τὸν γνωρίσουν καὶ ἐπανέρχονται εἰς αὐτὸν νοσταλγοὶ τῆς ὀμορφιᾶς του.

Τὰ ἴδια λόγια ἐπανέλαβεν ὁ Κορτό, χθὲς τὸ πρωΐ, μόλις τὸν συνηντήσαμεν εἰς τὸ «Κεντρικὸν», ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν του.

—Ἔρχομαι διὰ τετάρτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα, μᾶς εἶπε, καὶ εὔχομαι ἀπὸ καρδίας νὰ γίνουν δώδεκα ἡ φορὲς ποὺ θὰ ξανάλθω. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς ἐκφράσω πόσον ἀλλοιώτικα αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου ὅταν μπαίνω στὴν Ἑλλάδα. Μὲ καταλαμβάνει ἡ ἰδία συγκίνησις καὶ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο μεθύσι ποὺ ἔνοιωσα τὴν πρώτη φορὰ ὅταν ἀντίκρυσα τὴν ἀθάνατη ὠμορφιὰ τοῦ τόπου σας καὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων του.

Ὁ κ. Κορτὸ ἀναπολεῖ τὴν προχθεσινὴν ἡμέραν, καθαρῶς ἀνοιξιάτικη, ποὺ ἐπέρασεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ περιγράφει μὲ τὰ ποιητικώτερα χρώματα τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ποὺ εἶδεν ἐκεῖ. Ἡ ἀνάμνησις αὐτὴ τὸν ἔχει τόσον κυριευμένον ὥστε νὰ μετριάζῃ τὴν δυσάρεστον ἐντύπωσιν ἐκ τοῦ προχθεσινοῦ γνωστοῦ ἐπεισοδίου, ποὺ συνέβη κατὰ τὸ διάλειμμα τῆς συναυλίας του εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Λευκοῦ Πύργου». Ὅταν τοῦ ἐζητήσαμεν πληροφορίας σχετικῶς μὲ αὐτό, μᾶς ἀπεκρίθη:

—Μοῦ εἶπαν ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς ψυχοπαθοῦς νέου, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς στερεῖται καὶ τοῦ φωνητικοῦ ταλέντου, τοῦ ὁποίου ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἓν δεῖγμα. Λυποῦμαι πολὺ ποὺ συνέβη αὐτὸ σὲ μιὰ δική μου συναυλία. Δὲν τὸ περίμενα. Ὁ Ὀρφεὺς μὲ τὴν μουσική του ἐξημέρωσε τὰ θηρία, λυποῦμαι ὅτι ἐγὼ μὲ τὴν μουσική μου ἐξηγρίωσα ἕναν ἄνθρωπον.

Ἡ συναυλία σας ἐσυνεχίσθη;

—Κανονικώτατα, χωρὶς ν' ἀποχωρήσῃ κανεὶς ἐκ τῶν ἀκροατῶν. Ὀφείλω μάλιστα νὰ σᾶς ὁμολογήσω, προκειμένου περὶ τοῦ κοινοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπεκοινώνησα διὰ πρώτην φοράν, ὅτι μοῦ ἔκαμε κατάπληξιν ἡ μουσικότης αὐτοῦ. Διεπίστωσα τοιουτοτρόπως ὅτι ὄχι μόνον οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν ἀφαντάστως ἀνεπτυγμένην τὴν μουσικὴν ἀντίληψιν.

Μετὰ τὰς Ἀθήνας ὁ κ. Κορτό, ὁ ὁποῖος σημειωτέον ἔρχεται ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι ὅπου ἔδωσεν εἰς τὸ «Ἀτενέου» τρεῖς συναυλίας μετὰ τοῦ κ. Τιμπὼ μὲ θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν, θὰ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον, Βηρυττὸν καὶ Τουρκίαν.

—Μ' ἐκάλεσεν εἰς τὴν Ἄγκυραν, μᾶς λέγει, ὁ Γαζῆς. Μ' ἐνθουσιάζει πολὺ ἡ σκέψις ὅτι θὰ γνωρίσω τὴν νέαν πρωτεύουσαν τῆς Τουρκίας καὶ ὅτι θὰ εἶμαι ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ξένων καλλιτεχνῶν ποὺ θὰ παίξῃ ἐκεῖ.

Ἀφήσαμεν τὸν ἐκλεκτὸν μουσικὸν διὰ νὰ κάμῃ τὸν ἀγαπημένον του περίπατον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Φρήντμαν καὶ τὸν ἀκούσαμεν ἀργότερα εἰς τὸ πρῶτον ρεσιτάλ του, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησε πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος γοητευθεὶς καὶ πάλιν μὲ τὸ παίξιμό του.

ΑΙΜ. Κ.

Πανήγυρις Πατρέων

Ὁ Σύλλογος Πατρέων «Ἀπόστολος Ἀνδρέας», πανηγυρίζων τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ ἑορτὴν αὔριον, μνήμην τοῦ πολιούχου τῶν Πατρῶν Ἀποστόλου Ἀνδρέου, προσκαλεῖ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Πατρινοὺς ὅπως παρευρεθοῦν κατὰ τὴν λειτουργίαν τελεσθησομένην αὔριον περὶ ὥραν 10 π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, μετ' ἀρτοκλασίας.

Θεατρικά

Ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Μυρὰτ ἐπαναλαμβάνεται ἀπόψε εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ὁ «Σιμοὺν» τοῦ Λενορμάν. Τὴν Δευτέραν θὰ δοθῇ ἡ πρώτη τῆς κωμῳδίας τοῦ Χαζενκλέβερ «Γάμοι στοὺς οὐρανούς» μὲ τοὺς κ.κ. Μῆτσον Μυράτ, Γληνόν, Δημ. Μυράτ, Ι. Ραυτόπουλον καὶ τὰς κυρίας Μιράντα Θεοχάρη καὶ Φωτεινὴ Λούη.

—Ἡ ἀποψινὴ παράστασις τῶν «Ὀλυμπίων» θὰ δοθῇ μὲ ἠλαττωμένας τιμάς, ὅπως καταστῇ δυνατὸν νὰ τὴν παρακολουθήσουν ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ μελοδράματος. Θὰ παιχθῇ ἡ «Τόσκα» μὲ Μάριον Καβαραντόσι τὸν κ. Πικαλούγκα, μὲ Τόσκαν τὴν κ. Ἄρτεμιν Κυπαρίσση, τὸν βαρύτονον κ. Οἰκονομίδην κ.ἄ. Αὔριον τὸ ἀπόγευμα θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ «Αΐντα» μὲ τὸν κ. Πικαλούγκα καὶ τὴν κ. Γκάλλι.

— Σήμερον καὶ αὔριον αἱ τελευταῖαι παραστάσεις τοῦ «Τριανὸν» μὲ ἀποχαιρετιστήριον ἐμφάνισιν τῆς κ. Νικόλσκα. Τὴν Δευτέραν θὰ παιχθῇ τὸ «Ἔξω Ὅλα» εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τοῦ Πειραιῶς. Ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς ὁ θίασος θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ὅπου θὰ συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις του μὲ τὴν νέαν ἐπιθεώρησιν «Βαβυλωνία Ὅλα» τῶν κ.κ. Σπ. Μεταξᾶ, Συλβίου, Καρακάση καὶ Μαρτίνο.

— Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εὑρίσκονται ἤδη δύο ἑλληνικοὶ θίασοι: τῆς Ἑταιρείας Καλλιτεχνῶν καὶ τοῦ κ. Β. Ἀργυροπούλου, τοῦ ὁποίου ἡ πρεμιέρα θὰ δοθῇ ἀπόψε μὲ τὴν κωμῳδίαν «300 λέξεις στὸ λεπτό». Ἐν τῷ μεταξὺ ἑτοιμάζονται πρὸς ἀναχώρησιν δύο ἕτεροι θίασοι. Ὁ ἕνας μὲ τὴν κ. Κυβέλην ὁ ὁποῖος θ' ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις του εἰς τὸ «Φρανσαὶ» τὴν 27ην Δεκεμβρίου, καὶ ὁ ἄλλος τοῦ κ. Σαμαρτζῆ, ὁ ὁποῖος θὰ παίξῃ πιθανώτατα τὴν αὐτὴν ἐποχήν. Κατόπιν ἔχει σειρὰν ὁ θίασος τῆς δ. Χαλκούσῃ καὶ ἔπεται συνέχεια.

— Ὁ θίασος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου ἐπαναλαμβάνει σήμερον εἰς ἀπογευματινὴν καὶ ἑσπερινὴν παράστασιν τὰ νέα ἑλληνικὰ μονόπρακτα, τὰ ὁποῖα θὰ παίξῃ ἐπίσης καὶ αὔριον τὸ ἀπόγευμα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Τέχνη

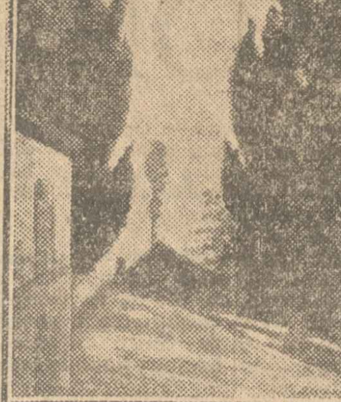

Ἕνας πίναξ «Εἰς τὴν Ζαγορά», ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν ἔργων ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τῆς δ)νίδος Κούλας Στεφάνου, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ».

Νοσταλγίαι μιᾶς Κινέζας πριγκηπίσσης.

ΠΑΡΙΣΙ (Νοέμβριος). — Τὸ Παρίσι φιλοξενεῖ ἀπὸ ἡμερῶν μίαν ὡραιοτάτην εἰκοσαετῆ Κινέζαν, τὴν πριγκήπισσαν Χοάνγκ Τὶ Τέ. Ἦλθεν ἀπὸ τὴν μακρυνὴν πατρίδα της διὰ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Σορβώννην καὶ νὰ ἐκμάθῃ, πλὴν τῆς Γαλλικῆς, τὴν ὁποίαν ἤδη ὁμιλεῖ πολὺ καλά, τὴν ἀγγλικὴν καὶ ἄλλας ξένας γλώσσας. Μὲ τὴν ἐξωτικὴν ὠμορφιάν της, τὴν χάριν της καὶ τὸ πνεῦμα της, ἐγοήτευσε τόσον τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους ὅσον καὶ τοὺς κοσμικούς. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπως καὶ εἰς τὰ σαλόνια, ἐμφανίζεται πάντοτε φέρουσα τὸ ἔνδυμα τῆς χώρας της.

Μὲ χαρακτηριστικὴν ἀφέλειαν ἡ νεαρὰ πριγκήπισσα ἀφηγεῖται τὰ τῆς ζωῆς της: «Κατάγομαι, λέγει, ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κίνας. Ὅταν ἤμουν τριῶν ἐτῶν ὁ πατέρας μου μὲ ἀρραβώνιασε μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀλλὰ δὲν εἶδα παρὰ μίαν μόνην φορὰν τὸν μνηστῆρα μου. Εἴμαστε καὶ οἱ δύο παιδιὰ ὅταν συνηντήθημεν διὰ μοναδικὴν φοράν. Μὲ ἄρπαξε, θυμοῦμαι, ἀπὸ τὰ μαλλιὰ κ' ἐθρυμμάτισε ὅλα μου τὰ παιχνίδια.

«Τὸ πρῶτο μου ταξείδι εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἔκαμα μὲ τοὺς γονεῖς μου, ὅταν ἤμουν μικρή. Ἐζήσαμεν ἀρκετὸν καιρὸν εἰς τὸ Μπιαρίτζ. Ὅταν ἐπέστρεψα εἰς τὸ Χανοὶ εἶχα τὴν νοσταλγίαν τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὸν τόπον μου αἱ γυναῖκες σκέπτονται διαφορετικὰ ἀπὸ τὰς Εὐρωπαίας. Δὲν ἐνδιαφέρονται παρὰ διὰ τὸν σύζυγόν των, τὰ παιδιά των καὶ τὸ νοικοκυριό των. Ὅταν μία κυρία θὰ σᾶς κάμῃ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν σπίτι σας, δὲν θὰ τὴν ἐρωτήσετε ποτὲ πῶς ἔχει εἰς τὴν ὑγείαν της, ἀλλὰ πόσα παιδιὰ ἔχει. Καὶ ἡ ἐπισκέπτις, ἡ ὁποία ἔχει, ἂς ποῦμε, δέκα παιδιά, θ' ἀπαντήσῃ: «Ὤ! ὁ καλὸς Θεὸς δὲν ἦταν γενναιόδωρος γιὰ μᾶς. Μᾶς ἔδωσε μόνον δέκα παιδιά». Μία οἰκογένεια ποὺ δὲν ἔχει ἀγόρια θεωρεῖται ὡς κατηραμένη. Ἐν τούτοις ὅλαι αἱ γυναῖκες εἶνε φιλάρεσκοι καὶ στολίζονται μὲ βραχιόλια καὶ πολύτιμα ἐν γένει κοσμήματα. Εἰς τὸ ὀπάλιον ποὺ θεωρεῖται παντοῦ ὡς πέτρα φέρουσα δυστυχίαν, εἰς τὴν Κίνα δίδεται διαφορετικὴ ἐξήγησις. Φέρει δυστυχίαν εἰς τὸν εὐτυχῆ καὶ ἀντιθέτως εὐτυχίαν εἰς τὸν δυστυχοῦντα».

Καὶ ἐπειδὴ ἡ χαριτωμένη πριγκήπισσα φορεῖ περιδέραιον ἀπὸ ὀπάλια, συμπεραίνει κανεὶς ὅτι δὲν εἶνε εὐτυχισμένη.

«Πράγματι, δὲν εἶμαι εὐτυχής, ἐξηγεῖ ἡ μνηστὴ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Κίνας. Στεροῦμαι εἰδήσεων τῆς μητρός μου, ἡ ὁποία εἶνε ἐξόριστος μαζὶ μὲ ἄλλους ἐστεμμένους καὶ μὲ τὸν Ἄμπντ ἐλ Κρίμ... Τὰς στιγμὰς τῆς μεγάλης μου μελαγχολίας συνθέτω τραγούδια καὶ τὰ παίζω στὴν ἅρπα μου. Πόσον θὰ ἤθελα νὰ γνωρίσω τὴν εὐτυχία! Δύο πράγματα μποροῦν νὰ ἐξαλείψουν τὴν μελαγχολία μου: ἢ νὰ γυρίσω στὴ πατρίδα μου, νὰ ζήσω μαζὶ μὲ τὴν μητέρα μου, νὰ παντρευθῶ καὶ ν' ἀποκτήσω πολλὰ παιδιὰ ἢ νὰ μείνω ἐδῶ καὶ νὰ γίνω βεντέττα τοῦ κινηματογράφου».

Ἐκθέσεις.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Βερσαλλιῶν ἡ ἔκθεσις ἔργων ζωγραφικῆς τῆς δ. Μ. Ἀνδρομανάκου, ἐξακολουθεῖ νὰ συγκεντρώνῃ πολὺν καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον.

Βιβλιογραφία Φέξη

Ἀπεπερατώθησαν τὰ Συγγράμματα Καλλιγᾶ, Μομφεράτου καὶ Corpus juris civilis. Πωλοῦνται μὲ μηνιαίας δόσεις.

Θέατρα.

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Ἡ Μπίμπα» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.
ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ. Ἀπογευματινὴ καὶ ἑσπερινὴ μὲ νέα Ἑλληνικὰ μονόπρακτα.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Μυράτ). «Σιμούν».
ΟΛΥΜΠΙΑ. Ἀπόψε ἡ «Τόσκα» μὲ τὸν Πικαλούγκα.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὰ Παρασκήνια».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Τὰ σπουργίτια τῆς Ἀθήνας», πρώτη.
ΤΡΙΑΝΟΝ «Ἔξω ὅλα» ἐπιθεώρησις.
ΚΙΤ-ΚΑΤ. Dauvia καὶ θίασος πιθήκων.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τρόϊκα» καὶ κωμῳδία.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ κυρία μὲ τὴν ἐρμίνα» (ἢ ἡ Νύφη τοῦ Συντάγματος).
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ γυναῖκα ποὺ ἀρέσει» μὲ τὴν Γκλόρια Σβάνσον.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ «Ζωγραφιστὸς ἄγγελος» μὲ τὴν Μπίλλυ Ντόβ.
ΟΥΦΑ «Ὁ δρόμος τοῦ παραδείσου»
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ πριγκήπισσα καὶ τὸ ταξεῖ της» μὲ τὴν Βίλμα Μπάνκυ.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Νεάπολις ἡ πόλις τοῦ τραγουδιοῦ» μὲ τὴν Μπριγκίττε Χέλμ

Συνοικιακά

Α.Ο.Δ.Ο. «Λευκὸς γάμος».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Νῆσος διαβόλων».
ΑΡΗΣ. «Γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ραγισμένο βιολί».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ὄασις ἔρωτος».
ΛΟΥΞ. «Κβὸ βάντις».
ΠΑΛΛΑΣ. «Δίψα χρυσοῦ».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κίτρινος βασιληᾶς».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀστυνόμος πυγμῆς».
ΝΕΟΝ (Ποδονίφτη). «Ρασπουτίν».

Πειραιεύς

ΑΪ ΛΑΪΦ «Μανουελίτα».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἐρωτικὴ νύχτα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀθάνατος ἀλήτης».

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Σάββατον

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων).

ΛΕΙΨΙΑ (253.7). 8 ½ μ. μ. Τσίτερ καὶ πιάνο, μὲ ἔργα τῶν Ἔμιλ Χόλτζ, Σίφελ καὶ Χιντερμέγερ. 9 ¼ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα τοῦ Κέλερ Μπέλα, Λίνκε, Χίλμαρ, Μάνφρεδ, Λάντσκυ, Μπένεντιξ, Ρότερ - Κέπερ, Γιόχαν Στράους, Μάϊζελ. 9 μ. μ. Μεταβίβασις ὄπερας ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου τοῦ Βελιγραδίου.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 7 ½ μ. μ. Ἡ ἀοιδὸς τῆς Ὄπερας Φελ. Γκόλφους θὰ τραγουδήσῃ ἄριες καὶ τραγούδια, συνοδεία πιάνου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.2 μ.). 7 ¼ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ ὀρχήστρας 8 ¾ μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς μπάντας. 9 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα Παίην. 11 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. 12 ½ μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Διάφορα σόλα. Ἀπαγγελία. Κιθάρα Χαβάγια. 8 ½ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.55' μ.μ. Ὀρχήστρα. 9 ¾ μ.μ. Μελῳδίαι καὶ καντσονέττες. 10 ½ μ.μ. Ντουέττα, τρίο κλπ. 11 μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὀπερέττες καὶ ὄπερες: Ρὸζ-Μαρὶ (Φρίμλ), Ὀρλὼφ (Γκραινισταῖτεν), Γιὲς (Ἰβαΐν), Παγανίνι (Λέχαρ), Τσάρεβιτς (Λέχαρ), Ρὶπ (Πλανκέτ), Βοημοὶ (Λέχαρ), Τόσκα (Πουτσίνι), Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα (Μπερλιὸζ), Μπατερφλάϋ (Πουτσίνι). 12.40' μεσ. Ὀρχήστρα. 1 ¼ μ. μεσ. Ὄργανον. 1 ¾ μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική.

* ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (432 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τῆς ὄπερας τοῦ Βελιγραδίου.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία. 9.32' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9.50' μ.μ. Μεγάλη συναυλία μὲ ἔργα Χάϋδν (Κουαρτέττο), Μπόσι (Δύο τραγούδια γιὰ κουαρτέττο ἐγχόρδων), Σοκολὼφ (δύο χοροὶ γιὰ κουαρτέττο), Ντονιζέττι (Καντίνα ἀπὸ τὸν «Δὸν Πασκουάλε»), Πρὸχ (Παραλλαγαί), Σινιγκάλια (Πιεμοντέζικη ραψῳδία), Ἔλγκαρ (Καπριτσιόζα), Σαραζάτε, Ρίμσκυ-Κορσακὼφ (Καπρίτσιο), Ζαντοναΐ (Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα).

* ΜΙΛΑΝΟΝ (500.8 μ.). 8 ½ μ. Ποικίλη συναυλία. 9 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 9.59' μ.μ. Μεταβίβασις ὀπερέττας.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 8 ½ μ.μ. «Μπάλλο ἰν Μάσκερα» ὄπερα τοῦ Βέρδι. Μεταβίβασις ἐκ τῆς Κρατικῆς Ὄπερας τῆς Βιέννης. 11.25' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Χοῦμερ μὲ ἔργα Μπλάνκεμπουργκ, Γιόχαν Στράους, Λίστ, Ζίλμπερτ, Στράους - Λίντεμαν, Τσίρερ- Πάουσπερτλ.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 ½ μ.μ. Κουαρτέττο. 9 ½ μ.μ. Συναυλία ἀοιδῶν. 10.40' μ.μ. «Ἡ νυχτερίδα» τοῦ Στράους, ἀπὸ δίσκους. Κατόπιν τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 12 μεσ. Πολωνικὴ μουσική.

Ἡ Ἡμέρα τῆς Μητέρας

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνῆλθον εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων, ποὺ συμμετέχουν εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Παιδιοῦ, πρὸς σύσκεψιν διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς «Ἡμέρας τῆς Μητέρας». Μετὰ τὴν εἰσήγησιν τῆς κ. Προέδρου ἡ κ. Τριανταφυλλίδου ὑπέβαλε τὸ πρόγραμμα, καταρτισθὲν ὅπως καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Οὕτω ἡ «Ἡμέρα τῆς μητέρας» θὰ ἑορτασθῇ μεγαλοπρεπῶς τὴν 28ην Δεκεμβρίου. Κατ' αὐτὴν θὰ γίνουν ὁμιλίαι σχετικαὶ πρὸς τὴν ἑορτὴν εἰς τὸν «Παρνασσόν», θ' ἀπαγγελθοῦν ποιήματα καὶ θὰ δοθῇ παράστασις μὲ πλαστικὰς εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν θέμα τὴν μητέρα. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως αἱ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην γενόμεναι μητέρες ἀπολαμβάνουν ἐξαιρετικὰς τιμάς.

Ὁ κ. Παρασκευόπουλος, ἀντιπροσωπεύων τὸν Δῆμον κατὰ τὴν σύσκεψιν, ὑπεσχέθη τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἀρωγὴν τοῦ Δήμου πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἑορτασμοῦ.

Ἐκδόσεις.

Εἰς πολυτελεστάτην ἔκδοσιν ἐλαχίστων ἀντιτύπων ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς φίλους τῆς ποιήσεως, ἐξεδόθησαν αἱ «Κολχίδες», νέον ποιητικὸν ἔργον τοῦ κ. Σωτήρη Σκίπη καὶ πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ γνωστὰ βιβλιοπωλεῖα. Διὰ τὸ νέον ἔργον τοῦ ποιητοῦ θ' ἀσχοληθῇ προσεχῶς εἰδικὸς μας συντάκτης.

— Ἐξεδόθη εἰς τεῦχος ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ἰακώβου Χ. Δραγάτση «Τὸ Φανάρι καὶ αἱ Φαναριώτισσαι».

Ἀθλητισμὸς

—Οἱ ὁπλομαχητικοὶ ἀγῶνες πρωταθλήματος

Σήμερον ἀρχίζουν εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν οἱ πανελλήνιοι ὁπλομαχητικοὶ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους προεκήρυξεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων.

Οἱ ἀγῶνες συνεχίζονται καὶ λήγουν αὔριον καὶ συμμετέχουν εἰς αὐτοὺς οἱ καλύτεροι Ἕλληνες ὁπλομάχαι. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει ἓξ ἀγωνίσματα σπάθης, ξίφους ἀσκήσεως καὶ τριγωνικοῦ κατ' ἄτομον καὶ καθ' ὁμάδας.

—«Ἕνωσις» — «Ἀτρόμητος»

Ἡ Α. Ε. Κων)πόλεως ἀνακοινοῖ ὅτι κατὰ τὴν συνάντησιν πρωταθλήματος τῶν ὁμάδων της μετὰ τῶν τοιούτων τοῦ Α. Π. Σ. «Ἀτρομήτου» θὰ διατεθῶσι καὶ 500 θέσεις καθημένων, αἵτινες θὰ διατίθενται εἰς τὰ γραφεῖά της, ὁδὸς Σταδίου 28, Μέγαρον Ἐφεσίου.

Ἐπίσης ἡ Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως δι' ἀνακοινωθέντος της καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἡ συγκοινωνία μετὰ τοῦ ἐν Ποδονίφτῃ γηπέδου της θὰ πυκνωθῇ κατὰ τὴν αὐριανὴν συνάντησιν.

—Ποδηλασία

Αὔριον Κυριακὴν θὰ γίνῃ τὸ τελευταῖον ἀγώνισμα ποδηλασίας τοῦ πρωταθλήματος, ὁ ἀνώμαλος 13 χιλιομέτρων (συκλοπιντέσερ).

Ἡ διαδρομὴ τοῦ ἀνωμάλου δρόμου θὰ εἶνε ἐπισημασμένη δι' εἰδικῶν ἐρυθρολεύκων σημείων σημάνσεως. Διὰ τὸν καθ' ὁμάδας ἀγῶνα ἑκάστη ὁμὰς δέον νὰ μετέχῃ τοὐλάχιστον διὰ 3 ποδηλατιστῶν, οἵτινες καὶ θὰ βαθμολογηθῶσιν ἀναλόγως τῆς σειρᾶς τῆς ἀφίξεώς των. Δύνανται νὰ μετάσχωσι καὶ πλείονες τῶν 3 ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Σωματείου, οἱ πλείονες ὅμως τῶν 3 τερματίζοντες δὲν θὰ ὑπολογισθῶσιν εἰς τὴν βαθμολογίαν.

Ἡ διαδρομὴ τοῦ ἀγῶνος καθωρίσθη ὡς ἑξῆς:

Ἐκκίνησις καὶ τέρμα ἡ Πλατεῖα τοῦ Σταδίου. Οἱ ποδηλατισταί, ἐκκινοῦντες ἐκ τοῦ Σταδίου, θὰ κατευθυνθῶσι πρὸς τὴν Λεωφόρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, στρέφοντες δὲ δεξιὰ τῆς Λεωφόρου Κηφισιᾶς θὰ προχωρήσωσι μέχρι τοῦ ἄλσους τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς πρὸς τὸν Λυκαβηττὸν ὁδοῦ θὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὸν Λυκαβηττόν, κατερχόμενοι ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τοῦ πρὸς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας, ἣν ἀκολουθοῦντες θὰ φθάσωσιν εἰς τέρμα Ἀμπελοκήπων. Ἐκεῖθεν θὰ διασχίσωσι τὴν ὁδὸν Μεσογείων καὶ θὰ κατευθυνθῶσι πρὸς τὸν συνοικισμὸν Ζωγράφου, ἀλσύλλιον Καισαριανῆς, ὁδὸν Καισαριανῆς καὶ ἐκεῖθεν πρὸς Λεωφόρον Κηφισιᾶς διὰ τοῦ Νοσοκομείου Συγγροῦ καὶ ὁδοῦ Ριζάρη, ὅπόθεν πάλιν πρὸς τὴν Λεωφόρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ εἰς τὸ τέρμα πρὸ τοῦ Σταδίου.

—Βόλεϋ-μπώλλ

Αὔριον συνεχίζονται εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος βόλεϋ-μπώλλ. Θὰ γίνουν τρεῖς συναντήσεις ὡς ἑξῆς: Ἐθνικὸς—Πειραϊκὸς Σύνδεσμος, Ὀλυμπιακὸς — Πειραϊκὸς Ὅμιλος καὶ Πρόσκοποι —Ἡρακλῆς.

Πλησιάζουν Χριστούγεννα

Ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν ἑορτῶν ἀπεφασίσθη, ὅπως καὶ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἔτη, ἵνα δεσποινίδες καὶ κύριοι τοῦ Τμήματος τῆς Παιδικῆς Ἀδελφοσύνης τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων περιέλθουν τὰς διαφόρους συνοικίας τῶν Ἀθηνῶν, ψάλλουσαι τὰ Κάλαντα.

Τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ διατεθοῦν γιὰ τὰ Χριστούγεννα τῶν πτωχῶν παιδιῶν τῆς Παιδικῆς Ἀδελφοσύνης, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπίσης θὰ μοιρασθοῦν παιγνίδια, βιβλία καὶ πολλὰ γλυκά.

Διαλέξεις.

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὥραν 7 μ. μ. ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνακοίνωσις τοῦ καθηγητοῦ κ. Κωνστ. Λούρου «περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἱπποκράτους καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς αἰτιολογίας τῆς λοιμώξεως καὶ τῆς ἀντισηπτικῆς καὶ ἀσηπτικῆς ἀγωγῆς».

— Αὔριον ὥραν 11 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας διάλεξις τοῦ κ. Ἰωάννου Ἀφεντάκη, γεωπόνου, περὶ τοῦ Κωπαϊδικοῦ ζητήματος. Ἡ διάλεξις ὀργανοῦται ὑπὸ τοῦ «Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀττικοβοιωτίας».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἰατροὶ

— Ὁ μαιευτὴρ Γυναικολόγος ἰατρὸς ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ μετέφερε τὴν Μαιευτικὴν καὶ Γυναικολογικὴν Κλινικήν του εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ἀριθ. 39 ἰδιόκτητον πολυτελῆ οἰκίαν του.

— Ὁ ἰατρὸς τῶν αἱμορροΐδων καὶ κιρσῶν Πάτροκλος Παπαδόπουλος, τῶν Παρισίων, εἰδικὸς διὰ τὴν ἄνευ ἐγχειρήσεως θεραπείαν μόνον δι' ἐνέσεων, δέχεται 10—1 καὶ 5—7, Φιλελλήνων 3.

—Χρῆστος Γ. Παπαντωνόπουλος, Χειροῦργος Ὀδοντίατρος Ἀμερικανικὸν Πρότυπον Ἀμερικανικὸν Ὀδοντιατρεῖον, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου (πρώην Βασιλ. Σταῦλοι), πρῶτος ὄροφος. Ἀριθ. Δωμ. 5—6—7—8 (πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου). Λειτουργεῖ ἀναβατήρ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας υἱόν, σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον
ΣΠΥΡΟΝ Κ. ΜΠΑΚΑΤΣΟΥΛΑΝ
θανόντα αἰφνιδίως ἐκηδεύσαμεν χθές.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1930
Ἡ σύζυγος: Στέλλα Σπ. Μπακατσούλα. Ἡ μήτηρ: Αἰκατ. Κ. Μπακατσούλα. Τὰ τέκνα: Φοῦλα Σπ. Μπακατσούλα, Κωνσταντῖνος Μπακατσούλας, Δέσποινα Μπακατσούλα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Αὔριον Κυριακήν, 30ὴν τρέχοντος καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. τελοῦντες τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πεφιλημένου ἡμῶν
ΙΩΑΝΝΟΥ Μ. ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ
παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1930
Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος, Αἱ ἀδελφαὶ καὶ ὁ ἀδελφός.

Αὔριον Κυριακήν, 30ὴν Νοεμβρίου καὶ ὥραν 9 1)2 π.μ. τελοῦμεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Παλαιὸν Πτωχοκομεῖον) τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης ἡμῶν ἀδελφῆς καὶ θείας
ΓΕΩΡΓΙΑΣ Ι. ΤΣΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Οἱ ἀδελφοί: Ἀλέξανδρος, Ἄννα, Ἀγγελική, Γεώργιος Τσαλακόπουλος, Ἀναστασία Α. Τσαλακοπούλου, Μαργαρίτα Γ. Τσαλακοπούλου, Μαριάννα Σ. Ρετσίκαλη. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τελοῦντες αὔριον Κυριακήν, 30ὴν Νοεμβρίου καὶ ὥραν 10 π.μ. 40θήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγ. Παντελεήμονος (Ἀχαρνῶν) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς μάμμης καὶ θείας
ΕΛΕΝΗΣ Δ. ΜΠΡΑΪΛΑ
παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1930
Ὁ σύζυγος: Δημ. Μπραΐλας. Τὰ τέκνα: Κων. Μπραΐλας, Ἠλ. Μπραΐλας, Χαρίκλεια Γκέλλη, Κατίνα Παπασηφάκη, Σοφία Μπραΐλα, Μαρία Μπραΐλα, Μυρσίνη Μπραΐλα, Απ. Γκέλλης, Ἐμμ. Παπασηφάκης. Οἱ ἀδελφοί: Παναγ. Βουτσαρᾶς, Σπυρ. Βουτσαρᾶς, Δημ. Βουτσαρᾶς, Κατίνα Καμπόλη, Τατιανὴ Γ. Γιολάρη, Μαρία Π. Βουτσαρᾶ, Ἀστερόπη Σ. Βουτσαρᾶ, Ἀθηνᾶ Δ. Βουτσαρᾶ, Ἀντώνιος Καμπόλης, Γεώργ. Γιολάρης. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀκολούθου τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Πρεσβείας μεταφέρονται εἰς τὴν ὁδὸν Λυκαβηττοῦ 8.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ
Ὀφθαλμίατρος
Δέχεται 10—12 καὶ 4—5. Ὁδὸς Σίφνου 5, πάροδος ὁδοῦ Πατησίων. Στάσις πλατεῖα Κολιάτσου.

ΑΠΟΛΛΩΝ — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ: ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ

ΣΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ
ΜΗΝΥΤΩΡ

ΜΑΝΟΥΕΛΙΤΑ
Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΤΑΙΝΙΑ
Μὲ τὰ γλυκύτατα τραγούδια καὶ τὶς παθητικὲς καντάδες.
Πρωταγωνιστοῦν 4 ἀστέρες:
ΜΟΝΝΑ ΜΑΡΙΣ
ΜΑΙΡΥ ΝΤΟΥΓΚΑΝ
ΑΝΤΩΝΙΟ ΜΟΡΕΝΟ
ΟΥΑΡΝΕΡ ΜΑΞΤΕΡ
Τὴν ΔΕΥΤΕΡΑΝ στὸ
ΙΝΤΕΑΛ
ΔΕΟ.

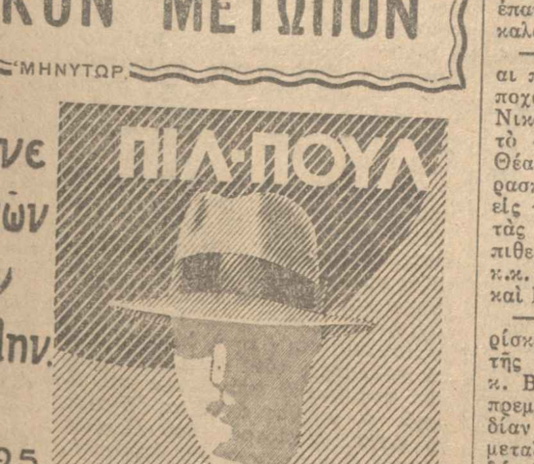

Τὸ Πὶλ Ποὺλ εἶνε τὸ πειστήριον τῶν καταπληκτικῶν προόδων τῆς Ἑλλην. Βιομηχανίας.
ΠΙΛ-ΠΟΥΛ
ΔΡΧ. 295
Εἰς τὸ κατάστημα ΤΣΑΜΗ-ΚΑΤΣΙΧΤΗ & ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ. ΣΤΑΔΙΟΥ 27
Εἰς τὰ πρατήρια μας ΑΘΗΝΩΝ & ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Καὶ εἰς ὅλα τὰ Μεγάλα Καταστήματα τῆς Ἑλλάδος
Η. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΣ Α.Ε. 1886

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ἡ γλυκύτατη ὀπερέττα τοῦ ΓΙΑΜΠΕΡ

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΜΙΝΑ,,
ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΜΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ.
Ταινία
ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΕΓΧΡΩΜΟΣ
ΔΕΟ.

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 11 Π. Μ
Τὸ Βον καὶ τελευταῖον ρεσιτὰλ τοῦ διασήμου Γάλλου πιανίστα
ALFRED CORTOT
FRANCK, CHOPIN, DEBUSSY, SCHUMANN
Εἰσιτήρια πρὸς δρ. 175, 125, 90, 60 μόνον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου «Κεντρικόν».

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Σάββατον 29 Ν)βρίου ὥρα 6 ½ μ. μ.
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
δοθησομένη ὑπὸ τοῦ κ.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΟΣΧΟΝΑ
ΒΑΘΥΦΩΝΟΥ
τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τοῦ διακεκριμένου Ἕλληνος ὀξυφώνου κ.
ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗ
Εἰς τὸ πιάνο ὁ κ.
ΣΤ. ΒΑΛΤΕΤΣΙΩΤΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΪΟΥ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ
Θ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ & ΣΙΑ
= ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 4 =
Ἔναρξις ἐργασιῶν μὲ ὅλην τὴν πολυτέλειαν αὔριον ΣΑΒΒΑΤΟΝ 29 Νοεμβρίου 4 μ. μ.

DEWAR'S
"WHITE LABEL"
Whisky

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ
Ἐὰν ζαλίζεσθε εἰς τὸ βαπόρι ἢ τὸ αὐτοκίνητον χρησιμοποιήσατε τὰ Δισκία
OTREONE
Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι καταπληκτικά
Τὸ OTREONE θεραπεύει ριζικῶς καὶ ἀσφαλέστατα τὴν ΥΠΕΡΧΛΩΡΥΔΡΙΑΣΙΝ
ἀκόμη καὶ εἰς πάσχοντας ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν
Ἔγκρισις Ὑπουρ. Ὑγιεινῆς ἀρ. 10 8/12/30
Γεν. ἀντ. ORKAM
Πατησίων 29 ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΟΨΕ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΝΙΚΟΛΣΚΑΣ - ΕΞΩ ΟΛΑ ΣΤΟ ΤΡΙΑΝΟΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΗΣΙΑ ΔΡ. 380 — ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΜΗΝΟΣ .. 200 — ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΜΗΝΟΣ .. 100 — ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Ἡ ἀμαξοστοιχία εἰς τὸν ποταμὸν

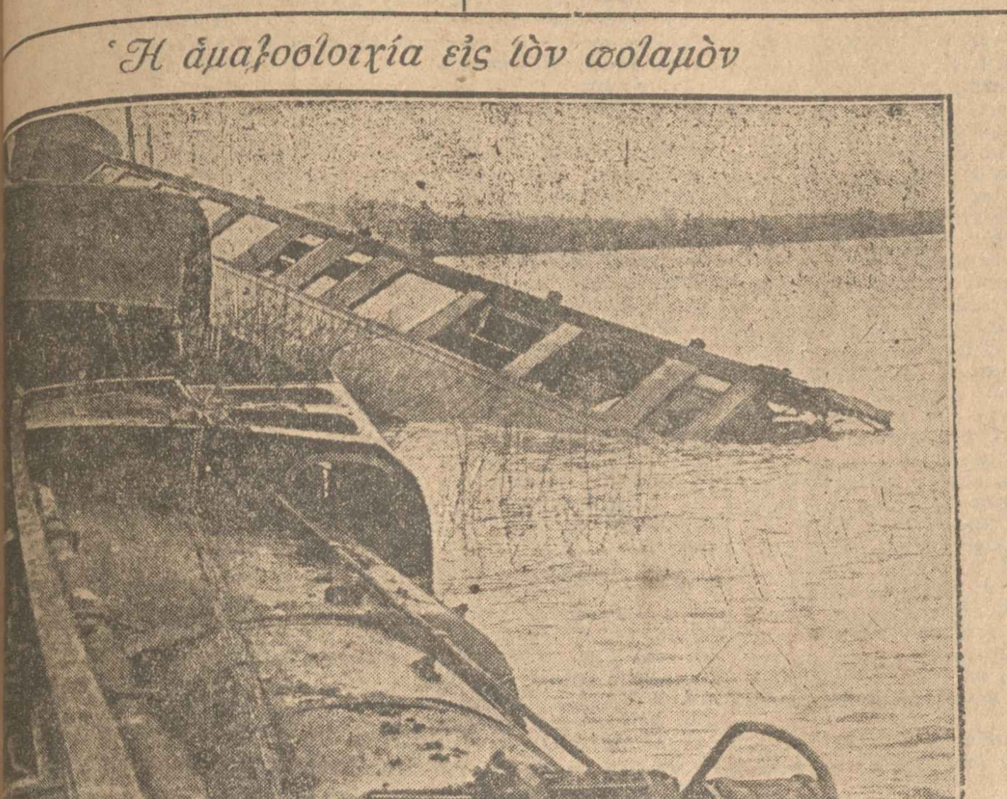

Ἐξ αἰτίας μιᾶς καθιζήσεως παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Λουάρ, ἡ ταχεῖα ἀμαξοστοιχία Νάντης—Παρισίων ἐξετροχιάσθη, ἡ δὲ ἀτμομηχανὴ καὶ τρία βαγόνια ἔπεσαν εἰς τὸν ποταμόν. Ἀνωτέρω: Μία εἰκὼν τῆς πολυνέκρου καταστροφῆς.

Τὸ σεπτὸν σκήνωμα

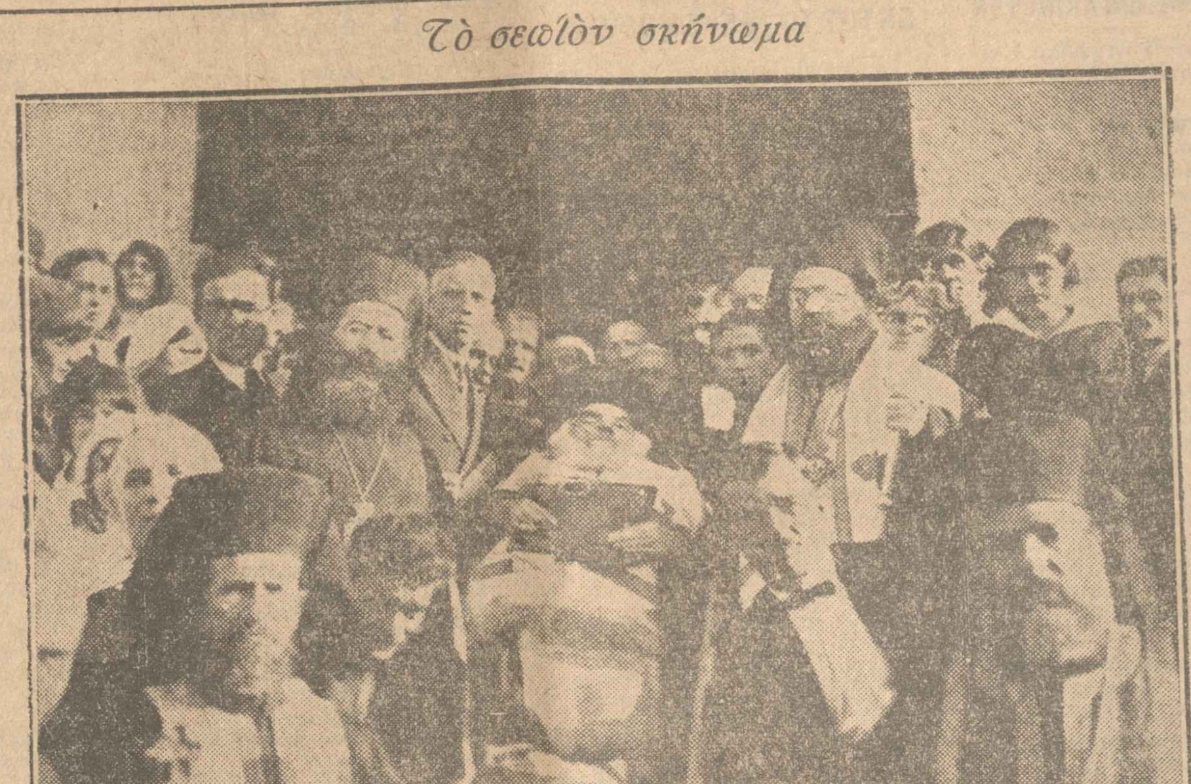

Τὸ σῶμα τοῦ ἀοιδίμου πρώην Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου ἀποτεθὲν χθὲς ἐντὸς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ.

Ὁ "Τσάρος,, καὶ ὁ "Τσάρεβιτς,,

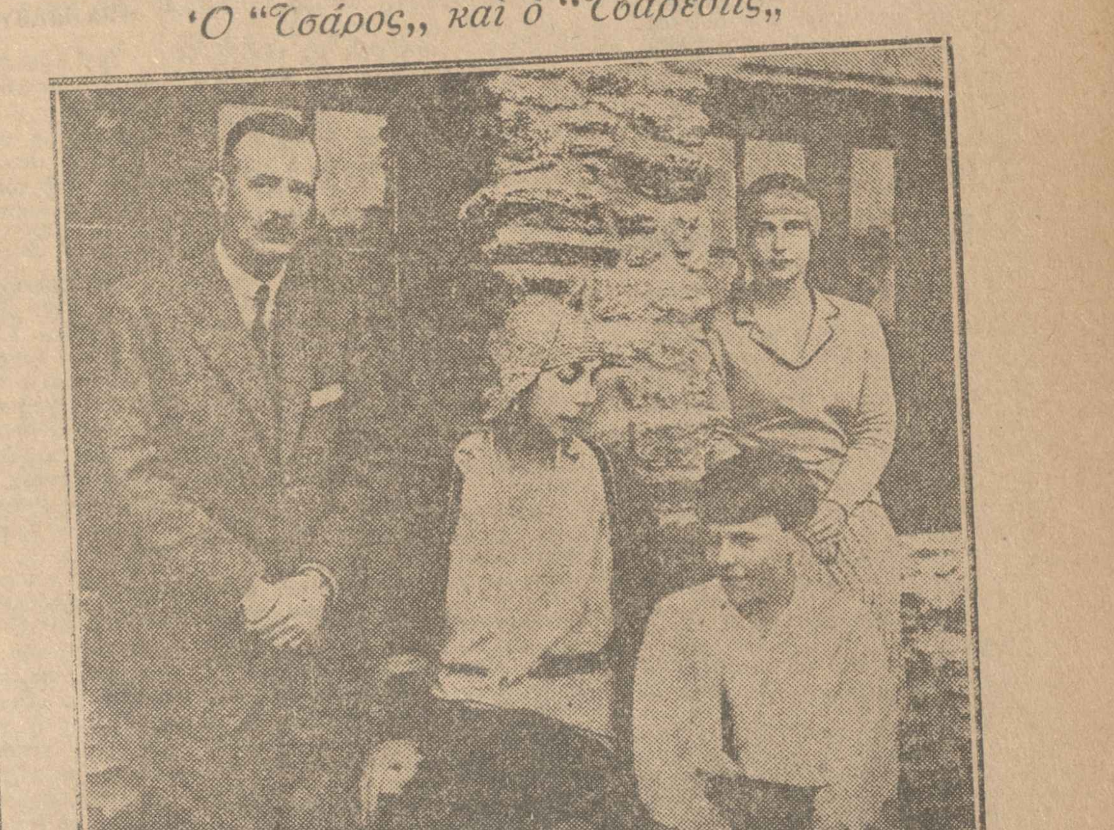

Ἡ διεξαγομένη ἐν Μόσχᾳ δίκη ἐπανέφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ ὄνομα τοῦ Ρώσσου Μεγάλου Δουκὸς Κυρίλλου (ἐξαδέλφου τοῦ Νικολάου 2ου) τὸν ὁποῖον οἱ ἐν Γαλλίᾳ Ρῶσσοι μοναρχικοὶ ἀναγνωρίζουν ὡς μνηστῆρα τοῦ θρόνου. Παρὰ τὸν Μεγάλον Δοῦκα, ἡ σύζυγός του, ἡ κόρη του καὶ ὁ ἑξαετὴς υἱός του πρίγκηψ Βλαδίμηρος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Τὸ Ἀχαϊκὸν στρατόπεδον πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Καρᾶ-Ἀλῆ

Ἡ κατάστασις περὶ τὰς Πάτρας κατὰ τὸν Ἰούνιον. — Ἀδιάκοποι συμπλοκαί. — Καταλαμβάνονται θέσεις πλησίον τῶν Πατρῶν. — Ὁ Γιουσοὺφ πασᾶς φοβούμενος τὴν πολιορκίαν ἐπέρχεται κατὰ τῶν Ἑλλήνων. — Ἡ μάχη τῆς 15ης Ἰουνίου καὶ ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ποία ἦτο ἡ κατάστασις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦ τουρκικοῦ φρουρίου ὅταν ἔφθασε πρὸ τῶν Πατρῶν ὁ Καρᾶ-Ἀλῆς;

Τὸ σχηματισθὲν πρὸς τὰ ὑψώματα μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῶν Πατρῶν στρατόπεδον ἀπὸ τοὺς Πατρινοὺς εἶχεν ἐνισχυθῆ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Κορινθιακὸν τῆς μικρᾶς ἑλληνικῆς μοίρας. Ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης ἐδυνάμωσε τὰς περὶ τὸ Ὀμπλὸν θέσεις μὲ τὸ σῶμά του καὶ κατώρθωσε τὴν 2αν Ἰουνίου ν' ἀποκρούσῃ τὴν οἱ ἐξελθόντες ὑπὸ τὸν Ἀχμέτην Τοῦρκοι καὶ Ἀλβανοί, καθὼς καὶ εἰς τὸν Ριγανόκαμπον μολονότι οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες ἦσαν ὀλίγοι. Ἡ ἀπόκρουσις τῆς ἐξόδου ταύτης ἐφάνη ἐξασφαλίσασα τὸ ἑλληνικὸν στρατόπεδον ἀπὸ ἄλλην ἐπίθεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ἰουνίου μετεβλήθησαν τὰ πράγματα. Ὁ μικρὸς ἑλληνικὸς στόλος τοῦ Κορινθιακοῦ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του πρὸ τῆς Ναυπάκτου ἔφυγε καὶ οἱ Τοῦρκοι τῶν Πατρῶν ἠμποροῦσαν πάλιν νὰ ἐπισιτίζωνται διὰ τοῦ λιμένος. Τὰ ὀλίγα ἑλληνικὰ πλοῖα ποὺ ἐπιτηροῦσαν τὸν κόλπον καταδιώκοντα τὰ ὑπὸ ξένας σημαίας ἐμπορικὰ σκάφη τὰ φέροντα προμηθείας εἰς τὸ φρούριον τῶν Πατρῶν, παρημποδίζοντο ἀπὸ ἀγγλικὰ καὶ αὐστριακὰ πολεμικὰ παραπλέοντα ἐκεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Τὰ ἀγγλικὰ πλοῖα ἐπεξέτειναν τὴν ὑπὲρ τῶν Τούρκων δρᾶσίν των. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἑλληνικῆς μοίρας ἔπλευσαν εἰς τὸν Κορινθιακὸν δῆθεν διὰ ν' ἀπαγορεύσουν εἰς τοὺς Γαλαξειδιώτας νὰ προσβάλουν τὴν Ἰονικὴν σημαίαν, καὶ παρέλαβον τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα τῆς Ναυπάκτου τουρκικὰ πλοῖα καὶ τὰ ὡδήγησαν εἰς τὴν Ζάκυνθον, ὅπου τὰ ἐπιδιώρθωσαν καὶ τὰ ἐφωδίασαν. Τὰ τουρκικὰ αὐτὰ πλοῖα κατέπλευσαν μετὰ τοῦτο εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν, ποὺ περιῆλθε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐντελῶς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Τούρκων. Ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου εἶχαν ἔλθει καὶ οἱ Λαλαῖοι καὶ ἡ δύναμις τοῦ φρουρίου ἐνισχύθη σημαντικώτατα.

Ἀπὸ τότε ἡ πολιορκία τῶν Πατρῶν, ὅπως ἐχαρακτήριζαν οἱ Ἕλληνες τὴν στρατοπέδευσίν των εἰς τὸ Ὀμπλὸν καὶ τὴν κατοχὴν μερικῶν θέσεων ὀχυρῶν, ἀλλ' ὄχι ἐπαρκῶν ὥστε διὰ τούτων νὰ πολιορκῆται πραγματικῶς ἡ πόλις καὶ τὸ φρούριον, ἐθεωρήθη λυθεῖσα. Ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὰ σύνορα τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, εἰς τὰ χωρία Δομέστινα διὰ ν' ἀποκρούσῃ ἐνδεχομένην ἐναντίον τῶν Καλαβρύτων ἐκστρατείαν τῶν Τούρκων, ὁ Θάνος καὶ ὁ Νικόλαος Λόντος μὲ τοὺς Πατρινοὺς εἰς τὰ Νεζερὰ καὶ τὸ Κουμάνι καὶ ὁ Ἀνδρέας Λόντος καὶ ὁ Γεώργιος Ροδόπουλος μὲ τοὺς Βοστιτσιώτας καὶ μερικοὺς Πατρινοὺς εἰς τὰ χωρία Σελὰ καὶ εἰς τὸ Δερβένι.

Ἀπὸ τότε οἱ Τοῦρκοι ἐπεχείρουν καθημέραν σχεδὸν ἐξόδους ἀπὸ τὰς Πάτρας καὶ ἀπὸ τὸ Ρίον πρὸς ἀποκόμισιν τροφῶν καὶ τὴν 28ην Ἰουνίου ἰσχυρὰ τουρκικὴ δύναμις ἐπροχώρησε μέχρι τῶν χωρίων Βαλατιώνα καὶ Μπαρδικῶστα χωρὶς νὰ εὕρῃ ἀντίστασιν καὶ ἐπυρπόλησε τὸ μοναστῆρι τοῦ Ὀμπλοῦ ἀπὸ ὅπου εἶχαν ἀποχωρήσει οἱ Ἕλληνες.

Αἱ ἐπιτυχίαι αὐταὶ ἔδωσαν περισσότερον θάρρος εἰς τὸν Γιουσοὺφ πασᾶν, ὁ ὁποῖος τὴν 3ην Ἰουλίου ἐξεστράτευσε μὲ ὀκτακοσίους πεζοὺς καὶ ἱππεῖς καὶ δύο πεδινὰ πυροβόλα πρὸς τὰ πρὸς τὴν Ἦλιδα Μαῦρα Βουνὰ μέχρι τοῦ Πέρα μετοχίου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Εἰς τὸν πύργον τοῦ μετοχίου αὐτοῦ ὠχυρώθη πρὸς ἀναχαίτισιν τῶν Τούρκων ὁ Ἀντώνης Μανωλαδίτης μὲ σαράντα ἄνδρας καὶ ὁ ἐπιστάτης τῆς μονῆς Νεόφυτος Ρούβαλης μὲ τοὺς καλογήρους. Ὁ Γιουσοὺφ πασᾶς περιεκύκλωσε τὸ μετόχι μὲ μέρος τῶν στρατιωτῶν του, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἐτράπησαν πρὸς ἀναζήτησιν τροφίμων διὰ τὸ φρούριον καὶ τὸ ἐκτύπησε μὲ τὰ πυροβόλα του. Οἱ κλεισθέντες ἐκεῖ ἀντέστησαν πυροβολοῦντες καὶ κατώρθωσαν μάλιστα νὰ φονεύσουν καὶ δέκα Τούρκους ἕως ὅτου κατέφθασεν ὁ Κωνσταντῆς Πετμεζᾶς ἀπὸ τὸ μοναστῆρι Φιλοκάλι καὶ τὸ Ριόλο μὲ μερικοὺς Γαστουναίους. Ὁ Γιουσοὺφ ἠναγκάσθη τότε ν' ἀποχωρήσῃ καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Πάτρας, ἀφοῦ ἔκαυσε τὰ ἀθέριστα ἀκόμη σιτάρια καὶ ἀπεκόμισε πολλὰ γιδοπρόβατα καὶ βόδια καὶ ᾐχμαλώτισε καὶ δύο ἄνδρας καὶ μίαν γυναῖκα.

Τότε οἱ ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων τῶν Καλαβρύτων, τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Γαστούνης ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι ἐφ' ὅσον παρέμεναν εἰς μακρυνὴν ἀπόστασιν δὲν θὰ ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα, ἀπεφάσισαν νὰ καταλάβουν πλησιεστέρας πρὸς τὰς Πάτρας θέσεις, ὥστε ν' ἀποκλείσουν ἀπὸ ξηρᾶς τοὐλάχιστον τὸν Γιουσούφ. Ὀκτακόσιοι Καλαβρυτινοὶ ὑπὸ τὸν Ζαΐμην, τὸν Φωτήλαν καὶ τὸν Θεοχαρόπουλον θὰ κατελάμβαναν τὸ Πριναρόκαστρο, οἱ Πατρινοὶ ὑπὸ τὸν Κανακάρην, τὸν Θάνον καὶ τὸν Νικόλαον Λόντον καὶ τὸν Σωτήρην Χαραλάμπην μὲ τοὺς Πετμεζαίους τὸ Σαραβάλι, ὅπου ἤδη εἶχαν στρατοπεδεύσει μερικοὶ Κεφαλλῆνες καὶ Ζακύνθιοι καὶ ὅπου ὑπῆρχε παλαιὸν φρούριον καὶ χίλιοι πεντακόσιοι Ἠλεῖοι ὑπὸ τὸν Γεώργιον Σισίνην μὲ δύο πυροβόλα τὸ μετόχι τοῦ Ὀμπλοῦ.

Κατὰ πρῶτον τὴν 12ην Ἰουλίου κατελήφθη τὸ Πριναρόκαστρο. Ἐκεῖ οἱ Ἕλληνες εὕρηκαν τοὺς Τούρκους ἀποκομίζοντας τὴν συγκομιδὴν καὶ τοὺς κατεδίωξαν. Χίλιοι Τοῦρκοι ἐξῆλθαν τότε ἀπὸ τὰς Πάτρας διὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς καταδιωκομένους καὶ ἔγινε πολύωρος συμπλοκή, τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ἦτο ν' ἀπωθηθοῦν οἱ Τοῦρκοι μέχρι τῶν σταφιδαμπέλων, ἀφοῦ ἄφησαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης 25 νεκρούς. Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ οἱ ἄλλοι ἐκτελοῦντες τὸ σχέδιον τῆς προσεγγίσεως πρὸς τὰς Πάτρας κατέλαβαν τὰς ὁρισθείσας θέσεις.

Ὁ Γιουσοὺφ προβλέπων τὸν κίνδυνον νὰ πολιορκηθῇ πραγματικῶς μὲ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων περὶ τὰς Πάτρας, ἀπεφάσισε νὰ τὰς κτυπήσῃ ἀμέσως. Τὴν 15ην Ἰουλίου ἐκίνησε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του καὶ μὲ τέσσαρα κανόνια καὶ μὲ ἀποσκευὰς ἐκστρατείας καὶ ἐστρατοπέδευσε παρὰ τὸν ποταμὸν Λεύκαν ἀπέναντι τοῦ Σαραβαλιοῦ καὶ ἐτοποθέτησε τὰ κανόνια εἰς μίαν παλαιὰν ἐκκλησίαν κοντὰ εἰς τὸ χωριό. Ἤρχισεν ἀμέσως ἡ μάχη, ἐνῷ ἕνα μέρος τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν Λαλαίων ἐστάλη νὰ καταλάβῃ τὸν Ριγανόκαμπον διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὸ Πριναρόκαστρο νὰ βοηθήσουν τοὺς μαχομένους εἰς τὸ Σαραβάλι, τῶν ὁποίων δι' αὐτῆς τῆς κινήσεως θὰ κατελαμβάνοντο τὰ πλευρά. Ἀλλ' οἱ Καλαβρυτινοὶ προσέτρεξαν ἀπὸ τὸ Πριναρόκαστρο καὶ ἤρχισεν ἡ μάχη καὶ εἰς τὸν Ριγανόκαμπον, ἐνῷ ταυτοχρόνως ἔσπευδαν πρὸς βοήθειαν τῶν ἄλλων καὶ οἱ Ἠλεῖοι μὲ τὸν Σισίνην.

Ἡ μάχη ἐγενικεύθη. Ἡ σφοδροτέρα ἐπίθεσις τῶν Τούρκων ἐγίνετο εἰς τὸ Σαραβάλι, ὅπου τὰ βάλλοντα διαρκῶς τουρκικὰ κανόνια καὶ ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ἐπιτιθεμένων δὲν ἐπέτρεπαν εἰς τοὺς ἐκεῖ εὑρισκομένους Πατρινοὺς νὰ μετατρέψουν τὴν ἄμυνάν των εἰς ἀντεπίθεσιν. Ἀλλὰ ἔμειναν ὅλοι εἰς τὰς ὀχυρὰς θέσεις των παρ' ὅλην τὴν πίεσιν ποὺ ὑφίσταντο καὶ τέλος μετὰ πεισματώδη μάχην ἓξ ὡρῶν ὁ Γιουσοὺφ πασᾶς κλονισθεὶς ἔδωσε τὸ σημεῖον τῆς ὑποχωρήσεως. Οἱ Τοῦρκοι κατεδιώχθησαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας μέχρι τοῦ λινοῦ τοῦ Νικολάου Λόντου καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς Πάτρας. Ἡ μάχη αὐτὴ κατὰ τὴν ὁποίαν διεκρίθη διὰ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν ἱκανότητά του ὁ Βασίλης Πετμεζᾶς ἐστοίχισεν εἰς τοὺς Τούρκους πενῆντα ὀκτὼ νεκροὺς καὶ τραυματίας. Ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἐφονεύθησαν δύο καὶ ἐτραυματίσθησαν ὀκτώ.

Τόσον ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν Ἑλλήνων ἡ ἐπιτυχία ἐκείνη, ὥστε κατὰ τὴν 26ην Ἰουλίου κατῆλθον ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα πρὸς τὰ πεδινώτερα μέρη, μολονότι δὲν διέθεταν οὔτε ἄλογα, οὔτε πυροβόλα. Ὁ Γιουσοὺφ ἐφοβήθη ἔφοδον ἐναντίον αὐτῆς τῆς πόλεως καὶ διέταξε νὰ καταληφθοῦν τὰ ἄκρα της πρὸς ἀπόκρουσιν ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως. Ἀλλὰ διὰ τοιαύτην ἐπιχείρησιν δὲν ἦσαν παρεσκευασμένοι ἀκόμη οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι πρὸς ἀντιπερισπασμὸν ἐπῆγαν νὰ καταλάβουν τὴν μονὴν τοῦ Γηροκομείου εὑρισκομένην εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Παναχαϊκοῦ καὶ κατεχομένην ἀπὸ ὀλίγους Ἕλληνας. Ἔγινεν ἐκεῖ συμπλοκὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Τοῦρκοι ἀπεκρούσθησαν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας οἱ Ἕλληνες στερούμενοι ἐφοδίων καὶ τῶν μέσων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς κατοχὴν αὐτῆς τῆς θέσεως ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Γηροκομεῖον. Οἱ Τοῦρκοι τότε τὸ κατέλαβαν καὶ ἐτοποθέτησαν ἐκεῖ φρουράν.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ φόνος τοῦ Παναγιώτη Καρατζᾶ καὶ ἡ προέλασις τῶν Τούρκων.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΥΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΔΥΤΑ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ.

ΦΡΟΥΝΖΕ, Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ...

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν, εἰς μίαν μακρινὴν καὶ ἀγρίαν περιφέρειαν, εὑρίσκεται μία μικρὰ πόλις, ἡ ὁποία ὠνομάζετο ἄλλοτε Πισχεπὰκ καὶ σήμερον ὀνομάζεται «Φροῦνζε». Ὅταν ἡ Ρωσσία ἀνακτήσῃ ὁμαλὸν καθεστώς, ὅταν τὸ Λένινγκραδ θὰ ξαναγίνῃ Πετρούπολις, τὸ Οὐλιάνοφσκ θὰ ξαναγίνῃ Σιμπίρσκ καὶ ὅταν παντοῦ ἡ πλατεῖα Κὰρλ Μὰρξ καὶ ἡ ὁδὸς Λένιν ὀνομασθοῦν πάλιν πλατεῖα τοῦ Θεάτρου καὶ ὁδὸς Μόσχας, μία μόνη πόλις ἐν τούτοις θὰ διατηρήσῃ τὸ ὄνομα ποὺ ἐπεβλήθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων καὶ αὐτὴ θὰ εἶνε ἡ «Φροῦνζε».

Ὠνομάσθη οὕτω εἰς ἀνάμνησιν τοῦ πρώην ἀρχιστρατήγου τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ, ὅστις εἶχε διαδεχθῆ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο τὸν Τρότσκυ. Ἦτο ἕνας ἐνδιαφέρων ἄνθρωπος καὶ ἴσως ὁ μόνος μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν ἰθυνόντων, ὅστις ἐπεθύμησε τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ καθεστῶτος καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς Ρωσσίας εἰς ἀνθρωπινωτέραν ὕπαρξιν.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως ὁ Φροῦνζε ἦτο Μπολσεβῖκος. Εἰσῆλθεν ὅμως εἰς τὸν στρατόν, ὑπέστη τὴν ἐπιρροὴν τῶν παλαιῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατηγῶν, ᾐσθάνθη καὶ ἠσπάσθη τὰς παραδόσεις των καὶ ἔγινε μέχρι μυελοῦ ὀστέων στρατιώτης. Ὅσον περισσότερον κατελαμβάνετο ὑπὸ ζήλου διὰ τὸν στρατόν, τόσον ἤρχιζε νὰ μισῇ τὸν κομμουνισμόν. Ἀλλὰ ἤξευρε νὰ σιωπᾷ καὶ νὰ ἀποκρύπτῃ τὰς σκέψεις του.

Ρουμᾶνος τὴν καταγωγήν, Ρῶσσος τὴν μόρφωσιν, ἀμέμπτου ἐπαναστατικοῦ παρελθόντος, πραγματικὸς στρατιωτικὸς ἐπίστευεν ὅτι ἦτο προωρισμένος νὰ παίξῃ, εἰς τὸ μέλλον, τὸν ρόλον Ρώσσου Ναπολέοντος. Ἠσχολεῖτο μὲ τὸν στρατὸν μὲ μεγάλην δραστηριότητα καὶ ἐξεπερνοῦσε τὸν Τρότσκυ εἰς ἀποφασιστικότητα.

Αἱ ἰδέαι του ἦσαν εἰς τὸ ἔπακρον τολμηραί. Ὅταν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἐρυθρὸς στρατὸς ποὺ εἶχε συμμετάσχει τοῦ ἐμφυλίου πολέμου δὲν ἦτο παρὰ μία ἀποτροπαία, ἀναρχικὴ συμμορία, ἀπαρτιζομένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ κακοποιῶν, καὶ τῆς ὁποίας ἦτο ἀδύνατος ἡ μεταμόρφωσις εἰς στρατὸν τακτικόν, ἰσχυρὸν καὶ πειθαρχικόν. Τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1924 διέλυσε τὸν στρατόν, διατηρήσας μόνον στελέχη ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν. Ἐξεδόθη διάταγμα θεσπίζον τὴν ὑποχρεωτικὴν θητείαν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τὸ φθινόπωρον ἐσχηματίσθησαν αἱ μονάδες διετοῦς ὑπηρεσίας διὰ τῆς στρατολογίας τῆς ἀνεπάφου χωρικῆς νεολαίας.

Ἀπόλυτος μυστικότης ἐτηρήθη ἐπὶ τῆς ἐνεργείας ταύτης, ἡ ὁποία ἦτο τόσον παράτολμος ὅσον καὶ πλήρης κινδύνων. Ἡ Εὐρώπη δὲν ἔμαθε τίποτε σχετικῶς! Ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἡ Ρωσσία ἔμεινε χωρὶς στρατὸν καὶ ἡ εἰσβολὴ εἰς αὐτὴν θὰ ἦτο εὔκολος...

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1924 ὁ Φροῦνζε διωρίσθη ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ Πολιτμπυρό. Μοῦ εἶχεν ὅμως δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ τὸν παρατηρήσω καλῶς πολὺ προτήτερα εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς τῆς συνελεύσεως. Ἦτο μέσου ἀναστήματος, ντυμένος ἁπλᾶ, μὲ φερσίματα ὀλίγον ἀδέξια, μὲ πρόσωπον ἔξυπνον. Ἐτήρει στάσιν μεγάλης μετριοφροσύνης τόσον εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν ὅσον καὶ εἰς τὸ Πολιτμπυρό, καὶ ἐτήρει πάντοτε σιωπήν.

Ὁ Φροῦνζε εἶχε σχέδιον δράσεως καλῶς καθωρισμένον. Ἐπεζήτει πρωτίστως νὰ καταστρέψῃ τὴν δύναμιν τοῦ κόμματος εἰς τὸν ἐρυθρὸν στρατόν. Κατ' ἀρχὰς ἐπέτυχε τὴν κατάργησιν τῶν ἐπιτρόπων, οἱ ὁποῖοι, ἐν τῇ ἰδιότητι των ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ κόμματος, κατεῖχον θέσιν ἀνωτέραν τῆς διοικήσεως. Αὐτοὶ ποὺ τοὺς ἀντικατέστησαν δὲν ἦσαν παρὰ βοηθητικοὶ διὰ τὰ πολιτικὰ ζητήματα. Ἔπειτα, συνεχίζων τολμηρῶς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου του περὶ βοναπαρτικοῦ πραξικοπήματος, ὁ Φροῦνζε ἐδιάλεξε μὲ ἐπιμονήν, διὰ τὰς θέσεις διοικητῶν τῶν μεραρχιῶν, τῶν σωμάτων στρατοῦ καὶ τῶν στρατιωτικῶν διοικήσεων, ἀληθινοὺς στρατιωτικούς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ. Εἰργάζετο μὲ λύσσαν καὶ ἀνέμενε τὴν εὐνοϊκὴν περίστασιν. Ἤξευρεν ὅτι ἡ ἐξουσία ἐν τῇ χώρᾳ ἀνῆκεν εἰς τὸ κόμμα καὶ ὄχι εἰς τὸν στρατόν. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους, διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ στρατὸς νὰ προβῇ εἰς πραξικόπημα, ἐχρειάζετο μία ἐξαιρετικὴ κατάστασις, μία κατάστασις ποὺ θὰ ἠμποροῦσεν, ἐπὶ παραδείγματι, νὰ προκαλέσῃ πόλεμον. Ἀλλὰ ὁ χρόνος παρήρχετο καὶ ὁ πόλεμος δὲν ἐξερρηγνύετο.

...ΚΑΙ Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΘΑΝΑΤΩΣΙΣ ΤΟΥ

Ἡ ἐπιφυλακτικότης καὶ ἡ ὑποκριτικὴ ἱκανότης τοῦ Φροῦνζε ἦσαν μεγάλαι. Ἡ ἐπιτηδειότης τοῦ ἀποδίδῃ κομμουνιστικὴν χροιὰν εἰς ὅλας τὰς πράξεις του ἦτο ἀπαράμιλλος. Ἐν τούτοις ὁ Στάλιν ἐμυρίσθη τὰ σχέδιά του. Ἀλλά, διὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ καλύτερα, ὁ δικτάτωρ δὲν ἀφῆκε κἂν νὰ ἐγερθῇ ὑπόνοια ὅτι εἶχεν ἀνακαλύψει τὰς κρυφίας βλέψεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ. Ὅλως ἀντιθέτως, προσεποιήθη ὅτι ἀπεδείκνυε περισσότερον ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Φροῦνζε ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Ὁ Φροῦνζε εἶχεν ἀσθενήσει, ἀλλὰ μετὰ συστηματικὴν θεραπείαν εἶχεν ἀνακτήσει σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ὑγείαν του. Οὐχ ἧττον ὁ Στάλιν ἐδείκνυε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ ἀρχιστρατήγου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ὑπηρετοῦν ὡς στρατιῶται καὶ γυναῖκες. Εἰς τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα ποζάρει μία ἐνωμοτία συντροφισσῶν.

Ἡ μουσικὴ ἑβδομὰς

Ἡ "περίπτωσις,, τοῦ κ. Σκαλκώτα

Ἕνας νέος Ἕλλην συνθέτης, ὁ κ. Σκαλκώτας, ποὺ μᾶς ἦλθε ἀπὸ τὸ Βερολῖνον ὕστερα ἀπὸ πολυετεῖς σπουδάς, ἀπασχολεῖ ἀρκετὰ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον καὶ τὸ κοινὸν ποὺ ἄκουσε τὰς συνθέσεις του. Εἰς τοὺς ξενισμένους ἀκροατὰς τῶν ἔργων του μουσικῆς δωματίου ποὺ ἀκούσαμε προχθὲς στὴν αἴθουσα τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, διεπίστωσα τὸ φαινόμενον μιᾶς ὑπομονητικῆς ἀδιαφορίας, ποὺ διεδέχετο εὐθὺς ἀμέσως τὴν πρώτην ἀπογοήτευσιν. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ εἶνε πολὺ θλιβερά. Εἶνε ὁ ἀσφαλέστερος γνώμων τῆς «μὴ ἀξίας» (non valeur εἶνε ὁ Γαλλικὸς ὅρος) τῶν ἔργων αὐτῶν. Ἂν ἔβλεπα κανένα ν' ἀγανακτήσῃ στὴν ἀκρόασί των, ἂν ἀγανακτοῦσα, ἂν ἐπαναστατοῦσα ἐγὼ ἡ ἴδια, θὰ ἔλεγα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ παραστρατημένης ἰδιοφυΐας. Κάθε δυνατὴ μουσικὴ προσωπικότης προκαλεῖ μοιραίως τὴν ἀντίδρασιν. Ἐδῶ ὅμως δὲν πρόκειται περὶ ἀντιδράσεως. Πρόκειται περὶ πλήρους οὐδετερότητος «Senza infamia e Senza laude» κατὰ τὸν καθιερωμένον χαρακτηρισμὸν τοῦ Δάντη.

Ἰδιαιτέρως διὰ τὸν κ. Σκαλκώταν θ' ἄξιζε ν' ἀπασχολήσω μιὰ φορὰ τοὺς ἀναγνώστας μου, οἱ ὁποῖοι θὰ διερωτῶνται εἰς ποίαν συνομοταξίαν μουσικῶν ἀνήκει τὸ περίεργον αὐτὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον κατορθώνει ν' ἀπασχολήσῃ ἐπὶ δύο ὥρας τοὺς ἀκροατάς του χωρὶς νὰ τοὺς πῇ ἀπολύτως τίποτε.

Ὁ Σκαλκώτας λοιπὸν δὲν εἶνε «φαινόμενον». Εἶνε ἁπλῶς μιὰ περίπτωσις, πολὺ συνηθισμένη μάλιστα στοὺς καιρούς μας τοῦ πλήρους μουσικοῦ ἐκτροχιασμοῦ καὶ τῆς ἀρνητικῆς ἰσοπεδώσεως τῆς τέχνης. Εἶνε ἕνας αἱρετικὸς διὰ τὴν ἀγάπην τῆς αἱρέσεως, καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς μουσικῆς ὀρθοδοξίας. Ἂν προσθέσωμεν σ' αὐτὸ καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἐκζητήσεως τοῦ καινοφανοῦς καὶ τοῦ καινοτόμου γιὰ νὰ ξαφνίσῃ τοὺς ἀγαθοὺς ἀστοὺς καὶ τοὺς ἀνίδεους μουσοφίλους, ἔχομεν πλήρη τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Σκαλκώτα.

Τὸ ν' ἀποκρύπτῃ ἕνας συνθέτης ἐκ συστήματος καὶ ἐπιμόνως τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν δημιουργικότητα, εἶνε διπλοῦν κέρδος: α' γίνεται πρωτότυπος, καὶ β' σκεπάζει τὴν στειρότητά του μὲ τὸ πρόσχημα τῆς μοντέρνας τεχνοτροπίας. Ὅταν ὅμως ἡ ἔμπνευσις εἶνε σύμφυτος στὸ ἔργον ἑνὸς συνθέτου, διατρανώνει μὲ κάθε τρόπο τὴν ὕπαρξίν της καὶ προκαλεῖ τὰς μεγάλας ἐπαναστάσεις ποὺ σημειώνουν σταθμοὺς στὴν ἱστορία τῆς τέχνης. Γι' αὐτό, ὅταν στὰ εἴκοσι τελευταῖα χρόνια (ποὺ πέρασαν σὰν μιὰ μέρα στὴν ἀσθματικὴ καὶ ἰλιγγιώδη ἐποχή μας) ὁ Μωρὶς Ραβέλ, ὁ Στραβίνσκη, ὁ Σαίμπεργκ καὶ ὁ Δαρεῖος Μιλὼ μὲ τοὺς «ἕξ» τῆς γαλλικῆς πρωτοπορείας ἀνεστάτωσαν τὴ μουσικὴ Εὐρώπη μὲ τὰ μανιφέστα τους (Heure Espagnole, Sacre du Printemps, Pierrot lunaire, Boeuf sur le toit κ. ἄ.), ὁ κόσμος ἀγανάκτησε, διαμαρτυρήθηκε, διαιρέθηκε σὲ φανατικὰ στρατόπεδα, ἔκαμε διαδηλώσεις, ἔσπασε κεφάλια ἀκόμη. Τὰ ἴδια παρ' ὀλίγον νὰ γίνουν καὶ στὰς Ἀθήνας τὰ τελευταῖα χρόνια, μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Μητροπούλου. Διότι ὁ Μητρόπουλος εἶνε πραγματικὰ ἕνα φαινόμενον. Καὶ ὅπως τὰ ἔργα τῶν μεγάλων ἐπαναστατῶν ποὺ ἀνέφερα, ἡ κάθε δημιουργία του ἔχει τὴ μεγάλη σπίθα τῆς ἰδιοφυΐας. Γι' αὐτό, ὅταν ἀκούσαμε τὰ ποιήματα τοῦ Καβάφη «κανονοποιημένα» ἀπὸ τὸν Μητρόπουλον, ἀγανακτήσαμε, διαμαρτυρηθήκαμε, φωνάξαμε. Γιατὶ εἴδαμε τὴν θεληματικὴν βεβήλωσιν καὶ τὴν θεληματικὴν παρέκκλισιν ἑνὸς παντοδυνάμου μουσικοῦ ἐνστίκτου.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ γκρέμισμα τοῦ Ρωμαντισμοῦ συνεπληρώθη σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη μὲ τὰ ἴδια ἐπάνω-κάτω φαινόμενα τῆς ἐγκαθιδρύσεως του στὴν ἱστορικὴν παράστασιν τοῦ «Ἐρνάνη» κατὰ τὸ 1830. Καὶ ἡ μουσικὴ ἀτμόσφαιρα κορέσθηκε ἀπὸ τὰς παντοειδεῖς ἐπαναστάσεις. Ἡ «μηχανική» μουσικὴ μὲ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Τζὰζ ἔφθασε στὸ ἀκροτελεύτιο σημεῖο τῆς ἐκδηλώσεώς της, ποὺ ἐγγίζει τὰ σύνορα τῆς παρακροφοσύνης καὶ τῆς παραφροσύνης. Ἡ «ἀτοναλιτέ», τὸ «ἄγνωσ ἠχητικὸν κονύλιον», ὁ «ἀπόλυτος ἀντικειμενισμός», εἶναι γνωστοὶ συνταγαὶ ποὺ δὲν τρομάζουν πλέον κανένα. Οἱ μουσικοὶ τῶν «νέων τάσεων» στρατολογοῦνται κατὰ δεκάδας καὶ κάθε νέος φοιτητὴς θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του ἀτιμασμένον καλλιτεχνικῶς ἂν δὲν καταλάβῃ μίαν οἱανδήποτε θέσιν στὰ στελέχη τῆς πρωτοπορείας. Ὅπως τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐγίνετο ὁ Μαλλιαρισμὸς στὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ κάθε ἀγράμματος ἔσπευδε νὰ στρατολογηθῇ στὴν νέαν φιλολογικὴν αἵρεσιν ποὺ καταργοῦσε ὅλους τοὺς σταθμοὺς τῆς συστηματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἔτσι καὶ τώρα ὁ κάθε στεῖρος ἐμπνεύσεως καὶ στεῖρος μουσικὸς κηρύσσεται ὀπαδὸς τοῦ Χίντεμιτ καὶ τοῦ Συμανόφσκη γιὰ νὰ σκεπάσῃ μὲ τὸν θόρυβον τῆς καινοφανείας τὴν ἐφευρετικήν του γυμνότητα. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ καινὰ δαιμόνια τῆς Μουσικῆς δὲν ἐπιτρέπουν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὴν μουσικὴν ἀγραμματοσύνην. Ἀπαιτοῦν μάλιστα ἀναποδράστως τὴν μουσικὴν πανεπιστημοσύνην.

Ὅλα αὐτὰ δὲν ἐμποδίζουν τ' ἀριστουργήματα νὰ γεννῶνται στὸν κόσμο, στὸ πεῖσμα τῶν ἰδίων ἀρνητῶν των, καὶ νὰ ἐπιβάλλωνται μὲ μόνην τὴν πνοὴν τῆς μεγαλοφυΐας. Τὰ «παιγνίδια τοῦ νεροῦ» τοῦ Ραβέλ, ἡ «πηγὴ τῆς Ἀρεθούσης» τοῦ Συμανόφσκυ, τὸ «Κονσέρτο γκρόσσο» τοῦ Μητροπούλου, τὸ «Κονσέρτο» τοῦ Προκόφιεφ, ἀνήκουν στὴ σειρὰ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀντικειμενικῆς φωτογραφικῆς μουσικῆς ἐμπνεύσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οἱ συνθέται των ἐξορίζουν μὲ μίαν ἔντονη θεληματικότητα τὸν ἑαυτόν τους. Ἐνῷ λ.χ. αἱ συνθέσεις τοῦ κ. Σκαλκώτα ἀνήκουν στὸ εἶδος τῶν μουσικῶν «lucubration», ποὺ δὲν ἔχουν κανένα λόγον ὑπάρξεως ἐκτὸς τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἀνυπαρξίας των. Καταργοῦν κάθε μουσικὴν ἐφευρετικότητα μὲ τὴν παράχρησιν καὶ τὴν κατάχρησιν τῶν μουσικῶν ὑπολογισμῶν, καταργοῦν κάθε ἠχητικὸν συνδυασμὸν μὲ τὴν ἀγωνιώδη ἐκζήτησιν τῶν παραδόξων καὶ δῆθεν πρωτοτύπων συνηχήσεων. Δὲν ἔχουν οὔτε κἂν τὸ χάρισμα τοῦ ρυθμοῦ ποὺ ἐξαγνίζει ὅλη τὴ μηχανικὴ μουσικὴ μὲ τὴν δύναμιν καὶ τὴ συνοχή του. Εἶναι ἁπλῶς ἀνιαρὰ καὶ δυσάρεστα γυμνάσματα ἑνὸς προικισμένου νεοφωτίστου μαθητοῦ τοῦ Σαίμπεργκ, τὰ ὁποῖα οἱ ὑπομονητικοὶ ἀκροαταὶ μποροῦν νὰ ὑποστοῦν χωρὶς διαμαρτυρίαν. Τὸ μόνον δυσάρεστον συναίσθημα ποὺ δοκιμάσαμε προχθὲς ἦτο ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν ἀρετῶν τῶν πρώτης τάξεως σολίστ, οἱ ὁποῖοι ἔπαιξαν τὰ ἔργα τοῦ κ. Σκαλκώτα. Ὅλα τὰ ἐξαιρετικὰ χαρίσματα τοῦ ἤχου τοῦ Φαραντάτου στὸ πιάνο καὶ τοῦ Βολονίνη στὸ βιολὶ μαζὶ μὲ τὴν μουσικὴ εὐαισθησίαν καὶ τὴν πλαστικότητα τῆς φράσεως ποὺ τοὺς διακρίνει, δὲν ηὗραν οὔτε μιὰ εὐκαιρία νὰ φανερωθοῦν σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς ἐκτελέσεως τῶν συνθέσεων αὐτῶν, στὰς ὁποίας ὁποιοσδήποτε κακότεχνος μαθητὴς θὰ προξενοῦσε τὴν ἰδίαν ἐντύπωσιν μὲ τοὺς ἀρίστους μουσικοὺς ποὺ ἀνέλαβαν τὸν ἄχαρο ἀγῶνα τῆς ἐκτελέσεώς των. Ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Παπαδημητρίου, ὁ κ. Σκαντζουράκης, ἡ δὶς Ἀσκητοπούλου μαζὶ μὲ τοὺς δύο πρώτους μας σολίστ τοῦ βιολιοῦ καὶ τοῦ πιάνου, εἶναι πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστοι γιὰ τὴν αὐτοθυσία των.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Α. Α. Πίεναρ

Ἱστορία μιᾶς οἰκογενείας λεόντων

Ἡ ζωὴ τῶν θηρίων εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς

21ον

Τότε τὸ ἔνστικτον, τὸ ὁποῖον ἡ Μάννα Φύσις, μὲ σκληρὴν εὐμένειαν, ἐτοποθέτησεν εἰς κάθε πλάσμα, ἀπεκαλύφθη καὶ μέσα στὰ λεονταράκια. Ἔνστικτον, τὸ ὁποῖον ξεχωρίζει τὰ ζῷα εἰς διώκτας καὶ διωκομένους, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὸν ἄνθρωπον ὡς πανοῦργον σαρκοβόρον θηρίον καὶ κάμνει τὶς μητέρες νὰ σκοτώνουν τὰ παιδιά των: τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Τὰ λεονταράκια ἤρχισαν νὰ βυζαίνουν τοὺς μαστοὺς τῆς λεαίνης, μὲ δισταγμοὺς κατ' ἀρχάς, ὕστερα, ὅταν ᾐσθάνθησαν ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτὴ κατηύναζε τὴν φλόγα τοῦ λάρυγγός των, μὲ βουλιμίαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἥλιος εἶχε βυθισθῆ εἰς τὴν λίμνην Νατρόν. Τὸ σούρουπο ἔπεσεν εἰς τὰς πτυχώσεις τοῦ βουνοῦ καὶ σιγὰ-σιγὰ ἐσκοτείνιασαν τὰ ἔφορα, τὰ σπαρμένα μὲ γιγαντιαίας ἀκάνθας. Ἐπάνω ἀπὸ τὰ ζοφερὰ βουνὰ τῆς λίμνης ἀπέμενεν ἀκόμη μιὰ χαρακιὰ καταπόρφυρη, ὁμοία πρὸς αἱμάσσουσαν πληγήν, μέσα εἰς τὸν βαθυκύανον οὐρανόν. Γρήγορα ὅμως ἔσβυσε, κ' ἔπεσε ἡ νύχτα. Τότε ἄρχισαν νὰ δίδουν σημεῖα ζωῆς οἱ ὑπόλοιποι κάτοικοι τοῦ κορόνγκο. Ὁ νυκτερινὸς ἄνεμος ἐφύσηξε μέσα ἀπὸ τὸ βουνόν. Μακρυά, εἰς τὰ βάθη τοῦ κορόνγκο ἔφερε τὸ χαρούμενο μήνυμα: «Κρέας! Ἄφθονο κρέας!»

Εἰς τὰ βάθη, ἐπὶ ἐκτάσεως ἡμίσεος μιλλίου κατὰ μῆκος τῆς ρεματιᾶς, εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου ἡ εὐρεῖα κοίτη τοῦ ποταμοῦ σχηματίζει, εἰς ἐποχὰς βροχῶν, τέλματα καὶ ρυάκια ἀνάμεσα ἀπὸ τὰς λόχμας τῶν μεγάλων δένδρων, τὰ ὑψηλὰ χόρτα, προστατευόμενα ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἀπὸ τοὺς θάμνους καὶ τὰς ἀποκρήμνους ὄχθας, ἤρχισαν νὰ κινοῦνται μυστηριωδῶς. Ὁ προσεκτικὸς παρατηρητὴς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἰδῇ, — ἂν εἶχε καλὰ μάτια — νὰ διαγράφωνται διαδοχικῶς ὠχροκίτρινες σκιὲς ἐπὶ τοῦ μονοτόνως σκούρου φόντου. Θὰ ἔβλεπε τὰ τριχωτὰ αὐτιὰ νὰ ἀνακινοῦνται διὰ νὰ ἀφουκράζωνται κάθε θόρυβον, καὶ τὰ μυτερὰ ρύγχη νὰ στρέφωνται ἐναντίον τοῦ ἀνέμου μὲ χαρακτηριστικὰ μουθουνίσματα. Ὅλα τὰ πλάσματα αὐτὰ ἐμοίαζαν τόσον πολὺ μὲ φασματικὰς εἰκόνας, ὥστε μποροῦσε κανεὶς νὰ τρίψῃ τὰ μάτια του πολλὲς φορές, διερωτώμενος μήπως ἦσαν ὠχρὲς τοῦφφες χρασιδιοῦ ἢ ὄνειρα τῆς ἐξημμένης φαντασίας του, μέχρις ὅτου κάποιο ἀπ' αὐτά, βγάζοντας τὸ χαρακτηριστικὸ μουγκρισμα τῆς ὑαίνης, τὸ βαθὺ ὅπως τοῦ μοσχαριοῦ, θὰ ἔδιδε τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ἐκκινήσεως πρὸς τὰ κρησφύγετα τοῦ βουνοῦ. Τότε, αἱ κινούμεναι σκιαὶ ἔπαιρναν σαφεστέραν μορφήν: καπούλια στενά, ἐκτεινόμενα πρὸς τὸ εὐρὺ στῆθος, πόδια στιβαρά, λαιμὸς ἰσχυρός, κεφάλι γιγαντιαῖον δι' ἕνα τέτοιο κορμί, μὲ μασέλλες καὶ κυνόδοντας εἰς τοὺς ὁποίους οὔτε αὐτοὶ οἱ λέοντες δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ διδάξουν τὴν τέχνην τοῦ θρυμματισμοῦ τῶν ὀστῶν.

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἐπίσκεπται, τοὺς ὁποίους θὰ ἐδέχοντο τὴν νύκτα ἐκείνην τὰ λεονταράκια, πλησίον τοῦ ρινόκερω. Τὴν προτεραίαν, εἶχον ἔλθει εἰς τὰ περίχωρα, τρομαγμένες ἀπὸ τοὺς βρυχηθμοὺς τοῦ γηραιοῦ Μανχάρ, ἀλλὰ ἐτράπησαν τρομαγμένες εἰς φυγήν, ὅταν ἀντήχησαν τόσον αἰφνιδίως οἱ πυροβολισμοί. Ὡς τόσο, τὸ βράδυ ἐκεῖνο, ὕστερα ἀπὸ ἑβδομάδα νηστείας, ἐπῆραν πλέον τὴν ἀπόφασίν των. Μολονότι αἱ ὕαιναι ἔχουν τὴν συνήθειαν νὰ περιφέρωνται μόναι, ἢ τὸ πολὺ - πολὺ καθ' ὁμίλους οἰκογενειακούς, κατέφθασαν τὴν νύκτα ἐκείνην ἀγεληδόν, καὶ αἱ μοναχικαὶ ἔσμιγαν μὲ τὶς ἄλλες. Αὐτὸ τὸ σχέδιο τοὺς ἐφαίνετο καλύτερον ἀπ' ὅλα, ὅταν ὑπῆρχε κίνδυνος.

Τί διαφορὰ μὲ τὴν ἑορτὴν ποὺ ἐφώτιζε τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ σελήνη, κοντὰ εἰς τὸν ρινόκερω! Ἀπὸ τὰ ἐννέα λεονταράκια, τὰ ὁποῖα εἶχον εἰσέλθει μαζὶ τὸ πρωὶ τὸ βράδυ εἰς τὴν πεδιάδα, δὲν ἔμεναν παρὰ τὰ τρία αὐτὰ ξανθὰ λεονταράκια, τὰ ὁποῖα ἐπηγαινοήρχοντο μὲ τόσην σοβαρότητα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κουφάρια. Ἦταν ἀπολύτως ἥσυχα. Ἐν τούτοις, κάπου-κάπου, τὸ μικρότερο ἔβγαζε καμμιὰ παραπονιάρικη κραυγή, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεκρίνοντο ἀμέσως καὶ τὰ ἄλλα ἐκ συμπαθείας. Ὁ ἐπιβλητικὸς χορὸς τῶν λεόντων δὲν ταράσσει τὸν ἀέρα τῆς γωνίας αὐτῆς. Ὁ ἄνεμος προκαλεῖ μυστηριώδεις θορύβους μέσα εἰς τὰ δένδρα καὶ κινεῖ τοὺς ἴσκιους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Σὲ λίγο, τὰ μικρὰ ἤκουσαν κάποιον θόρυβον, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προκαλῆται ἀπὸ τὸν ἄνεμον. Ὁ θόρυβος αὐτὸς ἦτο κατ' ἀρχὰς ἀπόμακρος καὶ ἀδέξιος, ἔπειτα ἐγίνετο συνεχῶς καθαρώτερος καὶ πιὸ κοντινός, ἕως ὅτου διηυκρινήσθη ἐντελῶς ἡ αἰτία του. Ἐζύγωναν οἱ ὕαινες. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ὁ θόρυβος αὐτὸς ἦτο γνωστός, διότι κάθε νύκτα, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ τὰ λεονταράκια ἤνοιξαν τὰ περίεργα μάτια τους διὰ νὰ κυττάξουν εἰς τὴν πεδιάδα, διὰ μέσου τοῦ παραπετάσματος τῶν φυλλωμάτων, ἤκουον τὰ οὐρλιάσματα τῶν ὑαινῶν μέσα εἰς τὸ κορόνγκο. Ἀργότερα, τὰς συνήντησαν κατὰ τὸ διάστημα τῶν θηρευτικῶν ἐκδρομῶν. Καὶ τώρα, ὕστερα ἀπὸ ἡμέραν ὁλόκληρον, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχον αἰσθανθῆ πικρὰ τὴν ἀπομόνωσιν, τὰ λεονταράκια ἦσαν μᾶλλον διατεθειμένα νὰ ὑποδεχθοῦν μὲ ἀνακούφισιν σχεδὸν τοὺς πρώτους θορύβους ποὺ ἀπεκάλυπτον τὴν παρουσίαν καὶ ἄλλων ζώων, ἴσως μάλιστα τῆς φυλῆς των. Ἀλλά, ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν ρεμματιὰν οἱ πένθιμοι σταχτεροὶ ἴσκιοι τῶν πρώτων ὑαινῶν ποὺ ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, μέσα εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης, ἐδίσταζαν. Καὶ τὸν δισταγμὸν διεδέχθη ὁ φόβος, ὅταν εἶδον ὅτι ηὔξανε συνεχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν σιχαμερῶν ἐκείνων ξένων, οἱ ὁποῖοι σχηματίζοντες ἥκιστα φιλικὸν

ΔΡΑΓΩΝΑΣ
ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΣοΦο.

ἡμικύκλιον, ἐπροχώρουν πρὸς τὸ σημεῖον ὅπου εὑρίσκοντο ἐκεῖνα.

Αἱ ὕαιναι, μὲ τεντωμένον τὸν λαιμὸν καὶ μὲ τὰς χαίτας ριγμένας πρὸς τὰ ἐμπρός, μὲ τὶς μασέλλες εὐρύτατα ἀνοιγμένες ὥστε νὰ φαίνωνται τὰ ἀστραφτερὰ δόντια των, ἐπροχωροῦσαν βῆμα πρὸς βῆμα, μὲ σίελον εἰς τὰ χείλη των, ἀλλὰ καὶ μετὰ μεγάλης προσοχῆς, διότι τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐμύριζε λεοντάρι, ἡ δὲ παρουσία τῶν μικρῶν λεονταριῶν, πλησίον τοῦ ρινόκερω, ἐπρόδιδεν, ἄνευ ἀμφιβολίας, ὅτι κάποιο ὥριμο ζευγάρι θὰ ἐκρύπτετο εἰς τὰ περίχωρα.

(Ἀκολουθεῖ).

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΥΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΔΥΤΑ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Ἐδήλωσεν ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν ἐξεδήλωναν ἀρκετὴν μέριμναν διὰ τὴν μπολσεβικικὴν «παλαιὰν φρουράν». Δὲν ἤρκει ὅτι ὁ Φροῦνζε εἶχε σηκωθῆ ἀπὸ τὸ κρεββάτι· ἔπρεπε πρὸς ἀποσόβησιν ὑποτροπῆς, νὰ ἐκριζωθῆ ὁλότελα ἀπὸ τὸν ὀργανισμόν του αὐτὴ αὐτὴ ἡ αἰτία τῆς νόσου, αὐτὸ δὲ ἀπῄτει, κατὰ τὸν ἰατρὸν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς,—ἄνθρωπον τοῦ Στάλιν,—χειρουργικὴν ἐπέμβασιν.

Ὁ Ἀσκληπιὸς τῆς Ἐπιτροπῆς συνεκάλεσεν εἰς συμβούλιον μερικοὺς συναδέλφους του καὶ ἡ ἐγχείρησις ἐκρίθη ἐπιβαλλομένη. Ὁ Φροῦνζε ἀντετίθετο ζωηρῶς. Τὸν ἐξώθησαν ὅμως μὲ ἐπιμονήν. Παρ' ὀλίγον ὁ Στάλιν καὶ τὸ Πολιτμπυρὸ νὰ προσφύγουν εἰς τὴν βίαν διὰ νὰ τὸν ἐξαναγκάσουν νὰ δεχθῆ. Οἱ ἰατροὶ τὸν ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ ἐγχείρησις δὲν ἦτο δύσκολος. Πράγματι, ἡ ἐγχείρησις καθ' ἑαυτὴν ἐστερεῖτο σοβαρότητος. Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1926 συγκατετέθη τέλος νὰ ὑποστῆ τὴν ἐγχείρησιν... καὶ ἀπέθανε κάτω ἀπὸ τὸ μαχαῖρι! Ὁ θάνατος ἐπῆλθε καθόσον ἡ καρδία δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἀνθέξη εἰς τὸ ναρκωτικόν. Οἱ ἰατροί, ὑποδειχθέντες ὑπὸ τοῦ δικτάτορος, ἤξευραν πολὺ καλὰ ὅτι ὁ ἄρρωστος δὲν θὰ ἀντεῖχε καὶ εἶχαν ἀκριβῶς διαλέξει τὸ ναρκωτικὸν τοῦ ἔμελλε νὰ τὸν θανατώση. Ἦτο τόσον φανερὸν ὅτι ὁ Φροῦνζε εἶχε λάβει τὸ κώνειον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Στάλιν, ὥστε ἡ γυναῖκα τοῦ ἀρχιστρατήγου, ἠγανακτημένη καὶ ἀπηλπισμένη, ηὐτοκτόνησε μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

Τὸ Κρεμλῖνον ἐκατάλαβε τί εἶχε συμβῆ, ἀλλὰ ἐτήρησε σιγὴν συνενόχου. Ὁ Φροῦνζε ἐτάφ. ἐν τιμῇ ἐν δόξῃ. Ὁ Στάλιν ἀπετέλεσε μέλος τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς, ἡ ὁποία ἠγρύπνει παρὰ τὴν σορόν του. Ἐπαναστατικοὶ λόγοι, πλήρεις ἐμφάσεως, ἐξεφωνήθησαν. Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτ λείο. ἐβαπτίσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Φροῦνζε. «Ἡ παλαιὰ φρουρὰ τῆς ἐπαναστάσεως ἐκλείπει», ἔλεγαν μὲ προσποιητὴν θλῖψιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Στάλιν.

ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ

Τὸ Κρεμλῖνον ἐκτίσθη ἄλλοτε διὰ νὰ προστατεύη τοὺς κατοίκους τῆς Μόσχας ἀπὸ τὸ περιοδικὸν κῦμα τῶν ταρταρικῶν εἰσβολῶν ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ τὰς ἀχανεῖς στέππας τῆς Ἀσίας. Σήμερον χρησιμεύει ὡς φρούριον διὰ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν χωρικῶν. Οἱ κομμουνισταὶ σατράπαι, οἵτινες ἐκληρονόμησαν τὰς ἀπανθρώπους μεθόδους τοῦ Γενγκὶς—Χὰν καὶ τοῦ Ταμερλάνου, εὗρον ὄπισθεν τῶν τειχῶν αὐτῶν καταφύγιον κατὰ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ρωσσίας!

Εἰς τὸ Κρεμλῖνον εἶνε συγκεντρωμέναι αἱ ἀνώταται σοβιετικαὶ ὑπηρεσίαι, εἰς τὸ Κρεμλῖνον δ' ἐπίσης διαμένουν οἱ σπουδαιότεροι ἀρχηγοί. Ἐν τούτοις, διὰ λόγους διπλωματικῆς εὐπρεπείας, οἱ ὀργανισμοὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος δὲν εἶνε ἐγκατεστημένοι εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ Κρεμλῖνον, ἀλλὰ ἐγγύτατα αὐτοῦ. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος ἑδρεύει εἰς τὴν Παλαιὰν Πλατεῖαν, ἡ δὲ Ἰθύνουσα Ἐπιτροπὴ τῆς Γ' Διεθνοῦς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Βοζδβιζένσκα. Οὐχ ἧττον τὸ Πολιτμπυρό, ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κόμματος καὶ τῆς κυβερνήσεως, συνέρχεται εἰς τὸ Κρεμλῖνον.

Εἰς τὸν ἱερὸν περίβολον τοῦ κομμουνισμοῦ δὲν μπαίνει ὅποιος θέλει. Λόγῳ τῶν καθηκόντων μου ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως ἐκεῖ μέσα. Ὅσα δὲ ἔγραψα εἰς τὰ προηγούμενα κεφάλαια περὶ τῶν μεγάλων μπολσεβίκων ἀρχηγῶν θὰ ἦσαν πλημμελῆ, ἐὰν δὲν προσέθετα ἕνα περιγραφικόν, τρόπον τινά, περίπατον ἀνὰ τὰ δημόσια κτίρια καὶ τὰς ἰδιωτικὰς κατοικίας τοῦ Κρεμλίνου. Ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ρόδινα αὐτὰ τείχη, τὰ ὁποῖα ἀνήγειρεν ἄλλοτε ἕνας Ἰταλὸς ἀρχιτέκτων, κατστρώνονται σήμερον τὰ τραγικὰ πεπρωμένα τῆς Ρωσσίας....

Θὰ εἰσέλθωμεν διὰ τῆς Πύλης τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐκ τῆς ὁδοῦ Βοζδβιζένσκα. Εἶνε ἡ πύλη τῶν πεζοπόρων. (Οἱ κάτοικοι τοῦ Κρεμλίνου, οἵτινες ὀχοῦνται ἐπὶ αὐτοκινήτου, μπαινοβγαίνουν διὰ τῆς Πύλης Μποροβίτσκι, ἡ ὁποία ἄγει πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν Πλατεῖαν). Ἐκεῖ, ἀγρυπνεῖ, πίσω ἀπὸ μίαν θυρίδα, ἕνας πράκτωρ τῆς Γκεπεού. Ἐὰν δὲν εἶσθε περιβεβλημένος διὰ τῆς ὑψηλῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κυβερνήσεως καὶ δὲν ἔχετε εἰδικὸν φύλλον εἰσόδου, εἰς αὐτὸν ὀφείλετε νὰ ἀποταθῆτε. Σᾶς ἐρωτᾶ ποιὸς εἶσθε, ποιὸν θέλετε νὰ ἰδῆτε καὶ διὰ ποῖον λόγον. Δὲν θὰ σᾶς ἀφήση νὰ εἰσέλθετε παρὰ ἐὰν γνωρίζετε κάποιον μέσα εἰς τὸ Κρεμλῖνον, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ ἐγγυηθῆ γιὰ σᾶς. Ἀλλὰ προηγουμένως ὁλόκληρος τηλεφωνικὴ τελετουργία λαμβάνει χώραν. Ὁ πράκτωρ τῆς Γκεπεοὺ σᾶς ἐγχειρίζει διὰ τῆς θυρίδος τὸ ἀκουστικόν. Ζητεῖτε νὰ ἐπικοινωνήσετε μὲ τὸ πρόσωπον ποὺ γνωρίζετε καὶ παραδίδετε κατόπιν τὸ ἀκουστικὸν εἰς τὸν πράκτορα. Ἀπὸ τὴν ἄλλην ἄκρην τοῦ σύρματος ζητοῦν νὰ σᾶς ἀφήσουν νὰ εἰσέλθετε καὶ σᾶς ἀναλαμβάνουν ὑπ' εὐθύνην των. Τότε μόνον ὁ πράκτωρ σᾶς δίδει μίαν ἄδειαν εἰσόδου. Ἔνοπλοι σκοποὶ ἀποκόπτουν τὸ στέλεχος καὶ τὸ καρφώνουν ἀγρίως εἰς τὴν ξιφολόγχην των. Διαβαίνετε τὴν γέφυραν.

Σειραὶ παλαιῶν κανονιῶν. Χονδρὲς πλάκες ἐπὶ τῶν ὁποίων σκοντάπτετε. Ἕνα πελώριον κτίριον: τὸ Σχολεῖον τῶν Ἐρυθρῶν Εὐελπίδων, φυτώριον νέων κομμουνιστῶν ἀξιωματικῶν. Ἔπειτα μία τριώροφος οἰκία. Εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον, τὸ διαμέρισμα τοῦ συντρόφου Ζηνόβιεφ (ὅπου δὲν κατοικεῖ πλέον ἀφ' ὅτου ὑπέπεσεν εἰς δυσμένειαν), ἕνα μικρὸν ἄνετον διαμέρισμα ἐκ τεσσάρων δωματίων, μὲ ἄνθη καὶ κουρτίνες. Πόσοι ξένοι κομμουνισταὶ ἠγέται ἐπερίμεναν εἰς τὸν προθάλαμον ἐπὶ μακρὰς ὥρας, χωρὶς νὰ φείδωνται κόπου, οὔτε φιλοτιμίας, διὰ νὰ κατακτήσουν τὸ φλογερῶς ποθούμενον χρυσοῦν δέρας τῆς εὐλογίας τῆς Μόσχας!...

BORIS BAJANOF

----o----

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ σπίτι καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Στάλιν. — Ἡ ζωὴ τῶν ἄλλων... θεῶν.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Τὴν προσεχῆ Τρίτην θὰ συνέλθη ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας διὰ νὰ ἐγκρίνη τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινων τοῦ νόμου 3764 περὶ τρόπου ἐκτιμήσεως πωλουμένων ἀκινήτων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων».

Τὸ κείμενον τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἔχει οὕτω:

Ἄρθρον 1.—Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως, δύναται νὰ ἀποδεχθῆ διὰ πράξεως αὐτοῦ τὴν ὑπὸ ἀγοραστοῦ τινος ὑποβαλλομένην παραίτησιν ἀπὸ τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ ἀκινήτου καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 22 ἐδάφ. 3 τασσομένης προθεσμίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὸν παραιτούμενον ἐπιστρέφονται τὰ παρ' αὐτοῦ καταβληθέντα, παρακρατουμένου ποσοῦ τοὐλάχιστον ἴσου πρὸς τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἅς οὗτος κατέβαλε λόγῳ ἐγγυήσεως ἢ προκαταβολῆς ἢ ὤφειλε νὰ καταβάλη διὰ τὰς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως ληξιπροθέσμους δόσεις. Τὸ περὶ οὗ ἡ παραίτησις ἀκίνητον ἐπανέρχεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου.

Ἄρθρον 2.—Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος ἢ τοῦ μισθώματος ἑκάστου οἰκήματος ἢ οἰκοπέδου πωλουμένου ἢ μισθουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3764 ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ἐπιτροπὴ προβαίνει καθορίζουσα τοῦτο εἴτε συνολικῶς, εἴτε κατὰ ζώνας, εἴτε χωριστὰ δι' ἕκαστον οἴκημα ἢ οἰκόπεδον, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῇ περὶ διορισμοῦ αὐτῆς ἀποφάσει παρεχομένας ὁδηγίας. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδίδεται ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργοῦ Προνοίας ἢ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ ἡ καθορίζουσα τὸ τίμημα ἢ τὸ μίσθωμα.

Δύναται ἐν τούτοις νὰ ἐνεργηθῆ καὶ δευτέρα ἐκτίμησις τῶν αὐτῶν οἰκοπέδων ἐὰν δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ δὲν ἤθελεν ἐγκριθῆ ἡ γενομένη ἐκτίμησις.

Ἄρθρον 3.—Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3764 ἀπόφασις τοῦ νομάρχου, δι' ἧς οὗτος ὡς ἐντολοδόχος τοῦ ὑπουργοῦ, ὁρίζει καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, χρῄζει ἑκάστοτε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ Προνοίας.

Ἄρθρον 4.—Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπὸ ἀγοραστοῦ τινος ἤθελεν ἀμφισβητηθῆ ἡ ἐκτίμησις τοῦ εἰς αὐτὸν παραχωρηθέντος ἀκινήτου, γενομένη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 3764, ὁ ὑπουργὸς Προνοίας δύναται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 22 ἐδ. 2 τοῦ νόμου 3764 νὰ διατάξη ἐπανεκτίμησιν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος.

Αἱ γενόμεναι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκτιμήσεις κατὰ τομεῖς ἢ κατὰ ζώνας δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς ἐνεργούσης τὴν ἐπανεκτίμησιν ἐπιτροπῆς ὡς στοιχεῖα κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.—Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3764 εἶνε ὅτι αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται ἐπὶ ὅλων τῶν παραχωρήσεων οἰκημάτων καὶ ἄλλων ἀκινήτων, περιλαμβανομένων καὶ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 3764, καὶ ὅτι ὡς αὐθαιρέτως κατέχοντες θεωροῦνται καὶ οἱ ἑξῆς: 1) ὅστις μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς περὶ δωρεὰν χρήσεως ἀποφάσεως, κατέχει ἀκίνητον οὗ ἡ χρῆσις παρεχωρήθη εἰς αὐτὸν δωρεὰν καὶ 2) πᾶς ὅστις δὲν ἤθελε παρουσιάσει νόμιμον τίτλον παραχωρήσεως ἔστω καὶ ἂν ἔχη κατοχήν».

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ Ε. Α. Π. ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ;

Τὸ ζήτημα τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως μεταξὺ κράτους καὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τῆς ὁποίας θ' ἀνατίθεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἡ εἴσπραξις τῶν πρὸς τὴν Ε.Α.Π. χρεῶν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκκρεμῆ λόγῳ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐκ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀντιρρήσεων.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα θεωρεῖ τὰ χρέη ταῦτα ὅτι θὰ δημιουργήσουν προστριβὰς μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιῶν της καὶ τῶν προσφύγων ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὑπηρεσιακὰς δυσχερείας ἅς θέλει ν' ἀποφύγη. Ὡς ἐκ τούτου νομίζει ὅτι πρὶν ἢ ἀναλάβη τὸ ἔργον τοῦτο πρέπει νὰ τακτοποιηθῆ ριζικώτερον τὸ ζήτημα τοῦτο κατόπιν συμφωνίας κράτους καὶ Ε.Α.Π.

Πάντως ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως ἐπείγει καὶ διότι ἐὰν δὲν ὑπογραφῆ πρὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου ἡ Ε.Α.Π. κατὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Γενεύης δὲν δύναται νὰ διαλυθῆ.

Ἡ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ὁρισθεῖσα νὰ γίνῃ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ θὰ πραγματοποιηθῆ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ τελευταίου ἐκ Θεσσαλονίκης.

—Οἱ οἰκισταὶ τῆς Ν. Σμύρνης

Καὶ χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ ἀτακτοποίητοι οἰκισταὶ τῆς Νέας Σμύρνης μετέβαινον εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν οἰκοπέδων των.

Ἡ σχετικὴ προθεσμία λήγει ὡς γνωστὸν τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Α. Π., Ἀλεξ)πολιν. — Δὲν ἀπεφασίσθη τίποτε ἐπὶ τοῦ προκειμένου. 2) Εἰς τὸν διαγωνισμὸν θὰ λάβουν μέρος μόνον οἱ ταμ. γραμματεῖς α' τάξεως. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις ἰδεῶν, δημόσιον λογιστικόν, νόμος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, στοιχεῖα περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ ὀργανισμὸς ταμείων.

κ. Ἀγ. Μιχαηλίδην, Μυτιλήνην. — Κανονισμὸν δὲν ἔχομεν διαθέσιμον. Ἐξεταστέα μαθήματα εἶνε: Ἑλληνικά, ἄλγεβρα, γεωμετρία, ἀριθμητική, γεωγραφία καὶ Γαλλικά. 2) Γράψατε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἐν λόγῳ σύλλογον.

κ. Ἀρ. Ἱερεμιάδην, Αἴγιον. — Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις εἰς τὴν δημοσίαν σχολὴν Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἑδρευούσης ἐν Ὕδρᾳ, γίνονται τὴν 15ην Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται μέχρι τῆς 1ης Σ)βρίου. Διὰ τὸ 3ον ἔτος ἀπαιτεῖται ἐνδεικτικὸν β' τάξεως ἑξαταξίου γυμνασίου καὶ ἡλικία μέχρι 18 ἐτῶν. Οἱ εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες ὀνομάζονται δόκιμοι ἀξιωματικοὶ καταστρώματος, μετὰ διετῆ δὲ θαλασσίαν ὑπηρεσίαν ἔχουν δικαίωμα νὰ δώσουν ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἀξιωματικοῦ καταστρώματος. Τὴν στρατιωτικὴν τῶν ὑποχρέωσιν διανύουν εἰς τὸ Πολεμ. Ναυτικόν, ἐν τῇ εἰδικῇ σχολῇ τῶν σηματωρῶν.

κ. Σπ. Κλαδᾶν, Κέρκυραν. — Σχολὴ Ν. Ἀεροπορίας δὲν λειτουργεῖ. Ἠμπορεῖ ὅμως νὰ προσέλθη δι' ἐξετάσεις εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς 19ης Δεκεμβρίου τῶν 10 δοκίμων μηχανικῶν Ναυτ. Ἀεροπορίας, ἐὰν ἔχη ἐνδεικτικὸν Ε' τάξεως γυμνασίου καὶ ἡλικίαν 15—18 ἐτῶν.

κ. Κ. Ο., Λουτράκι. — Δὲν γίνεσθε δεκτὸς ἐφ' ὅσον δὲν εἶσθε ἀπολύτως ἐν τάξει στρατολογικῶς.

κ. Γ. Κεπρ., Καλάμας. — Γράψατέ μας συγκεκριμένα πράγματα. Δὲν ἐνθυμούμεθα τὸ ζήτημα ἔπειτα ἀπὸ τόσους μῆνας. Ἄλλως τε γράφετε ὅτι ἐνεκρίθη ἡ αἴτησίς σας. Τί ἐνέργειαν θέλετε νὰ κάμωμεν;

κ. Θ. Φ., Νησίον. — Διατί ζητεῖτε πληροφορίας ἀνωνύμως; Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν γίνεσθε δεκτὸς ὡς ἐθελοντὴς ἐὰν δὲν ἔχετε συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας σας.

κ. Α. Βαφ., Διδυμότειχον. — Ἀποστέλλομεν τὸ αἰτηθὲν διάταγμα. Ὅταν προκηρυχθῆ διαγωνισμὸς διὰ τὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΟΥΤΛΙΜΠΑΝΕΙΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως ἐνδιαφερομένου ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ δημοπρασία προμηθείας καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ἀπαιτουμένων μηχανημάτων καὶ ἐξαρτημάτων διὰ τὴν θέρμανσιν τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἀναβάλλεται διὰ τὴν 6 Δεκεμβρίου 1930.

Ὁ Δήμαρχος Λαρίσης
Ὡς πρόεδρος τῆς ἐφορείας τοῦ Κουτλιμπανείου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
Μ. ΣΑΠΚΑΣ

Η ΣΥΦΙΛΙΣ

Θεραπεύεται ἄνευ ἐνέσεων. Ζητήσατε τὴν βιβλιογραφίαν.
ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
Γεν. Ἀντιπρ. διὰ τὴν Ἑλλάδα: ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ Ι. Η. ΛΟΥΚΑ·Ι·ΤΗ ἐν Τριπόλει.
Ὁδὸς Πεσματζόγλου 9α Ἀθῆναι.
Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι.

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Νά τα! Κοκκινίζετε! Αὐτὸ ἄς σᾶς διδάξη νὰ εἶστε πιὸ σπλαχνικός. Ποτὲ στὴ ζωή μου δὲν μοὔτυχε νὰ διαβάσω ἕνα κομμάτι ποὺ νὰ προδίδη τόσο ἐλάχιστα ἱπποτικὰ συναισθήματα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς τότε δὲν ἐγνωρίζατε ἀκόμη τὴν Ἐλφρίδα...

—Ναί, εἶπε ὁ Νάϊτ, θυμοῦμαι τώρα. Τὸ κείμενο αὐτῆς τῆς ἱερεμιάδος μοῦ τὸ ἐνέπνευσε ἕνας νέος, ποὺ τὸν ἔλεγαν Στέφανο, καὶ ποὺ σᾶς ἔχω μιλήσει θαρρῶ γι' αὐτόν. Ἡ ὅλη ἰδέα μοῦ φάνηκε ἔξυπνη καὶ τὴν ἐσχολίασα γιὰ νὰ πληρωθῶ μερικὲς γουίνεες, ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ μὴν ἔχω ἄλλο θέμα τὴ στιγμὴ ἐκείνη.

—Ποιὰ ἦταν ἡ ἰδέα αὐτή;

—Ἡ ἑξῆς, εἶπε ὁ Νάϊτ βιασμένος νὰ μιλήση. Ἡ πεῖρα διδάσκει. Ἔτσι, κι' ἡ ἀρραβωνιαστικιά σου ὅπως κι' ὁ ράφτης σου, εἶναι κατ' ἀνάγκην πολὺ ἀδεξία στὸ ἐπάγγελμά της, ἂν τύχη νὰ εἶσαι ἐσὺ ἡ πρώτη της δοκιμή. Καὶ τἀνάπαλιν: ἡ ἀρραβωνιαστικιὰ ποὺ δείχνεται πεπειραμένη στὸ πρῶτο φίλημά σου, σὲ κάνει νὰ σκεφθῆς πὼς δὲν πρωτοφιλήθηκε ἀπὸ σένα.

—Καὶ μιλούσατε μὲ τὴν πεῖρα ἑνὸς ἄλλου, κι' ὄχι μὲ τὴ δική σας;

—Τ' ὁμολογῶ.

—Αὐτὸ εἶναι ἄσχημο. Φαντάζομαι πὼς θὰ μετανοεῖτε τώρα, ποὺ γράψατε τέτοιες κουταμάρες.

—Ἀφοῦ μιλᾶτε σοβαρά, θὰ σᾶς ἀπαντήσω κ' ἐγὼ μὲ εἰλικρίνεια. Βρίσκω πὼς ἡ παρατήρηση αὐτὴ εἶναι ἀπολύτως σωστή. Κ' ἔπειτα, μιὰ καὶ τὴν ἀνέπτυξα, θὰ τὴν ὑποστηρίξω ἀκόμη πιὸ ἐπίμονα. Μετανοῶ, βέβαια, ποὺ τὴν ἔγραψα, ὅπως μετανοῶ καὶ γιὰ ἄλλα μου ἄρθρα. Γέρασα ἀπὸ τότε. Τέτοιου εἴδους σχόλια εἶναι κατ' ἀνάγκην ὀλέθρια.

—Τὸ βλέπει τώρα κανεὶς πὼς εἶσθε ἐρωτευμένος, εἶπε ἡ κυρία Σουόνκορτ χαμογελῶντας.

—Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ μοναδικὸς λόγος.

Ὁ Νάϊτ χωράτευε. Κι' ὅμως ἡ συνομιλία αὐτὴ τὸν ἀπογοήτευσε. Ξανασκέφθηκε ὅσα εἶχε γράψει γιὰ τὸ πρῶτο φιλὶ καὶ τὰ ἐφήρμοσε ἀμέσως ἀπάνω στὴν Ἐλφρίδα.

Ἡ νέα εἶχε φερθῆ, βέβαια, πολὺ διαφορετικὰ στὸ πρῶτο φιλὶ τοῦ Νάϊτ καὶ στὸ πρῶτο φιλὶ τοῦ Στέφανου. Στὸ μεταξὺ εἶχε μάθει ὡραιότατα τὸ ἐπάγγελμα τῆς μνηστῆς. Καὶ τὸ γοητευτικὸ παράδομά της, κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεύτερης πείρας της, δὲν ἦταν ἄσχημο μὲ τὰ μαθήματα τοῦ Στέφανου. Ὁ Νάϊτ, καθὼς ξύπνησε καὶ πάλι ἡ ζήλεια του, ἀναθυμήθηκε τὰ λόγια ποὺ ξέφυγαν ἀπὸ τὰ χείλη τῆς Ἐλφρίδας στὶς ὄχθες τοῦ ρυακιοῦ, τὰ σχετικὰ μὲ κάποια σκουλαρίκια: «Προσοχή! Ἔχασα κι' ἄλλη φορὰ ἕνα σκουλαρίκι, σὲ παρόμοια περίσταση.»

Τὸ πρόσωπο τοῦ Νάϊτ κοκκίνισε, τόσο ἀπὸ πληγωμένη περηφάνεια, ὅσο κι' ἀπὸ λύπη. Καὶ συλλογίστηκε τὴ φράση τούτη, ποὺ τὴν ἔλεγε συχνά:

«Πάντα ἐπόθησα νὰ εἶμαι ὁ πρῶτος κατακτητὴς τῆς καρδιᾶς ἐκείνης ποὺ θ' ἀγαποῦσα. Παρθενικὰ χείλη, ἢ τίποτα.»

Πόσο ἀφελὴς θὰ φαινότανε στὴ νέα! Πόσο θὰ εἶχε γελάσει μαζί του ἡ Ἐλφρίδα! Ἔτριξε τὰ δόντια του καθὼς θυμήθηκε τὴν ἐξομολόγηση ποὺ ὑποχρεώθηκε νὰ κάμη στὴν κόρη μέσα στὸ βαπόρι. Τί βλακεία νὰ συλλογιέται πὼς μονάχα ἡ θελκτικὴ τάχα ἄγνοια τῆς νέας κράτησε ἀκέραιη τὴ φιλοτιμία του κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁμολογίας ἐκείνης.

Ὁ ἄντρας αὐτός, ποὺ τὴ φαντασία του τὴν ἔτρεφαν σιωπηλὰ οἱ σπουδὲς κ' ἡ παρατήρηση, αὐτὸς ὁ ἄντρας, ποὺ οἱ συγκινήσεις του ἀνεπτύσσοντο ἀργὰ καὶ σιγαλά, ὅπως τὰ φυτὰ μέσα σὲ ὑπόγειο, ἔβλεπε πὼς εἶχε χάσει ὁλότελα τὸ παιχνίδι. Ἡ ἀπόλυτη ἀγνότητα τῆς Ἐλφρίδας ἦταν τὸ κυριώτερο θέλγητρό της στὰ μάτια τοῦ νέου, καὶ τώρα...

Πρὸς εὐτυχίαν τῆς Ἐλφρίδας, ὁ δεύτερος ἐρωμένος της, ἀντὶ νὰ εἶναι ἄνθρωπος τῆς δουλειᾶς, ἐλάχιστα διατεθειμένος ν' ἀναλύη τὰ ἐσώτερα συναισθήματά του, εἶχε χαρακτῆρα εὐαίσθητο καὶ λεπτό. Ἀλλά, πρὸς δυστυχίαν της, ὁ Νάϊτ, μόλις ξύπνησαν μέσα του οἱ ὑποψίες, φυσικὸ ἦταν νὰ στρέψη ἐναντίον της ὅλη τὴ δύναμη τῆς παρατηρητικότητος καὶ τῆς λογικῆς του. Ἡ ἄμοιρη ἡ καρδοῦλα τῆς Ἐλφρίδας, ποὺ ἐπάλλετο γεμάτη ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγαπημένου της, ἔμελλε νὰ γίνη λεία τοῦ ψυχροῦ ἐκείνου πνεύματος. Ἡ ὑποταχτικὴ ἀφοσίωσή της στὸ Νάϊτ, θ' ἀπέβαινε τώρα ἡ πιὸ χειρότερη ἐχθρὰ τῆς νέας.

Καθὼς ἦταν ἐξηρτημένη ὁλότελα ἀπ' αὐτόν, παρεδίδετο μοιραῖα τώρα στὸ ἔλεός του: καὶ οἱ ἄντρες κάνουν πάντα κατάχρηση τῆς ὑπεροχῆς των.

Στὴν περίσταση αὐτὴ θὰ ὠφελοῦσαν τὴν Ἐλφρίδα χαριτωμένες ἐπαναστάσεις. Ἀλλὰ τὸν ἐλάτρευε, κ' εἶχε χαρά της νὰ εἶναι ὑπηρέτριά του καὶ σκλάβα του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)
"ΑΝΔΡΟΣ,,
6 Δεκεμβρίου 3 μ. μ.
Σάββατον
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,
20 Δεκεμβρίου 3 μ. μ.
Σάββατον
"ΑΝΔΡΟΣ,,
27 Δεκεμβρίου 3 μ. μ.
Σάββατον
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλ. 2-27. Ἐκδίδονται καὶ σιδηροδρομικὰ εἰσιτήρια Μασσαλίας-Παρισίων.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1, τηλ.: 57-29, καὶ εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα Ταξειδίων.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 29)11)30

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην μέσῳ Βελιγραδίου διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας Σεμπλὸν μέχρι 12ης ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τῆς ἁμ)ξίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ., ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς, ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

«Κ. Τόγιας» 8 π. μ. Κέαν, Κύθνον, Γαύριον, Μπατσί, Πάνορμον.

«Κεραυνός» 11 π. μ. Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Ναύπλιον.

«Σεμίραμις» 8 π. μ. Κων)πολιν.

«Ἀδριατικός» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγ. 40, Βρινδήσιον.

«Ἀλμπέρτα» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Ἄφοβος» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Ἕλενα Μ.» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην, Μήθυμνα, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν.

«Κάρυστος» 2 μ.μ. Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον Ἡράκλειον καὶ προσεγγίσεις.

«Ὑπεροχή» 2 μ. μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.

«Παναγία» 2 μ.μ. Κάρυστον, Κύμην, Σκῦρον, Σκίαθον, Σκόπελον, Γλῶσσαν, Ἀλόνησον.

«Πέτρος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Λακωνία» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἀγ. Πελαγίαν, Γύθειον, Καψάλιον.

«Δελφίν» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Γύθειον κλπ. Καλάμας.

«Φωκίς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Μέριχα, Λουτρά, Σέριφον, Κίμωλον, Μῆλον.

«Ν. Τόγιας» 2 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν, Θήραν.

«Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μὲ τὸ πετρελαιοκίνητον
„ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ"
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
εἰς 36 ὥρας
Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου 6 μ. μ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1. Τηλέφωνον 57-29 καὶ εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα Ταξειδίων.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφ. 2-27.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΦΙΛΙΠΣ ΡΑΔΙΟ

ΦΙΛΙΠΣ
ΡΑΔΙΟ

Ἡ Ἑταιρεία ΦΙΛΙΠΣ ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέση εἰς τὴν διάδοσιν καὶ τὴν ἐκλαΐκευσιν τοῦ ραδιοφώνου ἐν Ἑλλάδι, καθώρισε μεγάλας ἐκπτώσεις καὶ προσφέρει ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου τὰ ἀπαράμιλλα εἰς ἀπόδοσιν καὶ ἐμφάνισιν

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ - ΦΙΛΙΠΣ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΠΙΣΤΕΥΤΩΣ ΧΑΜΗΛΑΣ

Εὐκολίαι πληρωμῆς
διὰ μηνιαίων δόσεων ὑπὸ ὅρους εὐνοϊκωτάτους.

ΤΩΡΑ ΠΛΕΟΝ ΟΛΟΙ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ
ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ-ΦΙΛΙΠΣ

Εἶνε τὸ καλύτερον δῶρον γιὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιάν.
Ἐκλεκτὴ μουσικὴ στὸ σπῆτι σας μὲ ἕνα

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ - ΦΙΛΙΠΣ

"ΓΚΡΕΚΑ,,

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εὑρέθημεν ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας δίδει εἰς τῶν ... διὰ τὴν κενὴν ἕδραν τῆς χαρακτικῆς τῆς ἀνωτάτης σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν, εἶνε τελείως ἀνακριβεῖς.

Ἡ ἀνωτάτη σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐδημοσίευσε διὰ τριῶν ἐφημερίδων τὰ τῆς διαδικασίας τῆς πληρώσεως τῆς εἰρημένης ἕδρας, ὁ δὲ διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωΐας» παραπονούμενος ὑπέβαλε ταύτην ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. αἴτησιν καὶ ὄχι ὅπως ἰσχυρίζεται αἴτησιν διαμαρτυρίας. Ἀνακριβὴς ἐπίσης εἶνε ἡ πληροφορία ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν εἶχε προβῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου καθηγητοῦ ἐν ὅσῳ σήμερον ἀκόμη ἡ ἕδρα μένει κενή. Καὶ δὲν μένει νὰ πληρωθῆ εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων τύπων.

Ἐὰν συνέβη εἴς τινα τῶν συνεδριάσεων οἱ κ. κ. καθηγηταὶ νὰ διατυπώσουν τὴν προσωπικήν των γνώμην διὰ τὴν ἐργασίαν ἄλλων καλλιτεχνῶν, κανεὶς δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀφαιρέση τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τὴν ἕδραν τῆς χαρακτικῆς τῆς ἡμετέρας σχολῆς θὰ ἐκλεγῆ συμφώνως τῷ νόμῳ καὶ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν καθηγητῶν ἐν εἰδικῇ συνεδριάσει, ἥτις θὰ λάβη χώραν προσεχῶς, ὁ ἄριστος τῶν ὑποψηφίων.

(Ἐκ τῶν γραφείων τῆς Σχολῆς)

ΟΙ ΕΚΠΡΟΘΕΣΜΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Μία μικρὰ κατηγορία Θυμάτων Πολέμου, ἰδίως χῆραι καὶ ὀρφανά, ἀγνοοῦσαι νόμους καὶ προθεσμίας, εὑρισκόμεναι κατὰ τὸ πλεῖστον μακρὰν τῆς πρωτευούσης, δὲν ὑπέβαλον ἐγκαίρως τὰς αἰτήσεις των ἵνα τύχουν τῆς νομίμου συντάξεως διὰ τοὺς προσφιλεῖς των ποὺ ἀπώλεσαν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Χάριν τούτων ἡ Βουλὴ ἐψήφισε κατὰ Μάϊον ἐ. ἔ. νόμον δυνάμει τοῦ ὁποίου παρετάθη ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων, πλεῖσται τῶν ὁποίων ἐξεδικάσθησαν καὶ ἐπληρώθησαν. Ἀτυχῶς ὅμως πρὸ δεκαημέρου ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατήργησε δι' ἑνὸς ἐγγράφου του τὸν νόμον περὶ συντάξεων καὶ διέταξε νὰ μὴν πληρωθῆ οὐδεμία σύνταξις εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ δυνάμει τοῦ νέου νόμου, εἴτε ἐξεδόθησαν αἱ ἐπιδικάζουσαι τὴν σύνταξιν ἀποφάσεις εἴτε μή, καὶ ἠκύρωσε τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας συνεμορφώθη κατὰ γράμμα πρὸς τὴν ὡς ἄνω παράνομον διαταγήν, ὡσὰν νὰ ἦτο ὑφιστάμενος τοῦ κ. Μαρῆ.

Ἡ δικαιολογία τῆς ἀντισυνταγματικῆς ταύτης διαταγῆς εἰς βάρος τῶν θυμάτων πολέμου καὶ δὴ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην εἰρωνείαν πρὸς τοὺς θυσιασθέντας ὑπὲρ πατρίδος καὶ πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Ἔγκειται δὲ εἰς τοῦτο ἡ δικαιολογία τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν: ὅτι θὰ εἰσαγάγη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀκυρώσεως τοῦ νόμου περὶ συντάξεων θυμάτων πολέμου καὶ περὶ ἀναδρομικῆς διαγραφῆς τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων συντάξεως χηρῶν καὶ ὀρφανῶν. Οὕτω ὁ κ. ὑπουργὸς προδικάζει τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, καὶ καταπατῶν τὸν νόμον καὶ τὸ σύνταγμα, ἀφαιρεῖ τὸν ξηρὸν ἄρτον ἀπὸ τὰ στόματα χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ποὺ ἔχασαν τοὺς προστάτας των. Λόγοι ἠθικῆς καὶ ἀξιοπρεπείας τοῦ Κράτους, ποὺ τιμᾶ τοὺς ὑπὲρ πατρίδος πεσόντας διὰ πολυτελῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ἐπιβάλλουν ν' ἀναθεωρήση τὴν ὡς ἄνω ἄδικον καὶ παράνομον διαταγήν.

Μὲ ἀγάπη
Δ. Δ. ΣΟΥΛΙΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

18—11—30

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΛΟΓΙΣΤΩΝ

Προκειμένου αὔριον Κυριακὴν 30 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. νὰ συζητηθῶσι σπουδαῖα ζητήματα, παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς λογιστὰς ὅπως προσέλθουν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν αἴθουσαν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ὁδὸς Εὐριπίδου 12 καὶ ὥραν 10 π.μ.

Δι' ἐπιτροπήν:
Κωνστ. Σανδοῦκας, Κλ. Ζερβός, Νικ. Λαγκαδᾶς

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ

Τὸ Ταμεῖον Ἀνταλλαξίμων Κοινοτικῶν Περιουσιῶν προκηρύσσει πρόχειρον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν πολυτίμου σμαράγδου ἐκ τῶν κειμηλίων τῆς Μ. Ἀσίας. Ὁ ἐκποιηθησόμενος σμάραγδος εἶνε καρατίων 15.80, ἔχει σχῆμα ἐλλειψοειδές, χρῶμα ἀνοικτὸν μὲ στίγματα.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 18ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ταμείου (Ἀκαδημίας 41).

Πρώτη προσφορὰ δρχ. 80.000.

Δικαίωμα συμμετοχῆς προκαταβλητέον δρχ. 10.000.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀ.α.
Ι. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΠΙΒΗΤΟΡΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Διακηρύττει ὅτι τὴν 10 Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια μιᾶς δικυλίνδρου ἐμβολοφόρου ἀντλίας. Οἱ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ἄνω Σταθμοῦ (Βοτανικὸς Κῆπος).

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΑΡΔΗΣ—ΒΙΒΛΙΑ

Κανεὶς δὲν τὸν φθάνει εἰς τὴν καλαισθησίαν τῆς βιβλιοθετικῆς. Κάμετε μίαν δοκιμὴν καὶ θὰ πεισθῆτε. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 11 (Ἔναντι τῆς ὁδοῦ Φειδίου).

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ ΚΑΜΠΟΤ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Κρατικῶν Προμηθειῶν ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς ἐν σχέσει πρὸς τὰ γραφέντα χθὲς περὶ σκανδάλου εἰς προμηθείας:

«Διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1930 συμβάσεως μετὰ τοῦ προμηθευτοῦ Γ. Τσίτση καὶ Σία, ἀνετέθη εἰς τοῦτον ἡ προμήθεια 50.000 κάμποτ (πανὶ) ἀντὶ δραχμῶν 37.80 κατὰ μέτρον.

»Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς παραλαβῆς, κατὰ τὴν προσκόμισιν τῶν 42.247 μέτρων ἐκ τῆς ὅλης ποσότητος, ἀπέρριψε ταῦτα, καθ' ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4010, ἡ ἀρχικὴ ἐπὶ τῆς παραλαβῆς ἐπιτροπὴ εἶνε ὑποχρεωμένη, ἔστω καὶ ἐπὶ ἐλαχίστης διαφορᾶς ποιότητος, νὰ ἀπορρίψη τὴν παραλαμβανομένην ποσότητα, ἵνα παραπεμφθῆ αὕτη εἰς διαιτησίαν. Δυνάμει ὅθεν τοῦ νόμου 4010 συνεστήθη διαιτητικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν κ.κ. Κυριακοπούλου, διευθυντοῦ τοῦ Χημείου, τοῦ ἀρχιάτρου Ζορμπᾶ Δ. καὶ τοῦ κ. Α. Νικολάκη, ἐμπόρου, ἥτις διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1930 πρακτικοῦ αὐτῆς ἀπεφήνατο, ὅτι τὸ ὕφασμα τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς κατάλληλον δι' ὃν προορίζεται σκοπὸν ἐπὶ ἐκπτώσει τιμῆς 15 τοῖς ἑκατόν.

»Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ. Κ. Π. διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 497 ἀποφάσεώς της ἀπὸ 28 Ἰουνίου, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 4010, ὡς εἶχεν δικαίωμα, ἐνέκρινε τὴν παραλαβὴν ἐπὶ ἐκπτώσει τιμῆς 15 %, ἤτοι πρὸς δραχ. 32.10.

»Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὡς καὶ ὁ σχετικὸς φάκελλος, ἐτέθη ὑπ' ὄψει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις καὶ ἐνέκρινε τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Διὰ τὴν μὴ προσκομισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ χορηγητοῦ ἐμπροθέσμως ὑπόλοιπον ποσότητα τῶν 7.522 μέτρων, ἐκηρύχθη οὗτος ἔκπτωτος, καταπεσούσης τῆς ἀναλόγου ἐγγυήσεώς του ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, γενομένου ἐπαναληπτικοῦ διαγωνισμοῦ εἰς βάρος του καὶ ἐπιτευχθείσης τιμῆς δρχ. 32.10.

»Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ. Κ. Π. ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ λοχαγοῦ Πιτσινίγκου Γ. συνεδριάσασα, ἀπεφάνθη ὅτι οὐδεὶς λόγος συντρέχει νὰ ἐπανέλθη ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, καθ' ὅσον κατὰ τὴν ἀρχικὴν συνεδρίασιν, κατόπιν διεξοδικῆς ἀναλύσεως τῆς διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐν γνώσει τελοῦσα τῶν ἐν τῷ σχετικῷ φακέλλῳ περιεχομένων βασικῶν στοιχείων, ἔλαβε τὴν ἀπόφασίν της καὶ συνεπῶς ἐνέμεινεν εἰς τὴν ἀρχικῶς ἐκδοθεῖσαν τοιαύτην, θεωροῦσα ταύτην τύποις καὶ οὐσίᾳ ὀρθήν, δικαίαν καὶ συμφέρουσαν εἰς τὸ Δημόσιον.

»Συνεπῶς, τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ χθεσινῷ Τύπῳ θεωρεῖ ἀνάξια διαψεύσεως.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὸν λοχαγὸν Πιτσινίγκον, οὗτος, σημειωτέον, ἀπὸ τῆς 28 Μαΐου, ἤτοι πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀναφορᾶς του, εἶχεν ἀνακληθῆ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν, μετατεθεὶς εἰς Λάρισαν, δυνάμει διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν».

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν).

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁμιλῶν σχετικῶς, ἐξέφρασε τὴν κατάπληξίν του διὰ τὰ ἀνεξετάστως γραφέντα, ἐτόνισε δὲ ὅτι μόνη δικαιολογία δύναται νὰ χωρήση, ὅτι ὁ Τύπος ἔπεσε θῦμα ὀλίγων ἐνδιαφερομένων, ἐπιδιωκόντων προφανῶς νὰ διαλυθῆ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Κρατικῶν Προμηθειῶν, περὶ τῆς ὁποίας αὐτὸς ἔχει ἀκλόνητον τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐξυπηρετεῖ ἀπολύτως τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκποίησις Ὑφαντηρίου

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρόσφυγες βιομήχανοι ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων δέχεται ἐγγράφους προσφορὰς διὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐν Ν. Κοκκινιᾷ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐπαμ. Χαριλάου—Λαοδικείας (τετρ. 156) ὑφαντηρίου της.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι σχετικὰς πληροφορίας προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε.Α.Π. (Δ)σιν Ἀστικῆς—Τμῆμα Τεχνικὸν—Γρ. ΙΙ) καθ' ἑκάστην 12—1.

Διὰ τὴν Ε.Α.Π.
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ε. ΔΟΜΕΣΤΙΧΟΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νέος εὔμορφος, ἡλικίας 25—30 ἐτῶν, ὅπως προσπαθήση καὶ ἀποσπάση τὴν «ΜΑΙΤΡΕΣΣΑ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ ΤΗΣ» καὶ ἀμειφθήσεται γενναίως. Πληροφορίαι: Διεύθυνσιν Κινηματογράφου «ΠΑΝΘΕΟΝ» Ἀθῆναι.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀπόψε ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς ὑποψηφιοτήτων διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Αἱ ὑποβληθεῖσαι ὑποψηφιότητες δημάρχων ἀνέρχονται εἰς ἕνδεκα τῶν ἑξῆς: Πατρικίου, Κοτζαμάνη, Βαμβακᾶ, Ἀγγελάκη, Χατζηγεωργίου, Δούκα, Μαυροπούλου, Ζερβέα, Βαλαούρη, Ἀγγελοπούλου καὶ Μαυροκορδάτου, ὅστις ὅμως δὲν ἀπεδέχθη τὴν ὑποψηφιότητα. Ἐκ τῶν ὑποψηφίων οἱ δύο εἶνε ἀντιβενιζελικοί, ἐξ δημοκρατικοὶ καὶ δύο κομμουνισταί.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΜΠΟΡΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Ηὐτοκτόνησε σήμερον ὁ ἔμπορος Βασίλ. Κάλφας, γαμβρὸς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Μισυρλόγλου, διὰ λόγους οἰκονομικούς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Ἡ κατάστασις τοῦ ἀποπειραθέντος νὰ αὐτοκτονήση κατὰ τὴν χθεσινὴν συναυλίαν τοῦ κ. Κορτὸ βαρυτόνου Σπανοῦ, παραμένει ἡ αὐτή. Οἱ ἰατροὶ ἐλπίζουν ὅτι θὰ διαφύγη τὸν θάνατον.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ - ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ ΣΙΑ, ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν:

25.000 Μ2 τεχνητῶν σανίδων ἐπενδύσεως, εἴδους Σέλοτεξ, εἰς φύλλα διαστάσεων 1.22×3.05 μ. καὶ πάχους 11 χ)μ.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10.30' π.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου ἀριθ. 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π.μ. μέχρι μεσημβρίας ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δραχ. 200 ὅπερ θέλει ἐπιστραφῆ εἰς πάντα μειοδότην, ὅστις θὰ ὑποβάλη προσφοράν, συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγραφὰς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία Προμηθείας ἠλεκτρικῶν εἰδῶν

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν προμήθειαν διαφόρων ἠλεκτρικῶν εἰδῶν συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ τμήματι προμηθειῶν, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀρ. 5.

Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 15 Ἰανουαρίου 1931.

Οὐδεμία προσφορὰ ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὅροις καθοριζομένης ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ. Ε. Κ.)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία Προμηθείας γραφικῆς ὕλης καὶ εἰδῶν γραφείου

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν προμήθειαν διαφόρων εἰδῶν Γραφείου καὶ γραφικῆς ὕλης, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀρ. 5.

Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1931.

Οὐδεμία προσφορὰ γενήσεται δεκτὴ ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὅροις καθοριζομένης ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ. Ε. Κ.)

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΜΑΡΗ, ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΛΗΞΕ ΜΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Τὴν 4.30' μ. μ. ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων καὶ συνεχίζεται ἡ συζήτησις διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἄρτου.

Ὁ κ. ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ λέγει ὅτι ἀπὸ τὰς ἀγορεύσεις τῶν δύο πρώην ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ νῦν συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν εἶχε ποτὲ σοβαρὰν πολιτικὴν ἄρτου. Προτείνει νὰ κρατικοποιηθῆ ἡ βιομηχανία τῶν ἀλεύρων.

Ἐπικαλούμενος ἔπειτα τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Παπαναστασίου ἀντικρούει ὡρισμένα σημεῖα αὐτῆς σχετικὰ μὲ τὴν προστασίαν τῆς γεωργίας κλπ.

Κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ. Ὁ κ. Παπαναστασίου δὲν τὰ εἶπε αὐτὰ ποὺ λέτε, διότι δὲν λέγει ἀνοησίες.

(Εἷς βουλευτὴς τῆς Δημ. Ἑνώσεως). Σᾶς ἐδιώξαμε ἀπὸ τὸ κόμμα.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Αὐτὰ εἶνε οἰκογενειακά, δὲν ἐνδιαφέρουν τὴν Βουλήν.

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Ἡ ἐπερώτησις κ. πρόεδρε μετετοπίσθη.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Τώρα; Αὐτὸ ἔγινε πρὸ πολλοῦ.

Ὁ κ. ΑΝΘΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ συνεχίζων λέγει πάλιν ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν σίτων τοὺς ὁποίους καταναλίσκομεν εἶνε 136 καὶ ὄχι 124 καὶ 125 ὡς ὑπολογίζεται ἐκ τῆς διαφορᾶς δὲ αὐτῆς εἰσεπράχθησαν πολλὰ ἑκατομμύρια εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Η ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ (Πρ.). Ἀνέμενον κύριοι βουλευταὶ τὴν ἄφιξιν τῶν κ.κ. ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ἵνα ἐκπληρώσω τὸ λυπηρότατον καθῆκον, νὰ ἀναγγείλω δηλαδὴ εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ μεγάλης θλίψεως τὸν θάνατον τοῦ πρώην Πατριάρχου Κωνσταντίνου. Εἶμαι βέβαιος ὅτι διερμηνεύω τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ αἴσθημα ὅλων ὑμῶν κύριοι βουλευταί, βεβαιῶν ὅτι ἡ Βουλὴ συμμερίζεται βαθύτατα τὸ βαρὺ πένθος μὲ τὸ ὁποῖον δοκιμάζεται ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐκ τῆς ἀπωλείας μιᾶς τόσον ἐξόχως διαπρεποῦς κορυφῆς αὐτῆς. Παρακαλῶ δὲ τὴν Βουλὴν νὰ συναινέση εἰς ἔνδειξιν εὐλαβείας πρὸς τὴν σεπτὴν μνήμην τοῦ πρώην Πατριάρχου νὰ διακόψωμεν τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ πέντε λεπτά.

Οἱ βουλευταὶ κατὰ τὴν μικρὰν ταύτην ὁμιλίαν τοῦ κ. Σοφούλη ἵσταντο ὄρθιοι.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ

Γίνεται μετὰ ταῦτα πεντάλεπτος διακοπή, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ λαμβάνων τὸν λόγον ἀναφέρεται εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὰς ἀγορεύσεις μὲ τόνον εὔθυμον. Λέγει δηλαδὴ ὅτι συνεφώνησαν καὶ ὁ κ. Καφαντάρης καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης ὅτι ἀπὸ τὸ λογιστικὸν λάθος δὲν ἐκέρδισε κανεὶς τίποτε, κάμνουν ὅμως τὸν ἔλεγχον λόγον τοῦ θορύβου ὁ ὁποῖος ἔγινε. Τὸν κ. Ζαβιτσιᾶνον τὸν ἀποκαλεῖ ἁπλῶς «βουλευτὴν ἐκ Κερκύρας», δὲν θέλει δὲ νὰ τὸν ὀνομάση ἀρχηγὸν κόμματος, διότι δὲν θέλει ν' ἀνεχθῆ τὸ κρατοῦν σύστημα βιομηχανοποιήσεως εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ὑπὸ τοὺς γέλωτας τῆς Βουλῆς ἔπειτα ὁ ρήτωρ προκαλεῖ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων νὰ θέσουν ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ οἱ πέντε μὲν αὐτοὶ μίαν κάλπην, αὐτὸς δὲ ἄλλην καὶ βέβαιοί ὅτι ἂν αὐτὸς δὲν συγκεντρώση διπλασίας ψήφους ἀπ' ὅσους θὰ πάρουν ὅλοι οἱ ἀρχηγοί, θὰ παραιτηθῆ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος!! Λέγει ἔπειτα ὅτι ὁ κ. Ζαβιτσιᾶνος, ὁ ὁποῖος ὅταν δὲν ἀγορεύη εἶναι χαριτωμένος, διότι ὅταν ἀγορεύη παρασύρεται μετὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ λόγου του ἀπὸ τὸν τόνον τῆς φωνῆς του, κατηγόρησε τὴν Κυβέρνησιν διότι ἐφήρμοσεν ἕνα νόμον, τὸν ὁποῖον ἔκαμεν αὐτός. Λέγει ὅτι μὲ τὴν συζητουμένην ἐπερώτησιν ἐπεχειρήθη νὰ δημιουργηθῆ ἐντύπωσις, ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Καφαντάρη, λέγει: Συνιστῶ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ προσέχη ὅταν ὁ γόης αὐτὸς εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ βήματος. Μὲ χειρονομίας ποὺ δηλώνουν ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει κανὲν προσωπικὸν ἐνδιαφέρον· μὲ μεταλλικὴν φωνὴν ποὺ σαγηνεύει, ἠμπορεῖ νὰ σᾶς παρασύρη εἰς παρεκτροπὰς τῆς κρίσεως ὑμῶν. Εἶναι ὁ νεώτερος Γοργίας. Τονίζει ὅτι ἐνῷ ὁ κ. Καφαντάρης εἶπεν ὅτι ὁ δασμὸς ἐπεβλήθη διὰ ταμειακοὺς σκοπούς, δὲν ἐσύστησεν ὅμως καὶ τὴν κατάργησίν του. Λέγει ἔπειτα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκτελεῖ τόσα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν γεωργίαν καὶ κρίνει συνεπῶς ὅτι ὁ δασμὸς εἶναι ἐπιβεβλημένος· καὶ καταλήγων συνιστᾷ εἰς τοὺς φιλελευθέρους βουλευτὰς νὰ διαφωτίσουν τὸν λαόν, διότι τὸ κόμμα συκοφαντεῖται καὶ ὑπάρχει φόβος νὰ μεταβληθῆ εἰς ἐρείπια ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1920.

Ὁ κ. ΤΣΙΓΔΕΜΟΓΛΟΥ λέγει ὅτι ἀποτελεῖ ἐπιβάρυνσιν διὰ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ ὅτι δὲν κατέθεσε τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως ὅταν τῷ ἐζητήθη. Κακίζει ἔπειτα τὸν ἴδιον ὑπουργόν, διότι δὲν ἔπεισε τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐξ 7.50 δρχ. τιμὴ τοῦ ἄρτου ἀντιπροσωπεύει τὴν πραγματικὴν ἀξίαν του καὶ δὲν ἐνεφιλοχώρησαν εἰς αὐτὴν νέαι καταχρήσεις.

Ὁ κ. ΗΣΑΪΑΣ λέγει ὅτι ἀπὸ ἕνα σημείωμα τὸ ὁποῖον ἔχει, συνάγεται ὅτι ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου τὰ 50 % ἀναλογοῦν εἰς τὸ κόστος τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τὰ 50 % εἰς τὰ ἔξοδα. Διατί, ἐρωτᾷ, νὰ μὴν καταβληθῆ μέριμνα μειώσεως τῶν ἐξόδων καὶ νὰ καταγινώμεθα μὲ τὸν δασμόν, ὁ ὁποῖος, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, πάλιν εἰς τοὺς πληρώνοντας εἰσρέει;

Καταλήγων λέγει ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ συστηθῆ μεγάλη ἑταιρία μὲ ὅλους τοὺς ἐσωτερικοὺς μύλους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν παραγωγικότητα 400 χιλιάδων ὀκάδων ἡμερησίως. Θὰ ἠδύνατο ἐπίσης μέρος τῶν χρημάτων τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς νὰ δαπανηθῆ διὰ τὰ Σιλό, τὰ δὲ ἄλλα νὰ δαπανηθοῦν διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ ὀργάνωσιν ἑνὸς μεγάλου παραλιακοῦ μύλου ἡμερησίας παραγωγικότητος 600 χιλιάδων ὀκάδων καὶ οὕτω νὰ ἐπέλθη τοιαύτη οἰκονομία εἰς τὰ ἔξοδα μέχρι σημείου ἐπιτρέποντος τὴν κατάργησιν καὶ αὐτοῦ τοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων.

Ὁ κ. ΣΙΜΟΣ ἀντικρούων τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνθρακοπούλου, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀπόδοσιν τῶν σιτηρῶν, λέγει ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη αὐτὸς ὁ θόρυβος, ἀλλὰ νὰ συστηθῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἁπλῶς νὰ παρακολουθῆ τὸ ζήτημα.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ

Ὁ κ. Γ. ΜΑΡΗΣ (Ὑπ. Οἰκ.) ἀρχίζων τὴν ἀγόρευσίν του λέγει ὅτι συνεκολλήθη εἰς τὸ λογιστικὸν λάθος τῆς ἀγορανομίας ἡ δασμολογικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἡ ἀντιπολίτευσις διέγνωσεν ὅτι ὁ ἐγερθεὶς περὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου θόρυβος εἶναι κενὸς περιεχομένου. Ἀπαντῶν εἰς τὴν μομφὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρέβη τὴν πρὸς τὸν λαὸν ὑπόσχεσίν της περὶ αὐξήσεως ἢ ἐπιβολῆς νέας φορολογίας, λέγει ὅτι ἡ ἔννοια τῆς ὑποσχέσεως τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὅτι δὲν θ' αὐξήση τὸ ἤδη ἐπὶ τοῦ λαοῦ φορολογικὸν βάρος. Δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, αὐξήσασα τὸν ἐπὶ τοῦ σίτου δασμόν, δὲν ἐμείωσε παραλλήλως τὴν τιμὴν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, διότι τοῦτο θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ χαθοῦν 170 ἑκατομμύρια χωρὶς πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰ φασόλια ἔπρεπε νὰ ὑποτιμηθοῦν κατὰ 13 λεπτὰ καὶ ἄλλα τινὰ εἴδη ἀναλόγως. Ἐπεβάλλαμεν λοιπὸν 220 ἑκατομμύρια καὶ ἀφῃρέσαμεν 370 ἀπὸ τὴν φορολογίαν ἐλαττώσαντες τὸν φόρον οἰκοδομῶν, τὸν συνθετικόν, κινητῶν ἀξιῶν, φόρον ἐλαίου, σταφίδος καὶ γεωργικῆς παραγωγῆς. Προκαλεῖ ἔπειτα τοὺς ἀρχηγοὺς νὰ φέρουν κάποτε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς τοῦ ἄρτου, λέγει ὅτι ὅταν ἀνέλαβε αὐτὴ τὴν ἐξουσίαν εὗρε τὸ ψωμὶ πρὸς δρχ. 10.20 κατ' ὀκᾶν, ἐμελέτησε δὲ σύστημα ὑποτιμήσεως διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἀρτοποιητικῶν ἐξόδων, ηὔξησεν ὅμως παραλλήλως τὴν τιμὴν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ νὰ μὴ στερηθῆ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ποσοῦ διὰ τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἐκπτώσεις. Δικαιολογῶν τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, λέγει ὅτι ἐπεβλήθη αὕτη διότι ὑπετιμήθησαν σημαντικῶς τὰ σιτηρὰ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ δὲ διαφορὰ αὐτῶν καὶ τῶν ἐγχωρίων ἀπέβαινεν ἐξαιρετικῶς ὑπερβολική. Ἀντικρούει τὸν κ. Καφαντάρην, ὁ ὁποῖος ἠρώτησε διατί φοβεῖται ἡ Κυβέρνησις τὴν συγκέντρωσιν ἂν δὲν ἐπιβάλη δασμόν, καὶ λέγει ὅτι μὲ ἕνα σύστημα ὡς αὐτὸ ὄχι μόνον κέρδος ἀλλὰ καὶ ζημία θὰ προέλθη. Ἐξαίρει, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ζαβιτσιᾶνον, τὸ ἐφαρμοζόμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σύστημα τῆς προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς, διότι ἔχομεν, λέγει, χωρικοὺς μὴ δυναμένους ν' ἀντιμετωπίσουν τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας καὶ προσθέτει ὅτι ὅλαι αἱ ἀγροτικαὶ ὀργανώσεις ἐζήτησαν τὴν ἐπιβολὴν τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ.

Ἀντικρούει τὴν κατηγορίαν ὅτι ὁ δασμὸς ἐπεβλήθη διὰ ταμειακοὺς σκοποὺς καὶ λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις διακριθεῖσα πάντοτε ἐπὶ εἰλικρινείᾳ, θὰ ἔλεγε καὶ τοῦτο ἂν συνέβαινε πράγματι.

Μᾶς λέγουν, συνεχίζει: ἔχετε 5 ἑκατομμύρια περίσσευμα. Ἀφοῦ δὲν ἔχετε ἀνάγκην τοῦ δασμοῦ, τότε καταργήσατέ τον. Οἱ προϋπολογισμοὶ ὅμως δὲν ἐκτελοῦνται ὡς ἐμφανίζονται. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοὺς τέσσαρας προηγηθέντας προϋπολογισμοὺς ἕνας ἔκλεισε μὲ περίσσευμα 600 ἑκατομμυρίων καὶ ἦτο ἐκεῖνος ποὺ εἶχε καταρτισθῆ μὲ ἔλλειμμα 40 ἑκατομμυρίων.

Καταλήγων ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λέγει ὅτι ἀφορμὴ τῆς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιθέσεως εἶναι ὅτι διαβλέπουν ὅλοι ὅτι διανύει ἤδη τὸ τρίτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ δὲν δεικνύει σημεῖα κοπώσεως, ἀντιθέτως δὲ καταρθώνει ἐπιτυχίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, δι' ὃ καὶ περιβάλλεται μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΝΙΚΗ

Ὁ κ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ λέγει ὅτι τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε κατὰ τὴν συζήτησιν, τῆς ἀπαγορεύσεως δηλαδὴ νὰ γίνωνται διακοπαὶ εἰς τὸν ρήτορα, τὸν φέρει πάλιν ἐπὶ τὸ βῆμα, διότι ἐδόθη εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἡ εὐχέρεια νὰ βρέψουν τὸν κότινον εὐκόλου νίκης.

Τονίζει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν θὰ εἶχε τὴν εὐκολίαν νὰ εἴπη ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὁ ὁποῖος θ' ἀποτολμήση νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ἐζημιώθη ὁ λαὸς ἀπὸ τὸν τρόπον καθ' ὃν διεχειρίσθη ἡ Κυβέρνησις τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου. Λέγει ἔπειτα ὅτι λησμονεῖ ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι χωρὶς τὴν λαϊκὴν ἐξέγερσιν τὸ ψωμὶ θὰ ἐτιμᾶτο ἀκόμη πρὸς δρ. 8 καὶ 8.20 καὶ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ὑποτίμησις ἐπῆλθεν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ θορύβου τοῦ Τύπου. Καταλήγων τονίζει: Ἂν ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἐλησμόνει ὅτι εἶχε τὴν ἐποπτείαν καὶ ἔφερε πλήρη τὴν πολιτικὴν εὐθύνην μιᾶς ὑπηρεσίας, ἔργον τῆς ὁποίας εἶναι νὰ καθορίζη αὐτὴ τὸ κέρδος τῶν ἐμπόρων καὶ ὄχι νὰ πληροφορῆται ἀπὸ αὐτούς, δὲν θὰ παρεγνώριζεν οὔτε αὐτός, οὔτε ἡ Κυβέρνησις τὴν εὐθύνην ἡ ὁποία τοὺς βαρύνει καὶ θὰ παρέπεμπε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

Ὁ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ λέγει ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν ἀγόρευσίν του δὲν ἐκλόνισεν οὐδὲ πόρρωθεν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Θὰ ἠμποροῦσε, τονίζει, ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην καὶ ἡ συγκέντρωσις συνετελέσθη, νὰ μειώση τὸν δασμόν, ἔστω καὶ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας. Λέγει συνεχίζων ὅτι ἡ σημερινὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἔρχεται εἰς ἀντίφασιν μὲ τὴν πολιτικήν της τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1929, ὅσοι δὲ δὲν εἶναι σιτοπαραγωγοὶ καλοῦνται νὰ ὑποστοῦν τὰς αὐτὰς ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν μετὰ τὴν ληστρικὴν ζημίαν ποὺ εἶχαν πάθει ὅταν πάλιν εἶχεν αὐξηθῆ ὁ δασμός. Ἐπεβάρυνε τὸν καταναλωτὴν ὁ νόμος περὶ χαρτοσήμου καὶ ἡ μετατροπὴ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, νόμοι οἱ ὁποῖοι ἐψηφίσθησαν ὡς προστατευτικοί.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΠΟΧΩΡΕΙ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Μὴ ἔχων διάθεσιν ν' ἀκούω συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν ὁποίαν θεωρῶ πρόωρον, ἀπέρχομαι. (Ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης).

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Καληνύχτα σας.... Ὁ κ. πρωθυπουργὸς πάει ν' ἀναπαυθῆ διὰ νὰ προφυλάξη τὴν ὑγείαν του, ἡ ὁποία εἶναι πολύτιμος. Καλὰ κάνει καὶ ἄς μὴ ἀκούη τὴν συζήτησιν διὰ τὸν ἀτυχῆ προϋπολογισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἄς φροντίζη ν' ἀναπαύεται ὁσάκις γίνεται συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Συνεχίζων κηρύσσεται κατὰ τῆς ἄρσεως τῆς διατιμήσεως τοῦ ἄρτου, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀναγκαίαν, διότι ἄρσις αὐτῆς θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν αὔξησιν τῆς τιμῆς καὶ χειροτέρευσιν τῆς ποιότητος.

Ἀναφερόμενος ἔπειτα εἰς τὴν δευτερολογίαν τοῦ κ. Σίδερη λέγει ὅτι εἶπεν, ὑποστηρίζει δὲ καὶ τώρα, ὅτι ἡ κατανάλωσις ἐζημιώθη ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς διατιμήσεως τοῦ ἄρτου, διότι οὐδέποτε κατωρθώθη νὰ ἐξακριβωθοῦν ἂν ἦσαν ἀκριβεῖς αἱ διδόμεναι τιμαὶ ἀλεύρων.

ΠΟΣΟΝ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΩΛΗΤΑΙ ΤΟ ΨΩΜΙ

Ἀναφέρει ἔπειτα τὰ τῆς εἰσαγωγῆς ξένου σίτου καὶ λέγει ὅτι κατὰ τὰς στατιστικὰς εἰσήχθησαν τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους 274.749 τόννοι σίτου ἀμερικανικοῦ, παραλλήλως δὲ 99.000 τόννοι σίτου τουρκικοῦ, οὐγγρικοῦ, ρουμανικοῦ, σερβικοῦ καὶ ρωσσικοῦ, δηλαδὴ τὸ 1)3 τῆς εἰσαγωγῆς ἀπετελεῖτο ἀπὸ σῖτον κατωτέρας ποιότητος, φθηνότερον τοῦτέστι ἀπὸ τὸν Μανιτόμπα. Δι' αὐτό, λέγει, ἐζήτησε τὴν σύστασιν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδέχθη ἡ Κυβέρνησις, καίτοι θὰ ὠφελεῖτο ἀπ' αὐτήν. Λέγει ἔπειτα, ὅτι ὅπως ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα τὸ ψωμὶ ἔπρεπε νὰ πωλῆται 5.98 τὸ μαῦρο καὶ 7.12 τὸ ἄσπρο, ἂν ἡ ἀνάμιξις τοῦ ἐγχωρίου σίτου εἶνε ἐτησία καὶ 6.13 καὶ 7.29 ἂν ἡ ἀνάμιξις εἶνε ἑξάμηνος, ὄχι δὲ 6.20 καὶ 7.50 ποὺ πωλεῖται σήμερον.

ΑΙ ΑΗΔΙΑΙ....

Ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἐνδείκνυται ὁ σχηματισμὸς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀντικρούει τὸν κ. Παπαναστασίου ἰσχυρισθέντα ὅτι ὁ ρήτωρ εἶνε κατὰ τῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς. Δικαιολογῶν ἔπειτα τὸ ὅτι ἐδημοσιογράφησε, λέγει ὅτι ἐπεβάλλετο τοῦτο, διότι τῶν ἀγορεύσεων ἐν τῇ Βουλῇ δίδεται μόνον στενὴ περίληψις καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ λεχθέντα ὅτι πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν ἐσημειώθη τὸ ἑλληνικὸν φαινόμενον ὅτι ἠγέται ἐδημοσιογράφησαν, λέγει ὅτι καὶ πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν ἔγιναν αὗται αἱ ἀηδίαι καὶ πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν ἐπιβάλλουν φόρους ὑπὸ τὴν λεοντὴν τῆς προστασίας τῆς παραγωγῆς.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Κου ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ὁ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ δευτερολογῶν ἀρχίζει μὲ μίαν λεπτὴν εἰρωνικὴν ἀποστροφὴν διὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Κουλουμβάκη λέγων τὰ ἑξῆς: «Ἡ συμπολίτευσις, κύριοι, ἔχει παμψηφία καὶ ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν φίλων της ἐγκρίτους πολιτευτὰς καὶ ρήτορας. Ἐπίλεκτον δὲ θέσιν μεταξὺ αὐτῶν κατέχει ἀναμφισβητήτως ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Οἰτύλου, αἱ συμπαθεῖς ἐκφράσεις τοῦ ὁποίου ἔχουν δι' ἐμὲ ἔννοιαν τιμητικωτέραν.»

Ἀνατρέχων ἔπειτα εἰς τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν λέγει ὅτι ἡ ἀντικειμενικότης μὲ τὴν ὁποίαν συνεζήτησεν οὗτος ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὡς τέχνασμα διὰ τὴν παραπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ὅτι ἡ συζήτησις εὑρέθη διὰ νὰ διασκεδασθῆ ἡ ἀγαθὴ ἐντύπωσις ἡ ὁποία προῆλθεν ἀπὸ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀνεξαρτήτως ὅμως, συνεχίζει, τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τοῦ προϋπολογισμοῦ, νομίζομεν ὅτι προϋπολογισμὸς 10 περίπου δισεκατομμυρίων, παρουσιάζων περίσσευμα περίπου 50 ἑκατομμυρίων δὲν εἶνε προωρισμένος νὰ γεννήση τόσον ἀγαθὰς ἐντυπώσεις ὥστε νὰ χρειάζωνται συνωμοσίαι διὰ νὰ διασκεδασθοῦν.

Εἰσερχόμενος ἔπειτα εἰς τὸ κύριον θέμα λέγει πρῶτον ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χωρισθοῦν ἡ ἀγορανομικὴ καὶ ἡ δασμολογικὴ πολιτικὴ καὶ τονίζει ὅτι ἡ ἀναγνωρίσας καὶ αὐτὸς ὅτι τὸ λογιστικὸν λάθος δὲν ἔχει συνεπείας, ἐκάκισε τὴν Κυβέρνησιν συντείνασαν εἰς τὴν δημιουργίαν δυσφορίας παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ μὲ τὸ νὰ ἐκθέση εἰς τὰ ὄμματα αὐτῆς ἐντιμοτάτους ὑπαλλήλους. Λέγει κατόπιν ὅτι ὁ κ.πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναγνωρίσας ὅτι ἐγίνοντο ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων καταχρήσεις, κατήργησε τὴν διατίμησιν τῶν ἀλεύρων διὰ νὰ νομιμοποιήση τὰς καταχρήσεις.

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. Δὲν εἶχαν αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τὰ μέτρα μας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἔννοια τῶν λόγων σας. Ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδικαιολογήθη ὅτι αἱ χημικαὶ ἀναλύσεις δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξακριβώσουν τὴν σύνθεσιν τῶν ποιοτήτων τῶν ἀλεύρων διὰ νὰ θέσωμεν διατίμησιν. Καὶ τὸ παρετήρησα. Διατί θέτετε τὴν ἀνάγκην τῆς πλήρους ἀκριβείας τοῦ χαρμανίου διὰ νὰ φθάση εἰς μίαν διατίμησιν, ἀφοῦ θὰ ἠδύνασθε νὰ καθορίσητε ἐν δεῖγμα μὲ τὰς συμφερωτέρας τιμὰς ἀλεύρων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ θέτατε μίαν διατίμησιν;

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ λέγει ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐτίθετο τὸ ζήτημα ὅτι ἦσαν ταμειακοὶ οἱ λόγοι ἔπρεπε νὰ ἐλαφρυνθῆ ἀπὸ ἓν ἄλλο βάρος ἡ Κοινωνία, ἡ ὁποία κάμπτεται ἤδη, ὅπως τὸ διακηρύσσει καὶ ἡ Κυβέρνησις. Τὰ 300 λοιπὸν ἑκατομμύρια πρέπει νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὴν Κοινωνίαν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν διότι ὅταν τὸ ἀποθεματικὸν εἶνε μόνον 6 ἑκατομμύρια καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχει φόβους μέχρι μάλιστα τοῦ σημείου νὰ ζητῆ ἐξουσιοδότησιν διὰ νὰ περικόψη τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων, προβλέπει ἡ Κυβέρνησις περισσεύματα 347 ἑκατομμυρίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἂν ἀφαιρέση τὰ ἀνωτέρω 300, θὰ μείνουν μόνον 47. Ἀλλὰ—ἐρωτᾷ—ἐὰν δὲν εἴχατε ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τοῦ δασμοῦ, διατί ἐμβάλλετε εἰς ἀνησυχίαν καὶ ἐνσπείρετε τὸν πανικὸν εἰς μίαν μεγάλην τάξιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων; Σημαίνει λοιπὸν ὅτι αἱ προβλέψεις σας περὶ ἐνδεχομένων ἀνεπαρκειῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶνε εἰλικρινεῖς καὶ δι' αὐτὸ δὲν δύνασθε νὰ ἀποχωρισθῆτε τὰ 300 ἑκατομμύρια. Καὶ ἐνῷ κρατεῖτε τοὺς δασμοὺς ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐπιμένετε ὅτι κάμνετε προστατευτικὴν πολιτικὴν τῆς παραγωγῆς. Πᾶσα περαιτέρω συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, κύριε ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, νομίζω ὅτι εἶνε κατωτέρα ὑμῶν.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΣΜΟΥ

Ἀπαντῶν εἰς τὰς διατυπωθείσας ἐναντίον του κατηγορίας ὅτι ἐπέβαλε δασμούς, δὲν ἀρνεῖται τοῦτο, ἀλλά, λέγει, τοὺς ἐπέβαλε διὰ νὰ πληρώση τὰ πολλὰ κενὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τονίζει ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ ὑπεβλήθη ὅταν αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν ἦσαν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον καὶ λέγει ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐφαρμόζει πολιτικὴν διατηρήσεως τοῦ δασμοῦ τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήριζεν ὡς δημαγωγικήν.

Σχολιάζει ἔπειτα τὴν ἐπωδὸν τοῦ κ. Μαρῆ ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἐπέβαλε νέα βάρη καὶ λέγει ὅτι ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήση διότι ἡ κυβέρνησις εἶχεν ὑποχρέωσιν μόλις προέκυπταν περισσεύματα νὰ ἐλαφρύνη τὰ δυσβάστακτα βάρη τοῦ λαοῦ, θὰ ἀποδειχθῆ δὲ ὅταν ἔλθη ἡ ὥρα ὅτι τὰ περὶ ἐλαττώσεων ἦσαν ἐξωγκωμένα καὶ ἡ κατάστασις διάφορος ἐκείνης ἡ ὁποία παρεστάθη.

Καταλήγων λέγει ὅτι ἡ συζήτησις δὲν ἦτο ἄσκοπος διότι ἔπρεπε νὰ διαφωτισθῆ ὁ λαὸς περὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα πληρώνει διατὶ τὰ πληρώνει. Θέσατε, λέγει, ὅλην σας τὴν δύναμιν εἰς τὴν μοναδικὴν προσπάθειαν τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς προγράμματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐξυγιάνη τὸν τόπον διὰ νὰ μὴ φθάση ἡ κοινωνία νὰ σᾶς ζητήση εὐθύνας.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΙΔΕΡΗ

Ὁ κ. ΣΙΔΕΡΗΣ ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων εἰς τοὺς δευτερολογήσαντας ἐπαναλαμβάνων τὰς βεβαιώσεις ὅτι ἀπὸ τὸ λογιστικὸν λάθος δὲν ἐκέρδισε κανεὶς τίποτε, ὅτι ρωσσικὸς σῖτος εἰσήχθη τὸν Ὀκτώβριον μόνον 2000 τόννοι, δίδει μερικὰς πληροφορίας διὰ τὰ χαρμάνια τῶν ἀλεύρων καὶ καταλήγων λέγει ὅτι ἐπέκρινε τὸν κ. Ζαβιτσιᾶνον ὄχι διότι ἐδημοσιογράφησε, ἀλλὰ διότι ἠθέλησε νὰ ρίψη ἔλαιον εἰς τὴν πυρὰν εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ (Πρόεδρος) δηλοῖ κατόπιν ὅτι ὡς ἐπιστέγασμα τῆς....βραχυτάτης αὐτῆς συζητήσεως, ἡ ὁποία ἐτερματίσθη, ὑπεβλήθη πρότασις διὰ τῆς ὁποίας «ἡ Βουλὴ ἐπιδοκιμάζουσα τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν». Οἱ ἐγκρίνοντες τὴν πρότασιν, λέγει, παρακαλῶ νὰ ἐγερθῶσι.

Οἱ παρόντες βουλευταὶ τοῦ κέντρου ἐγείρονται καὶ ἡ πρότασις θεωρεῖται ψηφισθεῖσα. Μετὰ ταῦτα λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 1ην μεταμεσονύκτιον, διὰ μεθαύριον Δευτέραν καὶ ὥραν 4 ½ μ. μ.

ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. —Τηλεγραφοῦν ἐκ Καρδίτσης ὅτι χωροφύλακες συνοδεύοντες δημοσίους εἰσπράκτορας συνέλαβον εἰς τὸ χωρίον Παλαμᾶ εἴκοσι χωρικοὺς ὡς καθυστεροῦντας φόρους ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων. Οἱ χωρικοί, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἔχουν πληρώσει τοὺς φόρους, προέβαλον ἀντίστασιν ἄνευ ὅμως ἀποτελέσματος. Κατόπιν τούτου τὴν ἑσπέραν συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου, ὅπου διὰ κωδωνοκρουσιῶν ἐκάλεσαν εἰς γενικὴν συγκέντρωσιν ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ἀπεφάσισαν νὰ κατέλθουν εἰς Καρδίτσαν ὅπως διαμαρτυρηθοῦν πρὸς τὸν εὑρισκόμενον ἐκεῖ μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως Νομάρχην κ. Λάππαν.

Πράγματι σήμερον κατῆλθον εἰς Καρδίτσαν ὑπερτετρακόσιοι χωρικοὶ καὶ ἐπέδωκαν εἰς τὸν κ. Λάππαν ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν τὰ ἑξῆς: α') Τὴν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν τοκοχρεωλυσίων δι' ἀπαλλοτριώσεις τσιφλικιῶν, β') τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς πληρωμῆς τῶν δόσεων τῶν τοκοχρεωλυσίων πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ τῶν προστίμων καὶ γ') τὴν ἀποστολὴν ὑπαλλήλων πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΓΚΑΛΙΚΩΝ

Ὁ συλληφθεὶς διὰ τὸ παγκαλικὸν κίνημα υἱὸς τοῦ πρώην ἀντιστρατήγου κ. Παπούλα, Σπῦρος, ὑπολοχαγὸς προεφυλακίσθη. Ἐπίσης προεφυλακίσθη ὁ λοχαγὸς κ. Ζωγραφάκης.

Περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Παπούλα κατετέθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὑπὸ τῶν κ.κ. Πρωτοσυγκέλου καὶ Πολίτου ὅτι ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς συγκεντρώσεις αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο εἰς τὴν οἰκίαν Ἀντωνοπούλου.

ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΕΛΗ

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ἀπηύθυνεν ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τῆς μελετωμένης αὐξήσεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἥτις θ' ἀπετέλει νέαν ἔμμεσον φορολογίαν.

ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28.— Τηλεγραφοῦν ἐκ Βέρνης, ὅτι ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀπελάση τὸν Ἰταλὸν ἀεροπόρον Μπασανέζι καὶ τοὺς συνεργασθέντας μετ' αὐτοῦ Ταρκεάνι καὶ Ροσσένι, διὰ τὴν παράβασιν τῶν ἀεροπορικῶν ἑλβετικῶν κανονισμῶν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπεπειράθη χθὲς νὰ αὐτοκτονήση διότι διεπληκτίσθη μὲ τὸν μεγαλύτερον ἀδελφόν του ὁ 20ετὴς Ν. Ἀγγελόπουλος, λαβὼν 10 δισκία κινίνης.

— Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπή, συνελθοῦσα χθὲς ἐξέλεξε πρόεδρον αὐτῆς τὸν βουλευτὴν Θηβῶν κ. Κυρέλλον, ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Ἡσαΐαν καὶ γραμματέα τὸν κ. Βοραζάνην.

— Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας κατηρτίσθη διάταγμα περὶ λειτουργίας νυκτερινῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς ἐν Κοκκινιᾷ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, δύνανται νὰ προσέρχωνται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 11—12 π.μ., ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν Διευθυντὴν μέχρι τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 3 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Δ)σις Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 16ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12 ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς, ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 11, ἐνεργηθήσεται δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὴν ἐργασίαν ἐκτελέσεως τῆς ἐσωτερικῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως Στρατώνων Μεσολογγίου.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ παρὰ τῷ Φρουραρχείῳ Μεσολογγίου.

Ἀξία ἐργασίας 180.000.

Ἐγγύησις δραχμαὶ 9.000.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολῆπται κεκτημένοι ἄδειαν τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11 1)2—12 1)2.

Ἀθῆναι τῇ 26 Νοεμβρίου 1930
Ν. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ
Συν)χης

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός
Εἰδικὸς δερματολόγος - συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κρτάλη, Σοφοκλέους 7 (στοὰ Πάππου).

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ καὶ πωλεῖται μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

ΜΠΑΓΚΕΙΟΝ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΑΘΗΝΑΙ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 64-1

Ἀνακαινισθὲν ἐξ ὁλοκλήρου δι' ὅλων τῶν νεωτέρων ξενοδοχειακῶν μέσων ἀνέσεως, δι' ἐγκαταστάσεως εἰς ὅλα τὰ δωμάτια ρεόντων θερμῶν καὶ ψυχρῶν ὑδάτων, κεντρικῆς θερμάνσεως (καλοριφέρ), λουτρῶν κ.λ.π. ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνοικιάζη δωμάτια εἰς τιμὰς λογικωτάτας καὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κ. κ. πελατῶν του. Δι' ἐνοικίασιν εἰς οἰκογενείας δωματίων καὶ διαμερισμάτων, τιμαὶ ἐξαιρετικαί. ΑΙΘΟΥΣΑΙ ἀναμονῆς, χοροῦ, τεΐου, καπνιστηρίου κ.λ.π.

"ΔΕΟ"

Δὲν πρέπει νὰ λείψη ἀπὸ κανένα σπίτι τὸ ὑπέροχον φετεινὸ
ΚΟΚΚΙΝΕΛΙ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ
ΚΑΜΠΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4—94

ΑΝΑΙΜΙΚΟΙ, ΚΑΧΕΚΤΙΚΟΙ, ΕΞΗΝΤΛΗΜΕΝΟΙ, ΑΝΟΡΕΚΤΟΥΝΤΕΣ, ΣΠΛΗΝΙΑΡΗΔΕΣ,
ΧΡΟΝΙΩΣ ΕΛΟΝΟΣΟΥΝΤΕΣ, ΘΕΡΑΠΕΥΘΗΤΕ ΡΙΖΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΥ ΧΡΗΣΕΩΣ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
Ἀργοστόλιον, Β. Λιναρδᾶτος. — Ἀθῆναι, Ἑταιρεία Δάφνη, Βερανζέρου 44. — Θεσσαλονίκη, Βαρίλας. — Πάτραι, Σινιγάλιας. — Ἰωάννινα, Καζαντζῆς. — Λαμία, Δασκαλόπουλος.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΞΙΟΥΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΣΟΦΙΑ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπὶ τῇ ἑνδεκάτῃ ἐπετείῳ τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ, πατριωτικαὶ ὀργανώσεις ἀνέλαβον διὰ δημοσίων συγκεντρώσεων καθ' ὅλην τὴν χώραν νὰ διεκδικήσουν τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας, εἰς τὰς ἐν λόγῳ συγκεντρώσεις διετυπώθησαν αἱ κάτωθι διεκδικήσεις:

1ον) Ἀποδοχὴ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

2ον) Ἐπιστροφὴ τοῦ μεσημβρινοῦ τμήματος τῆς Δοβρουτσᾶς εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

3ον) Παραχώρησις αὐτονομίας εἰς τὴν Μακεδονίαν ἢ ἐπιστροφὴ ταύτης εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

4ον) Πραγματοποίησις τῆς ἐδαφικῆς ἐξόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ τῆς ἀποδόσεως ὁλοκλήρου τῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Η ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΣΑ ΧΘΕΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Π. Τσαλδάρης κατέθεσε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀκόλουθον ἐπερώτησιν:

«Ἐπερωτῶ τὴν κυβέρνησιν διὰ τίνα λόγον προέβη εἰς πλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ ἀντιπροέδρου, ἀφοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀντεισαγγελέως ὑπῆρχον πρόσωπα, τὰ ὁποῖα, ὡς ἐκ τῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως προσόντων αὐτῶν, ἐδικαιοῦντο εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ὁ δὲ διορισθείς, καὶ ὡς ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν κατέλαβεν ἐν ἐπαναστατικῇ περιόδῳ τὴν ἣν κατεῖχε θέσιν, καὶ ὡς ἐκ τῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὴν ἐπανάστασιν ὑπηρεσιῶν, ἦτο ἐπιβεβλημένον, ἐξ εὐλαβείας τοὐλάχιστον πρὸς αὐτὴν τὴν δικαιοσύνην καὶ χάριν τῆς προσηκούσης αὐτῆς λειτουργίας, νὰ ἔχῃ ἀπομακρυνθῇ ἤδη τοῦ δικαστικοῦ σώματος, καὶ ἡ προαγωγή του μόνον ὡς πλῆγμα κατὰ τῆς γαλήνης τοῦ τόπου δύναται νὰ θεωρηθῇ.

Π. Τσαλδάρης»

Ἡ ἐπερώτησις ἐνεγράφη εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐπερωτήσεων ὑπ' ἀριθ. 37. Ἐκ τῶν προηγουμένων, ὅμως, αὐτῆς ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν μόνον δύο, ἡ τῆς κινίνης καὶ τῶν ἀεροπλάνων. Δὲν ἀποκλείεται, ἂν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπερωτήσεων ἐπιβραδυνθῇ, νὰ ζητηθῇ ἡ πρόταξις τῆς χθεσινῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη, λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τοῦ θέματος καὶ τῆς συγκινήσεως τὴν ὁποίαν προκαλεῖ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ βασιλεὺς Κάρολος συνεχίζει τὰς συνομιλίας του μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων. Μετὰ τοῦ κ. Δούκα ὁ βασιλεὺς συνεννοήθη ἐπὶ τῆς πιθανότητος σχηματισμοῦ κυβερνήσεως συνασπισμοῦ καὶ τῶν σχετικῶν ἀπόψεων τῶν φιλελευθέρων.

Κατὰ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἔχει ὡριμάσει πλέον ἡ ἄποψις σχηματισμοῦ κυβερνήσεως διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς ταύτην ὅλων τῶν πολιτικῶν προσωπικοτήτων. Ὅλοι ὅμως παραμένουν σκεπτικοὶ ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Τιτουλέσκο, λόγῳ τῆς ἀποφάσεως τοῦ τελευταίου ὅπως παραμείνῃ μακρὰν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς.

Ἐξ ἄλλου ὁ βασιλεὺς θὰ ἐπεθύμει νὰ παραμείνῃ ὁ κ. Τιτουλέσκο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅπου θὰ δυνηθῇ νὰ ὑποστηρίξῃ καλύτερον τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα ὅπερ ἐπιζητεῖ νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ βασιλεὺς διὰ τῆς προσκλήσεως τῶν ξένων κεφαλαίων εἰς Ρουμανίαν.

Παραμένουν πιθανότητες σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Γιούνιαν ἢ τὸν κ. Ἀρτζετοϊάνο ἐὰν οἱ ἀγροτικοὶ ἐδέχοντο νὰ παράσχουν τὴν ἐνίσχυσίν των. Ὡς μέλλοντες ὑπουργοὶ φέρονται οἱ κ. κ. Δούκα, Γκόγκα, Γεώργιος Βρατιάνο, Μανοϊλέσκο, Πόποβιτς, Λούπου.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΝ ΛΙΤΒΙΝΩΦ ΚΑΙ ΓΚΡΑΝΤΙ ΕΝ ΜΙΛΑΝΩ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ συνάντησις τοῦ κ. Λιτβίνωφ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκράντι ἐν Μιλάνῳ ἐπροκάλεσεν ἐνταῦθα ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Λέγεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας διέψευσε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ Ἰταλία εἰδοποίησε τὴν Ρουμανίαν περὶ τῆς συναντήσεως τοῦ Μιλάνου.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΖΗΤΕΙ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Ἀσύρματος). — Ἡ ἀξίωσις περὶ διακοπῆς τῶν σχέσεων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσσίας ἥτις θεωρεῖται ὡς ἡ καταλληλοτέρα ἀπάντησις εἰς τὰς ἐκ Μόσχας ἀπευθυνομένας κατὰ Γάλλων πολιτευτῶν κατηγορίας ἐν τῇ δίκῃ τῶν ἀντεπαναστατῶν, διετυπώθη σαφῶς ὑπὸ τῆς «Ματὲν» ἥτις ἐπιμένει ὅτι αἱ συκοφαντίαι αὗται κατὰ τῶν κ. κ. Πουανκαρὲ καὶ Μπριὰν δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἀνεκταί. Ἄλλαι ἐφημερίδες ἐπιμένουν ἐπίσης ὅτι αἱ ψευδολογίαι τῆς Μόσχας ἀποτελοῦν ἀσεβῆ ὕβριν κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ ὅτι αἱ κακοβούλως ψευδεῖς καταθέσεις τῶν κατηγορουμένων Ράμσιν, Θεδέτωφ καὶ τῶν ἄλλων παραβλάπτουν τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προστατευθοῦν μόνον διὰ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Γάλλου ἐν Μόσχᾳ πρέσβεως Ἑρμπέτ.

ΕΚΛΟΝΙΣΘΗ ΣΟΒΑΡΩΣ ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΑΡΝΤΙΕ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΔΥΟ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Ἀσύρματος). — Μολονότι ἡ κυβέρνησις κατὰ τὴν σημερινὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ἐπλειοψήφησεν, ἡ θέσις τοῦ κ. Ταρντιὲ κατέστη δυσχερεστέρα ἕνεκα τῆς αἰφνιδίας παραιτήσεως τῶν ὑπουργῶν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. κ. Λοτιὲ καὶ Φαλκέζ. Ἀμφότεροι εἶνε ἀναμεμιγμένοι εἰς τὸ σκάνδαλον τῆς Τραπέζης Οὐστρὶκ καὶ μολονότι ὁ πρωθυπουργὸς προσπαθεῖ νὰ παραστήσῃ ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῶν σκανδάλων ἅτινα συνέβησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τὰ σκάνδαλα ταῦτα ὑπενόμευσαν σπουδαίως τὸ κῦρός της. Ἕνεκα τούτου εἰς τὰ παρασκήνια τῆς Βουλῆς ἐκυκλοφόρησεν ἀπόψε ἡ φήμη περὶ τοῦ ἐπισφαλοῦς τῆς θέσεως τῆς κυβερνήσεως.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28. (Ἀσύρματος). — Ἡ κοινὴ γνώμη κατεπλάγη ἐκ τῶν βιαιοτάτων σκηνῶν αἵτινες ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατόπιν τῆς ἀναγνώσεως τοῦ διατάγματος περὶ ἱδρύσεως ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἐλέγχου ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου. Οἱ κομμουνισταὶ σύμβουλοι, ἔχοντες τοὺς ὀπαδούς των ἐντὸς τῶν θεωρείων, προεκάλεσαν ἐκκωφαντικὸν θόρυβον, ὅστις ἔλαβε τοιαύτας διαστάσεις, ὥστε ὁ πρόεδρος ἠναγκάσθη νὰ καλέσῃ τὴν ἀστυνομίαν, τὴν ὁποίαν οἱ κομμουνισταί, περιχαρακωμένοι ὄπισθεν τῶν ἑδρῶν καὶ καθισμάτων, ἀπέκρουσαν εἰς κανονικὴν μάχην. Πέντε ἀστυνομικοὶ ἐτραυματίσθησαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΓΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΤΕΡΜΑΤΙΣΕ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ

ΒΑΡΥΤΕΡΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Ἡ ἀπολογία τοῦ κ. Γαλοπούλου ἐπερατώθη καὶ χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ δικογραφία εἶχε διαβιβασθῇ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κιουρτσάκην, ὁ ὁποῖος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας κατέγινε μελετῶν αὐτήν, προκειμένου νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῆς προφυλακίσεως ἢ μὴ τοῦ κ. Γαλοπούλου. Λόγῳ τοῦ ὄγκου τῆς δικογραφίας ὁ κ. Κιουρτσάκης δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὴν μελετήσῃ ὁλόκληρον χθές. Θὰ συνεχίσῃ τὴν μελέτην καὶ σήμερον τὴν πρωΐαν, περὶ τὴν μεσημβρίαν δὲ ὑπολογίζει ὅτι θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωμοδοτήσῃ. Ὅπως φαίνεται ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς θὰ διαφωνήσῃ τυπικῶς μὲ τὸν κ. ἀνακριτὴν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ὁ κ. Γαλόπουλος κατηγορεῖται ὄχι μόνον διὰ τὴν νοθείαν τῆς κινίνης, ἡ ὁποία ἐλαμβάνετο ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν ΣΑΝΙΤΑΣ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν νοθείαν τὴν ὁποίαν ἐνήργει ἡ προκάτοχος ἑταιρεία ΕΛΦΑ. Κατηγορεῖται δηλαδὴ διὰ τὴν νοθείαν ἡ ὁποία ἐγίνετο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 μέχρι τοῦ ἔτους 1930.

Ἡ ἀνάκρισις προσπαθεῖ ἤδη νὰ ἀνακαλύψῃ ὑπὸ ποίας συνθήκας ἱδρύθησαν αἱ δύο αὗται ἑταιρεῖαι, διότι ἔχει ὑπονοίας ὅτι εἰς τὴν ἵδρυσίν των ἀνεμίχθησαν ἀνώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ὁ κ. Γαλόπουλος, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀντάλλαγμα ἔλαβον δωρεὰν μετοχὰς τῶν Ἑταιρειῶν τούτων, τὰς ὁποίας ἐπώλησαν κατόπιν ὑπερτιμημένας—800 δραχμὰς ἑκάστην ἐνῷ ἡ πρώτη των τιμὴ ἦτο 50 δρ.—προσπορισθέντες μεγάλα κέρδη.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙΣΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ

Δι' ἀνακοινωθέντος της ἡ Ἐπιτροπὴ Κρατικῶν Προμηθειῶν ἐπιχειρεῖ νὰ διαψεύσῃ τὸ ἀποκαλυφθὲν νέον σκάνδαλον κατὰ τὴν προμήθειαν 50 χιλιάδων μέτρων κάμποτ. Μὲ ὅσα ὅμως ἐκθέτει εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν ἐπιβεβαιοῖ ὅσα ἐγράφησαν, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὑποστηρίζει ὅτι ἦτο νόμιμος ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπ' αὐτῆς σχετικὴ ἀπόφασις δι' ἧς ἡ προμήθεια ἐδόθη εἰς τὸν προμηθευτὴν κ. Τσίτσην.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αὔριον εἰς Καβάλλαν θὰ συγκροτηθῇ πανεργατικὴ συγκέντρωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν νὰ ὑποβάλῃ τοῦτο μηνύσεις ἐναντίον τῶν Ἑταιρειῶν αἵτινες ἐπρομήθευσαν νοθευμένην κινίνην, συντελέσασαι οὕτως εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς θέσεως τῶν ἑλονοσούντων καπνεργατῶν.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ

Ὑπὸ τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Μυλωνᾶ κατετέθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν Γερουσίαν ἡ ἑξῆς ἐπερώτησις:

«Ἡ προστασία τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ νὰ ἐξασφαλίζεται εἰς αὐτὴν ἱκανοποιητικὴ τιμὴ ἀνάλογος πρὸς τὸ ὑψηλότερον κόστος τοῦ ἐντοπίου σίτου, τὸν ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντικαταστήσωμεν διὰ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὴν παραγωγὴν ἄλλων προϊόντων λόγῳ τῆς διεθνοῦς καὶ τούτων κρίσεως. Ἡ προστασία δὲν ἀποτελεῖ συμφέρον μόνον τῶν σιτοπαραγωγῶν, ἀλλ' ἀλληλέγγυον συμφέρον ὁλοκλήρου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἥτις πρέπει συνεπῶς νὰ φέρῃ τὸ βάρος τῆς προστασίας καὶ ἥτις θὰ ἐκλονίζετο ἂν ἡ σιτοπαραγωγή μας ἐμειοῦτο ἕνεκα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τοῦ ξενικοῦ σίτου.

»Ἐπερωτῶ ὅμως τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν ἡ ἀναγκαία αὕτη προστασία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ, διὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι εὐθηνότερο τὸ ψωμὶ χωρὶς μείωσιν τῆς τιμῆς τῆς παραγωγῆς του, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας μὲ ὠφέλειαν καὶ αὐτὴν ἔμμεσον ἐκ τῆς ἐλαφρύνσεως τοῦ τιμαρίθμου τῆς ζωῆς».

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Αἱ αἰτήσεις διὰ τὴν δημοτικὴν ψῆφον τῶν γυναικῶν εἶνε δεκταὶ καθ' ἑκάστην εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης, τὰ δὲ ἐκλογικὰ βιβλιάρια θὰ παραδίδωνται εἰς τὰς ἐκλογεῖς ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν 11—12 π.μ. ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΔΗΛΩΣΕΝ ΟΤΙ Θ' ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ!

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀποχωρήσας χθὲς τὴν νύκτα ἐκ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτερολογίας τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ παρακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν ἀφοῦ ἐξετράπη εἰς ζητήματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν ἀπέμειναν δὲ ἐξ ἄλλου καὶ πολλὰ σημεῖα χρήζοντα διασαφηνίσεως ἀπὸ μέρους του, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν δασμολογικὴν διὰ τὸν ἄρτον πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ λάβῃ τὴν εὐκαιρίαν, εἶπε, νὰ ὁμιλήσῃ γενικώτερον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, κατὰ τὸ δοθησόμενον ἐκεῖ αὔριον γεῦμα τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς πόλεως, ἐκφωνῶν πολιτικὸν λόγον ὁ ὁποῖος θ' ἀποτελέσῃ καὶ ἀπάντησιν εἰς τὴν πολεμικὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου καὶ ἐπίσης διὰ τὴν ὅλην γεωργικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸν δασμὸν τοῦ σίτου κλπ.

ΔΙΑ ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς ἐγνώσθη, θὰ ἐκτείνῃ τὸν ἐκ Θεσσαλονίκης λόγον του καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως, θὰ τονίσῃ δὲ τὴν ἀπόλυτον ἀνακρίβειαν τῶν περὶ κινημάτων πληροφοριῶν καὶ θὰ δικαιολογήσῃ τὰ διὰ τοῦ ἀλλαχοῦ δημοσιευομένου νομοσχεδίου μελετώμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα ἐναντίον τῶν μετεχόντων εἰς ἀνατρεπτικὰς κινήσεις καὶ ἐναντίον τῶν ἐφημερίδων αἱ ὁποῖαι ἀναγράφουν διαψευδομένας ἐπισήμως πληροφορίας περὶ στρατιωτικῶν κινημάτων κλπ.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περαιτέρω ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διαχείρισιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἄρτου, παρεσχέθη ἐγκύρως ἡ πληροφορία ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ προέλθῃ εἰς τὴν λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων. Μελετᾶται ἡ ἄποψις νὰ μειωθοῦν ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα — πιθανῶς ἐν τρίμηνον — δοκιμαστικῶς τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη ἐπὶ τῶν ἀλεύρων τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ὥστε νὰ συναγωνισθοῦν ταῦτα μετὰ τῶν ἐγχωρίων, ἐπέλθῃ δὲ οὕτως ἔκπτωσις τῶν τιμῶν. Ἐκ παραλλήλου χωρὶς νὰ ἐπιβληθῇ διατίμησις θὰ ὁρισθῇ μία τιμή, ἡ εἰς ἀνωτέραν τῆς ὁποίας πώλησις τῶν ἀλεύρων θὰ θεωρῆται αἰσχροκέρδεια καὶ θὰ διώκεται.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναχωρεῖ εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 8ην μ.μ., θὰ ἐπανέλθῃ δὲ τὴν Δευτέραν π. μ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΥΣΤΗΡΩΝ ΠΟΙΝΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΔΙΔΟΝΤΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑΣ ΦΗΜΑΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐγένετο χθὲς δεκτὸς εἰς συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἰς ὃν ὑπέβαλε τὸ νομοσχέδιον περὶ μέτρων διὰ τὰς ἀποπείρας στασιαστικῶν κινημάτων καὶ τὴν ἀναγραφὴν σχετικῶν πληροφοριῶν, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ὁμιλήσει πρὸ τριημέρου εἰς τὴν Βουλήν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν Δευτέραν.

Αἱ διατάξεις του ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι ὁ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως κηρυχθεὶς ἔνοχος πράξεώς τινος ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 123—131 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἤτοι τῶν ἀδικημάτων ἐσχάτης προδοσίας καὶ συνωμοσίας, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε καταγνωσθεῖσα εἰς αὐτὸν ποινὴ ἢ καὶ ἂν ἀπηλλάγη ἀκόμη ἐλλείψει καταλογισμοῦ, ὑποχρεοῦται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὅπως μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς φυλακίσεως διαμείνῃ εἰς ὡρισμένον τόπον, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐξ αὐτοῦ ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τοῦ νομάρχου. Ἡ διαμονὴ εἰς ὡρισμένον τόπον προβλέπεται καὶ διὰ τοὺς ἀθωουμένους ἐλλείψει καταλογισμοῦ. Ὁ χρόνος τῆς διαμονῆς ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶνε κατώτερος τοῦ ἑνὸς ἔτους καὶ ἀνώτερος τῶν 5. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 188 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Διὰ τοῦ δευτέρου ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι οἱ καταδικαζόμενοι ἐπὶ συνωμοσίᾳ ἢ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως στεροῦνται τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων ὡς καὶ τῶν συντάξεών των, ἔστω καὶ ἂν ἡ ποινὴ εἶνε ἐπανορθωτική.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἄρθρου καθορίζεται ὅτι ὅστις καθ' οἱονδήποτε τρόπον διαδίδει εἰδήσεις ἢ φήμας περὶ μελετωμένου στρατιωτικοῦ κινήματος, οἵτινες διεψεύσθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν δι' ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον 5 χιλιάδων δραχμῶν μέχρι πενῆντα ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ τελευταίου τούτου ἄρθρου δίδουν λόγον ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης, ὁ συγγραφεὺς καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ τυπογραφείου, εὐθυνόμενοι πάντες ἀλληλεγγύως. Ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγραφῆς τῆς ψευδοῦς εἰδήσεως εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον. Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ποινῆς, προσωρινὴ ἀπόλυσις καὶ μετατροπὴ δὲν ἰσχύουν.

Αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου δὲν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθοῦν διὰ τοὺς ἤδη κρατουμένους ὡς συμμετασχόντα εἰς τὸ τελευταῖον κίνημα, καθόσον τὸ ἀντίθετον ἀντίκειται πρὸς θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ Συντάγματος, τὰ Δικαστήρια δὲ δὲν θὰ ἐφήρμοζον νόμον θεσπίζοντα ἀναδρομικὰς ποινάς.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΔΥΟ ΙΣΤΙΟΦΟΡΩΝ

ΕΠΝΙΓΗΣΑΝ ΕΞ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βόλου ὅτι 2 μίλια μακρὰν τῆς Ἀργαλαστῆς, ἐντὸς τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου ἐναυάγησε τὸ ἱστιοφόρον «Παναγία Εἰκονίστρα» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Β. Μπουνίλον. Ἓξ ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἐπνίγησαν. Ὁ πλοίαρχος καὶ εἷς ναύτης, κατώρθωσαν νὰ διασωθοῦν κατόπιν τετραώρου πάλης πρὸς τὰ κύματα.

Τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα ἀναφέρει ὅτι πλησίον τοῦ Ξηροχωρίου ἐναυάγησεν ἕτερον ἱστιοφόρον. Εἰς τὴν ἀκτὴν ἐξεβράσθησαν τὰ πτώματα δύο γυναικῶν καθὼς καὶ συντρίμματα τοῦ ἱστιοφόρου. Ἐπὶ μιᾶς σανίδος ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα Ν. Κούτκης, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν τὸ ὄνομα τοῦτο ἔφερε τὸ ναυαγῆσαν ἱστιοφόρον.

ΠΙΘΑΝΗ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ

Ὑπῆρχον χθὲς τὴν νύκτα εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας ἀριθμὸς δυσηρεστημένων κυβερνητικῶν βουλευτῶν ὑπὸ τὸν τέως πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Τσιριμῶκον ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσιν συνεργασίας μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Προσετίθετο ὅτι σχετικαὶ συνεννοήσεις διεξάγονται ἤδη μεταξὺ τοῦ κ. Καφαντάρη — μέσῳ φίλων του — καὶ τοῦ κ. Τσιριμώκου, αἱ ὁποῖαι καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ καταλήξουν εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ὁπωσδήποτε καὶ ὁ κ. Καφαντάρης καὶ ὁ κ. Τσιριμῶκος ἐρωτηθέντες, δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰς πληροφορίας.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θ' ἀναχωρήσῃ σήμερον τὴν μεσημβρίαν σιδηροδρομικῶς εἰς Πάτρας, ὁπόθεν θὰ ἐπανέλθῃ αὔριον τὴν ἑσπέραν.

Μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Πάτρας καὶ ὁ ὑφυπουργὸς κ. Παπαδᾶτος.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Θ' ΑΠΟΔΟΘΟΥΝ ΤΙΜΑΙ ΑΡΧΗΓΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ κηδεία τοῦ ἀποθανόντος προχθὲς τέως Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου θὰ τελεσθῇ σήμερον τὸ ἀπόγευμα δημοσίᾳ δαπάνῃ. Περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς τελετῆς ἐγένοντο χθὲς συνεννοήσεις Κυβερνήσεως καὶ Ἐκκλησίας.

Οὕτω τὴν πρωΐαν ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδᾶτος συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν κηδείαν καὶ περὶ τῶν τιμῶν αἵτινες θ' ἀποδοθοῦν εἰς τὸν σεπτὸν νεκρόν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπαδᾶτος, καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν συνεδρίαζεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τῆς κηδείας τοῦ ἱεράρχου, συμμετέσχε δὲ καὶ ὁ κ. ὑφυπουργός.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ κηδεία γίνῃ σήμερον τὴν 4ην μ. μ. παρισταμένης ὁλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας, θὰ προσφωνήσῃ δὲ δι' ὀλίγων ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, θὰ ὁμιλήσῃ δὲ ὁ Σ. Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος. Τὴν ἐκφορὰν εἰς τὸ νεκροταφεῖον θὰ συνοδεύσῃ ὁλόκληρος ἡ Ἱεραρχία. Τὸν ἐπιτάφιον θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνδροῦτσος. Ἡ κηδεία θὰ γίνῃ δημοσίᾳ δαπάνῃ, θ' ἀποδοθῶσι δὲ εἰς τὸν Πατριάρχην ἀνώταται στρατιωτικαὶ τιμαί.

Ἀποφάσει ὡσαύτως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν 2αν μ. μ. χθὲς μετὰ τὴν ταρίχευσιν ὁ νεκρὸς τοῦ πατριάρχου μετεφέρθη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν καὶ ἐξετέθη εἰς προσκύνημα τοῦ λαοῦ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διμοιρία τοῦ προτύπου τάγματος εὐζώνων παραμένει ὡς τιμητικὴ φρουρὰ παρὰ τὸ φέρετρον τοῦ Πατριάρχου.

Εἰς τὴν κηδείαν θὰ παραστῇ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὡς καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ. Ἐπίσης ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πρωτευούσης. Ἡ σορὸς θὰ διακομισθῇ πεζῇ ἐκ τῆς Μητροπόλεως εἰς τὸ νεκροταφεῖον.

Λίαν πρωῒ χθὲς ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μεταστάντος ἱεράρχου καὶ ἔψαλε τὸ τρισάγιον. Ἐπίσης μετέβησαν ὅλοι οἱ ἀξιωματοῦχοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ Κλῆρος.

Ἐπίσης τὴν 11ην π. μ. ἐντολῇ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁ κ. Παπαδᾶτος μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τέως Πατριάρχου καὶ συνελυπήθη ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ τοὺς οἰκείους του, διεβεβαίωσε δὲ αὐτούς, ὅτι τὸ κράτος θὰ λάβῃ πᾶσαν πρόνοιαν ὑπὲρ αὐτῶν.

Οἱ συγγενεῖς τοῦ Πατριάρχου εἶπον εἰς τὸν κ. Παπαδᾶτον ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν του στιγμὴν ὁ Πατριάρχης ἐζήτησε νὰ γράψῃ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, διὰ νὰ τοῦ διαβιβάσῃ τὰς εὐχάς του, ἐτελεύτησε δὲ τὴν 1 1)2 μετὰ μεσονύκτιον, ἐπικαλούμενος τὴν βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ αὐτοῦ.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς οἱ κώδωνες ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς ἤχουν πενθίμως.

Τὴν Κυριακὴν θὰ ψαλοῦν ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις εἰς τοὺς ναοὺς ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς ἔνδειξιν πένθους διέκοψε τὰς ἐργασίας της.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 28 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἐνταῦθα ἑλληνικὸς Τύπος πενθεῖ διὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου. Ἡ αὔριον συνερχομένη Σύνοδος θὰ ἀποφασίσῃ ὅπως ὁ Πατριάρχης Φώτιος τελέσῃ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβανόντος Πρωθιεράρχου.

ΤΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ ΚΑΙ ΝΙΚ. ΣΤΡΑΤΟΥ

Χθὲς τὴν 11ην πρωϊνὴν ἐτελέσθησαν μετὰ ἐπιβλητικότητος καὶ σεμνότητος εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον τὰ ἐτήσια μνημόσυνα τῶν τυφεκισθέντων πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἀειμνήστων Δημητρίου Γούναρη καὶ Νικολάου Στράτου. Ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ἤρχισεν ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους μεταξὺ τοῦ ὁποίου διεκρίνοντο οἱ πρώην ὑπουργοὶ κ.κ. Βοζίκης, Στάης, Γούδας, Ἀργυρός, Ράλλης, Τυπάλδος, Ἀγγελόπουλος, Χατζίσκος, Βελέντζας, Τουρκοβασίλης, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σπ. Μερκούρης μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ν. Κρανιωτάκη καί τινων δημοτικῶν συμβούλων, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Μουτζουρίδης, Παπαθανάσης, Νικολίτσας, Στεφανόπουλος, Σχινᾶς, Ταλιαδοῦρος, Ράλλης, Παπαφλέσας, Παναγιωτόπουλος, Τσάφος, Καλατζάκος, Τρικούπης, Ἐμπειρῖκος, Μαντᾶς, Στράτος, Γιαννόπουλος, Παΐζης, Κυρώζης, ὁ ἄλλοτε δήμαρχος κ. Τσόχας, ὁ ναύαρχος κ. Στ. Παπαρρηγόπουλος, πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ, οἱ πρώην βουλευταὶ καὶ πολιτευταὶ κ. κ. Πεσμαζόγλου, Καμπάνης, Τζίβας, Καλαντζόπουλος, Ἀθανασιάδης, Κόλλας, Χαραλαμπόπουλος, Βατίστας, Σαγιᾶς, Κουμουνδοῦρος, Καλκάνης, Γιολδάσης, Καλαμάρας, Μάλωσης, Βερροιόπουλος, Ταμπακόπουλος, Κ. Τσαλδάρης, Λόντος, Μπακόπουλος, Εὐστρατιάδης, Κουμάνταρος, Εὐαγγελᾶτος, Πέπας, Νικολαΐδης, Παπαδόγιαννης, Μειμαράκης, Σ. Μερκούρης, Μοσχούλας, Μομφερρᾶτος, Σπηλιόπουλος, Μπασδέκης, Ἀριστείδου, διευθυνταὶ ἐφημερίδων, δημοσιογράφοι κλπ. Ἄπειρον πλῆθος ἀντιπροσωπεῦον ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις εἶχε κατακλύσει τὴν πλατεῖαν τοῦ ναοῦ.

Τὴν 10.30 ἀφίκοντο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Παν. Τσαλδάρης, ἡ μήτηρ τοῦ ἀειμνήστου Ν. Στράτου, ὁ κ. Ἀνδρέας Ν. Στράτος καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀειμνήστου Δημ. Γούναρη.

Ἡ ἐπιμνημόσυνος ἀκολουθία ἐψάλη ἐν μέσῳ τῆς βαθυτάτης συγκινήσεως τοῦ κατακλύσαντος τὸν ναὸν πλήθους. Μετὰ ταῦτα, ἡγουμένου τοῦ Κλήρου, ὅλον τὸ πλῆθος μετέβη εἰς τοὺς ἀνθοστολίστους τάφους τῶν ἀειμνήστων νεκρῶν, ὅπου ἐψάλη τρισάγιον καὶ ἀνεφωνήθη ὑπὸ πάντων τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη». Ὁ κ. Τσαλδάρης, καταθέσας τὸν στέφανον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Δημητρ. Γούναρη, εἶπεν ὀλίγας συγκινητικὰς λέξεις, τονίσας τὸν ἄπειρον σεβασμὸν καὶ τὴν εὐλάβειαν τοῦ κόμματος πρὸς τὸν ἀείμνηστον ἱδρυτὴν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τὰ μνημόσυνα τάξις ὑπῆρξεν ὑποδειγματική.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΜΕΤΑ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σιδηροκάστρου τὴν 2αν μεταμεσονύκτιον τῆς χθὲς ὁ σκοπὸς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 81 φυλακίου ἀντελήφθη 4 ἐνόπλους κομιτατζῆδες εἰσβαλόντας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ἀμέσως ἐκάλεσε τὴν φρουρὰν εἰς τὰ ὅπλα, αὕτη δὲ ἤρχισε βάλλουσα κατὰ τῶν κομιτατζήδων, οἱ ὁποῖοι ἀπήντησαν εἰς τοὺς τουφεκοβολισμοὺς τῶν ἡμετέρων οἵτινες ἔρριψαν κατ' αὐτῶν ἄνευ ἀποτελέσματος ὅμως καὶ τέσσαρας χειροβομβίδας. Μετὰ ἀνταλλαγὴν ὑπερτριάκοντα πυροβολισμῶν, οἱ κομιτατζῆδες ἐπωφελούμενοι τοῦ σκότους ἐξηφανίσθησαν.

Ὁ συνοριακὸς τομεὺς ἀπέστειλεν ἐσπευσμένως ἐνισχύσεις, μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἔλθουν αὗται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς κομιτατζῆδες.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Χθὲς ἐνηργήθησαν εἰς τὸν Πειραιᾶ αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν τῆς νέας ἐπιτροπείας τοῦ χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων. Ἡ ψηφοφορία διεξήχθη μετὰ πείσματος σημειωθέντων καὶ ἀρκετῶν ἐπεισοδίων κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τῶν δύο παρατάξεων. Τὴν ἑσπέραν ἐνεργηθείσης διαλογῆς προέκυψεν ὅτι τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. Ἠλία Στρατηγάκη ὑπερτέρησε τοῦ ψηφοδελτίου τοῦ κ. Σκυριανοῦ κατὰ πεντήκοντα ψήφους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374 25	375.—
Παρισίων..	3.02	3.03
Ν.Ὑόρκης..	77.01	77.18
Ἑλβετίας...	14.93	14.97
Ἰταλίας.....	4.03	4.04
Ὀλλανδίας..	30.957	31.057
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.34	18.41
Βιέννης.....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας — Κλείσιμον 27)11

5 % 1910	62.—	5 % 1881	76.—
5 % 1914	80.50	5 % 1884	76.—
7 % 1924	100.50	4 % 1887	62.50
6 % 1928	90.75	4 % 1889	61.—
Κτηματικ.	100.75	5 % 1890	76.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	63.—
Ἀνταλλάξ.	99.—	5 % 1907	86.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. — Κλείσ. 28)11

5 % 1914		Λαυρίου..	5
Τρ. Ἀθηνῶ		Ἠλεκτρικ.	118
Τρ. Ἀνατολ	287	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων....	230	Σιδ.Θεσσ.	288

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ χρ. Κλείσ. 28)11 γρόσ.

Τρ.Ἀθηνῶ	37.—	Ἀνταλλάξ	256 50
Τρ.Ἀνατο	62.—		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 28)11	27)11
Ἑλλάδος...	7720	7710	7710	7740
Ἐθνικῆς....	81500	80500	80500	82200
Ἀθηνῶν....	551	546	548	548
Ἀνατολῆς..	867	860	864	872
Ἐμπορικῆς..	810	806	806	810
Βιομηχανίας	180	179	180	184
Ἐθν.Ἀτμ...	253	252	252	253
Οἰνοπνευμ..	410	408	408	410
Οἴνων......	718	716	716	720
Ἠλεκτρ.Σιδ	693	690	692	694
Ἠσαΐα.....	14.—	14.—	14.—	14.—
Πυριτοδοπ..	2195	2190	2190	2205
Λιπασμάτων	925	920	920	940
Ἔργον....	265	265	265	265
Προμηθεὺς..	820	810	820	815
Σ.Π.Α.Π...	674	674	674	677
Ἐριουργίας.	312	309	310	312
Πειραϊκῶν..	105	105	105	107
Χρώματα...	423	423	423	420
Διαμαντοπ..	154	150	151	154
Καπνοὶ....	252	257	257	258
Τέκτων....	140	140	140	140
Ἠλεκτρικῆς	370	366	368	375
Ἀνταλλάξιμ	994—	992—	992—	993.50

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδῖνον, 28 Νοεμβρίου.—Παρισίων 123.75, Ν. Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.08, Ἰταλίας 92.69, Ἱσπανίας 39.675, Ἀμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.831, Βουκουρεστίου 817.50, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.47, Πράγας 164.10, Βελιγραδίου 273, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 215, Κάδμου 105, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 65, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 670, Ψυχικοῦ 30, Ὑποδηματ. Τιτὰν 530, Φὶξ 490, Φῶς 45, Ἱπποδρόμου 320.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Μετρητοῖς 993.50 καὶ 992 (κλείσιμον). — Προθεσμίᾳ 994 καὶ 992 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμία 877 καὶ 874 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Μετρητοῖς 483 καὶ 482 (κλείσιμον). — Προθεσμίᾳ 483 καὶ 482 (κλείσιμον).

Η ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ. —Συνῆλθεν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν βαμβακοπαραγωγῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ζήτημα τῆς δασμολογικῆς προστασίας τοῦ βάμβακος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

Εἰς τὴν Βουλὴν κατετέθη ἐπερώτησις ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου διὰ τὸ ζήτημα τῆς δασμολογικῆς προστασίας τοῦ βάμβακος. Εἰς τὴν Γερουσίαν σήμερον θέλουσι συζητηθῇ αἱ κατατεθεῖσαι ἐπερωτήσεις διὰ τὸ ζήτημα τῆς δασμολογικῆς προστασίας.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν βαμβακοπαραγωγῶν τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας θέλει ψηφισθῇ σχετικὸς νόμος διὰ τὴν προστασίαν τῆς βαμβακοπαραγωγῆς καὶ διὰ νὰ ἐξέλθωσιν οἱ βαμβακοπαραγωγοὶ ἐκ τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς θέσεως εἰς ἣν εὑρίσκονται καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ συναγωνισμοῦ κυρίως τοῦ βάμβακος τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ λόγῳ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν βιομηχάνων.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Ὁ Καγκελλάριος Μπρύνιγκ ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ βιομηχανικοῦ συνεδρίου τῆς Γερμανίας, ἐξῆρε τὴν σπουδαιότητα τοῦ προγράμματος τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς ἐξυγιάνσεως πρὸς μίαν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου καὶ τῆς παγκοσμίου πίστεως τῆς Γερμανίας.

Πρέπει, συνεπέρανεν, νὰ ἐμφυσήσῃ τις εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ μέτρα τὰ προταθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ ἦσαν ἀναγκαῖα ἂν δὲν ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς πληρωμῆς τῶν ἐπανορθώσεων.

Παρασκευὴ 28 Νοεμβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλείσ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5750	5 % 1898	72.50
5 % 1884	5750	5 % 1900	74.—
4 % 1887	4750	1 % 1906	54.50
4 % 1889	4560	6 % 1917	91.50
5 % 1890	5770	6 % 1918	89.—
5 % 1893	5600	8 % Α.Β.1919	95.—
2½ % [illegible]	37000	8 % Γ.Σ.1925	94.50
4 % 1902	4900	8 % Ζ.Ι.1929	94 —
5 % 1907	1360	5 % 1920 π.	208.—
4 % 1910	4600	5 % 1920 μ.	214.
5 % 1914	6000	6½ % 1922	102.—
7 % 1924	7605	6 % 1926	97.50
7 % 1924	35500	8 % 1926	102.75
8 % 1925	81100	8 % 1927	482.—
6 % 1928	6870	Ἀνταλλ. 8 %	992.—
6 % 1928	36500	Ἀνταλλ. 6 %	874.—
		Βουλγαρ.6 %	437.—
		Πολεμοπ.6 %	82.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	73 50	7.— % 1925	281 50
2.50 % 1912	69.50	7.— % 1926	280 50
2.— % 1925	6685	....	

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἑλλάδος....	7710
Ἐθνικῆς...	80500
Κτηματικῆς.	4145
Ἀθηνῶν....	548
Ἀνατολῆς..	864
Λαϊκῆς.....	5050
Ἐμπορικῆς.	806
Πειραιῶς..	405
Βιομηχανίας	180
Οἰκονομίας.	25
Κεντρικῆς..	220
Κοσμαδοπ..	790
Χίου.......	700
Ἑλ.Ἐμ.Πίστ	218
Καραβασίλη	8200
Λακωνίας..	109

Οἰνοποιητ.	
Οἰνοποιίας.	408
Οἴνων......	716
Καμπᾶ.....	187
Ἠσαΐα.....	10.—
Ἕνωσις....	102
Γεωργ.Βιομ.	195
Ἀτμοπλ.	
Κάππαρη...	6.—
Ἀχαϊκῆς....	110
Ἐθνικῆς....	252
Μιχαληνοῦ	515
Χιακῆς....	325
Γιαννουλάτ.	85
Κροκοδείλου	180

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς.....	170
Καπνοῦ.....	257
Ἀπόλλων...	100
Βασιλειάδη.	300
Πυριτιδοπ..	2190
Λιπασμάτων	920
Χρωμάτων..	421
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ.......	145
Παλλὰς....	204
Κυλινδρόμ..	124
Ἥλιος....	33
ΨυγεῖαΘεσ.	220
Ἀθηνᾶ.....	40
Παγ.Πατησ.	75
Ἀλεξόπουλο	10
Σάνιτας...	6.—
Κονσέρβαι.	270
Ψυγ. Πειρ..	290
Ἀνατολὴ...	160
Χημ.Βιομηχ.	83
Προμηθεὺς..	820
Ἄλατος....	93
Λεβαδείας..	200
Εὐρώτας....	120
Ἀνθρακευτ	
Ἀλιβερίου..	20
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ.(κοιναὶ)	32.—
Ἐπ. (προν.)	90
Λαυρίου....	5.—
Ὠρωποῦ....	18
Σιδ)μικαὶ	
Θεσσαλίας..	910
Σ.Π.Α.Π...	674
Ἠλεκτρ.Σιδ.	692
....	

Οἰκοδ)καὶ	
Ἡρακλῆς..	705
Τιτὰν....	2300
Ξυλείας..	110
Τέκτων..	130
Ἔρθα....	560
Ἄτλας....	47.—
Ἔργον....	265
Κέκροψ..	240
Κύκλωψ..	120
Ἐργοληπτι	151
Ὄλυμπος..	180
ΑΚΤΕ....	30.—
Πρώτη Οἰκ	205
Καψαμπέλτ	95
Ἐλλοὺλ...	60
Ὑφαντουρ	
Πειρ. Ἐπικ	105
Ἐριουργία	310
Βερμίου..	438
Ἔρια.....	77
Ἑλλ.Ταπητ	25
Χρυσαλλὶς	107
Βάμβαξ...	95
Ὑφαντουργ	30
Ἀθηναΐς..	140
....	
Ναθαναήλ.	400
Φανελλοπ.	50
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικὴ	368
Ἑνιαίας..	515
Τίτλ.Ἰδρ.	40
Ὑπεγγύων	4335
Κορίνθου.	350
Γεν. Ἀποθ	310
Ἐξαγ.Καπν	4945

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΖΩΗΡΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σχετικῶς μὲ τὸ ταξείδιον τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βὲη εἰς Ρώμην ἐπικρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ὅπως εὐχαριστήσῃ καὶ προφορικῶς τὸν κ. Μουσσολίνι διὰ τὴν μεσολάβησίν του πρὸς ῥύθμισιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ζητημάτων. Αἱ φῆμαι περὶ συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἰς τὸν εὐρύτερον συνασπισμὸν τῶν κρατῶν τῶν δυσηρεστημένων ἐκ τῶν συνθηκῶν, πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἰταλίας, οὐδεμίαν ἔσχον σοβαρὰν ἀπήχησιν. Ἄλλως τε, αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι καθορίζουν ὅτι αἱ ἀπόψεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δὲν συμπίπτουν μετὰ τῶν λοιπῶν κρατῶν ἀναφορικῶς μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν.

Ὁ «Χρόνος» πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ρουσδῆ βὲη εἰς Ρώμην περιορίζεται εἰς τὸ νὰ διαπιστώσῃ τὴν συνέχειαν τῆς ἰταλοτουρκικῆς φιλίας, ἂν καὶ τινες ἀποδίδουν σημασίαν νέων διαπραγματεύσεων, μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Τουρκίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἰταλορρωσσικάς, ἀποβλεπούσας εἰς τὴν διεύρυνσιν τῆς ἐπιρροῆς τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν Εὔξεινον καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον.

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ρουσδῆ βὲη εἰς τὴν Ρώμην, ἐπαναλαμβάνονται αἱ φῆμαι περὶ συνεννοήσεως κρατῶν στρεφομένων περὶ τὸν ἄξονα τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς. Τὸ ἐν λόγῳ συμπέρασμα ἐνισχύεται ἐκ τῆς ἀσαφείας τοῦ ἐκδοθέντος ἀνακοινωθέντος καὶ τῆς ἀνεξηγήτου ἐπὶ τριήμερον παραμονῆς τοῦ Ρουσδῆ βὲη εἰς Ρώμην. Ἐξαιρετικὴ σημασία ἀποδίδεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι σοβαραὶ ἐφημερίδες ὡς οἱ «Τάϊμς» καὶ τὸ «Μόρνιγκ Πόστ» ἀσχολοῦνται ἐκτενῶς μὲ τὰς ἐν λόγῳ εἰδήσεις, δεχόμεναι τὴν βασιμότητα τῶν φημῶν καὶ ἀναζητοῦσαι τὴν ἑρμηνείαν των. Θεωροῦν ὡς ἀναμφισβητήτως ἀντιγαλλικὸν τὸ κίνητρον τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς εἰς τὰ Βαλκάνια, καίτοι ἐκφράζονται μετὰ σκεπτικισμοῦ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς τοιαύτης πολιτικῆς. Πάντως βεβαιοῦν ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι ἀπασχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν, ἐπιζητῶν νὰ συγκεντρώσῃ περὶ τὴν Ἰταλίαν τὰς ἐνδιαφερομένας δυνάμεις. Τὰ ἐν λόγῳ κράτη συμπίπτει νὰ εἶναι ἐκεῖνα, ἅτινα συνεδέθησαν διὰ συνθηκῶν φιλίας μετὰ τῆς Ἰταλίας. Γενικῶς ὅμως ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ Ἑλλάς, καίτοι ἐπωφελήθη τῆς ἰταλικῆς μεσολαβήσεως διὰ τὴν ἐπιτυχῆ λύσιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν, τηρεῖ ἀδιάφορον στάσιν διὰ τὰ θρυλούμενα σχέδια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ

ΡΩΜΗ, 28. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης, μετὰ τὴν παρουσίασίν του εἰς τὸν Βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ, ἐπεσκέφθη τὸν κ. Γκράντι, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ μακρόν.

Μετὰ τὴν συνάντησιν ταύτην ἐξεδόθη ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου βεβαιοῦται ὅτι ἡ συνομιλία ὑπῆρξεν ἐγκαρδιωτάτη. Οἱ κ.κ. Γκράντι καὶ Τεβφὴκ Ρουσδῆ, ἀφοῦ ἐξέφρασαν τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν εὐτυχῆ ἐξέλιξιν τῶν φιλικῶν σχέσεων τῶν χωρῶν των, ἐξήτασαν διάφορα πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὰς δύο χώρας, διαπιστώσαντες πλήρη συνταύτισιν ἀντιλήψεων.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μουσσολίνι, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη μετὰ ταῦτα τοὺς συνοδεύοντας τὸν Τοῦρκον ὑπουργὸν ἀντιπροσώπους τῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων.

Τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Γκράντι παρέθηκε γεῦμα εἰς τὸν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέην.

Ο ΡΟΥΣΔΗ ΠΡΟΣΕΚΛΗΘΗ ΝΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ

ΣΟΦΙΑ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουν ὅτι κατόπιν ἐπισήμου προσκλήσεως τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης, ἐπιστρέφων εἰς Ἄγκυραν θὰ διακόψῃ τὸ ταξείδιόν του εἰς Σόφιαν ὅπου θὰ συναντηθῇ μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ θὰ συζητήσῃ τὰ διάφορα ζητήματα τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς ἐν σχέσει μὲ τὰ κοινὰ συμφέροντα τῶν δύο χωρῶν.

Ἐξ ἐγκύρου πηγῆς παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι ἡ τηλεγραφηθεῖσα χθὲς ἐκ Ρώμης εἴδησις περὶ διελεύσεως ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βὲη καὶ παραμονῆς του ἐνταῦθα ἐπὶ διήμερον δὲν εἶνε ἀκριβής.

Ὁ Τεβφὴκ Ρουσδῆ θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ Ρώμης σιδηροδρομικῶς ἐπιστρέφων εἰς Τουρκίαν. Ἡ ἀντεπίσκεψις τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ εἰς Ἀθήνας θὰ γίνῃ βραδύτερον μετὰ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ.

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΣΥΡΡΑΞΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

3 ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ νυκτερινὸν τηλεφώνημα ἐκ Καβάλλας εἰς τὸ Ροδολῆβος, ὅπου χθὲς ἐσημειώθησαν ἔκτροποι σκηναὶ μεταξὺ καπνεργατῶν καὶ χωροφυλακῆς ἐπῆλθε σήμερον σύρραξις μεταξὺ κομμουνιστῶν καὶ ἀρχειομαρξιστῶν καπνεργατῶν. Ἡ ἐπέμβασις τοῦ στρατοῦ πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως προεκάλεσε γενίκευσιν τῆς συρράξεως καθ' ἣν ἐφονεύθησαν τρεῖς καὶ ἐτραυματίσθησαν ἀρκετοί.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Καβάλλας συνειργάσθη μὲ τὸν διοικητὴν τοῦ Δ' Σώματος Στρατοῦ διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων πρὸς πρόληψιν νέων σκηνῶν.

ΝΕΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Τόκιο ὅτι νέα σεισμικὴ δόνησις ἐπέφερε μεγάλας καταστροφάς. Εἴκοσιν ἐφονεύθησαν, 150 ἐτραυματίσθησαν καὶ 1600 οἰκίαι κατέρρευσαν.

Σχετικῶς μὲ τὸν τελευταῖον ἐπισυμβάντα σεισμὸν εἰς τὴν χερσόνησον Ἰζοῦ τῆς Ἰαπωνίας, ἡ ἐνταῦθα Πρεσβεία τῆς Ἰαπωνίας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Ὁ σεισμὸς ἤρχισε περὶ τὰ ἐξημερώματα τῆς 26ης τρέχ. εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας Ἰζοῦ, περιλαμβάνουσαν τὴν χερσόνησον εὑρισκομένην 120 χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τοῦ Τόκιο. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξακριβωθέντων θυμάτων ἀνήρχετο τὴν 27ην τρέχ. εἰς 250. Ὁ σιδηρόδρομος τοῦ Τοκαΐντο, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τοῦ βορείου τμήματος τῆς χερσονήσου, οὐδεμίαν ὑπέστη ζημίαν καὶ ἡ πληγεῖσα περιφέρεια εὑρίσκεται ἔξω τοῦ κέντρου τῆς οἰκονομικῆς δράσεως. Ὁ ἀνωτέρω σεισμὸς οὐδένα εἶχεν ἀντίκτυπον εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους τῆς Ἰαπωνίας.»

ΝΕΟΣ ΕΞΟΝΤΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐξερράγη βόμβα εἰς χωρίον τῆς περιφερείας τοῦ Κιουστεντίλ. Πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν. Οἱ δράσται ἐξηφανίσθησαν. Πιστεύεται ὅτι πρόκειται περὶ νέας ἐκδηλώσεως ἐμφυλίου σπαραγμοῦ μεταξὺ τῶν δύο τμημάτων τῶν Μακεδονικῶν ὀργανώσεων.